

*Τίποτε δεν έχει αλλάξει,
τίποτε δεν είναι
όπως παλιά...*

ΑΦΙΕΡΩΜΑ **Μαθητικές Καταλήψεις**

Το χρονικό μιας μη «προαναγγελθείσης» εξέγερσης

* Δευτ. - Κυρ. 1-7 Οκτωβρίου

Κυβέρνηση: ... Τέρμα πια στις απεργίες. Ν' ανοίξει ο δρόμος για την αντιδραστική ανασυγκρότηση της εκπ/σης.

Όχι δε θα ξεπουλήσουν την Ακρόπολη! Την Ορθοδοξία μπορεί. Χωρίς περιστροφές ο Πατριάρχης Δημήτριος δήλωσε: "Η Ορθοδοξία είναι το μόνο αξιόπιστο, ελκυστικό και εμπορεύσιμον αγαθόν που διαθέτει η Ελλάς".

Από την άλλη πλευρά ο πρωθυπουργός ξεκαθαρίζει: "Είμαστε αποφασισμένοι να συντάξουμε ένα προϋπολογισμό λιτότητας... Η κυβέρνηση υπόσχεται δυο δύσκολα χρόνια". Παράλληλα αναρωτιέται: "Είναι δυνατόν μια μικρή μερίδα εργαζομένων, να κατεβάσει ένα διακόπτη, να βυθίζει τη χώρα στο σκοτάδι, δημιουργώντας τεράστια προβλήματα".

Ο κ. Φλωράκης συμφωνεί: "Απεργίες στους κρίσιμους κλάδους της ΔΕΗ και της συγκομιδής των σκουπιδιών δεν μπορεί να αποφασίζονται στο πόδι ή να γίνονται για ψύλλου πήδημα". Μάλιστα! Οι εργαζόμενοι φτάνει που με τις απεργίες τους αντιδρούν στις "συναινετικές πολιτικές". Ενώ ο κ. Παπανδρέου παραπονείται ότι η κυβέρνηση δεν κάνει διάλογο με τους εργαζόμενους.

Σε 9 τέρμινα θα λυθεί και το πρόβλημα της σχολικής στέγης. Σύμφωνα με την "Καθημερινή" θα παραδοθούν από τον ΟΣΚ, τη φετινή χρονιά, 2.000 αίθουσες. Εδώ χρειάζεται να λάβουμε υπ' όψη μας ότι:

α) Ο κ. Κοντογιαννόπουλος είχε υποσχεθεί, στη διάρκεια των αγωνιστικών κινητοποιήσεων των καθηγητών, ότι θα χτιστούν 2.500 νέες αίθουσες.

β) Ποτέ δεν υλοποιείται ο προγραμματισμός του ΟΣΚ.

Έτσι, μ' αυτό το ρυθμό, σε 10,5 χρόνια θα έχουν κτιστεί 21.000 αίθουσες που απαιτούνται για να πάψει να υπάρχει το πρόβλημα με τη διπλή βάρδια λειτουργίας των σχολείων. Μην είστε όμως και πολύ αισιόδοξοι! Δεν υπολογίσατε την κακή κατάσταση που βρίσκονται πολλές κτιριακές εγκαταστάσεις λόγω της παλαιότητάς τους. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 1/4 από τις υπάρχουσες αίθουσες έχει κατασκευαστεί πριν από το 1950. Συνεπώς σε 9 τέρμινα - καλύτερα αιώνες - θα λυθεί και το πρόβλημα της διπλής βάρδιας των σχολείων.

Ο κ. ΥΠΕΠΘ επιδίδεται μετά μανίας στο είδος της "διατεταγμένης επιστολογραφίας". Με δεύτερη μέσα σε 15 μέρες επιστολή του κάνει προτάσεις στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Ιδιαίτερα ενδιαφέρεται για νέα αναλυτικά προγράμματα και σχολικά βιβλία, που "να αποφεύγουν... την ιδεολογική μονομέρεια".

Για το πόσο σύγχρονα και ιδεολογικά αμερόληπτα θα είναι τα βιβλία έχουμε πάρει μια πολύ μικρή γεύση με την κατάργηση της διδασκαλίας του βιβλίου της Α' Λυκείου "Ιστορία του ανθρώπινου γένους" και την επαναφορά του... "νέου" βιβλίου που διδασκόταν πριν από δεκαετίες.

Ταυτόχρονα, καταργήθηκε και η διδασκαλία του βιβλίου της Γ' Λυκείου "Εισαγωγή στις ιστορικές σπουδές".

Εξάλλου μεσοπρόθεσμα πρόκειται να καταργηθεί η διδασκαλία των βιβλίων της Κοινωνιολογίας, της Φιλοσοφίας, των Σ.Δ.Π. (Γ' Γυμν. και Γ' Λυκείου), της Πολιτικής Οικονομίας κ.ά. Πρόκειται, δηλαδή για τα βιβλία εκείνα, που χωρίς να είναι γραμμένα από τη σκοπιά του μαρξισμού, όπως υποστηρίζουν οι κυβερνώντες, θεωρούνται άκρως ενοχλητικά. Χαρακτηριστικά η κ. Βαλσαμάκη - η γνωστή απεργοσπαστριά, μέλος του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ - παραθέτοντας στην

"Καθημερινή" αποσπάσματα από την Ιστορία της Γ' Λυκείου και Γ' Γυμνασίου, διαμαρτύρεται γιατί: στο πρώτο διατυπώνονται επιφυλάξεις - όχι αντίθετες απόψεις - για την πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης, και στο δεύτερο...αδικούνται οι Φαναριώτες και οι Κοτζαμπάσηδες για το ρόλο τους στην επανάσταση του 1821.

Με βάση αυτά μπορούμε να καταλάβουμε τι είδους πλουραλισμός θα υπάρχει στα σχολικά βιβλία. Ανάλογος με αυτόν που υπάρχει στους κρατικούς και ιδιωτικούς σταθμούς στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση.

Σε άρθρο του Οικ. Ταχυδρόμου για τα ασφαλιστικά νομοσχέδια διατυπώνεται το συμπέρασμα: "Είναι λοιπόν προφανές ότι η Κυβέρνηση κάτω από την πίεση των απεργών υποχώρησε σε αρκετά σημεία, άσχετα αν επιμένει να δείχνει ότι εξήλθε τροπαιούχος από τη σύγκρουση".

Παρά την έλλειψη και της παραμικρής αντίστασης στο "νεοφιλελευθερισμό" σε πολιτικό επίπεδο και την κυριαρχία των γραφειοκρατών στο συνδικαλισμό, υπάρχουν ορισμένες κοινωνικές αντιστάσεις που μπορούν να δυναμώσουν περισσότερο.

Ομόφωνα ψηφίζεται στη Βουλή το νομοσχέδιο για τον ΚΟΚ. Ομόφωνα, επίσης, γίνεται αποδεκτό το νέο σχέδιο νόμου που εκπονήθηκε για τον ελληνικό αθλητισμό. Ύστερα απ' αυτά και τόσα άλλα, η ΕΑΡ... δικαιολογημένα προβάλλει "την ανάγκη μιας εθνικής και κοινωνικής συμφωνίας για την ανασυγκρότηση και τον εκσυγχρονισμό μεταξύ κυβέρνησης, κομμάτων, συνδικάτων και εργοδοτικών οργανώσεων". Δε φτάνει η ουσιαστική υποταγή των κομμάτων και των κυρίαρχων συνδ. δυνάμεων. Χρειάζεται και η τυπική πράξη καθυστάξης των εργαζομένων.

Ποιός σας είπε ότι η πνευματική μας ηγεσία δεν είναι εδώ; Α! Όχι! Δεν μπορεί να ασχολείται... με τους αγώνες των εκπ/κών για τη βελτίωση της εκπ/σης και άλλα πεζά. Πάντως για την επαναφορά της διδασκαλίας των Αρχαίων στα σχολεία έχει άποψη, και μάλιστα θετική.

Ο κ. Μπαμπινιώτης, και ως πρόεδρος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, δηλώνει ότι στόχος είναι "να υπάρξει επαφή" του μαθητή με το αρχαίο κείμενο, με τρόπο που να μην του προκαλεί απέχθεια... ". Χρόνια τώρα ακούμε για σύγχρονες μεθόδους προσέγγισης των αρχαίων, χωρίς ποτέ να γίνονται συγκεκριμένες. Και ας μην ξεχνούν ότι είναι δεδομένη η "απέχθεια" των μαθητών για το αναχρονιστικό και αυταρχικό ελληνικό σχολείο. Ησυχάστε όμως! Στα νηπιαγωγεία δεν πρόκειται να διδαχθούν τα Αρχαία. "Η προσέγγιση αυτή της γλώσσας πρέπει να γίνει στο γυμνάσιο και ίσως με κάποιον κατάλληλο τρόπο στην τελευταία ή στις τελευταίες τάξεις του δημοτικού" (Μπαμπινιώτης).

Προσέξτε καθώς μπαίνετε στο ΥΠΕΠΘ. Κι αν ακόμα σιγοτραγουδάτε: "Ηρεμα - ήμερα δεν είμαι τρομοκράτης", δεν πρόκειται να σας πιστέψουν οι υπάλληλοι, τους οποίους εξασκούν στο χαφιεδισμό "παράλληλα με την εκτέλεση των καθηκόντων τους". Σύμφωνα με το έγγραφο της Διεύθυνσης Πολιτικού Σχεδιασμού Εκτάκτου Ανάγκης (ΠΣΕΑ) του υπουργείου Παιδείας, με αριθμό πρωτοκόλλου 053,3/9/1990 και βαθμό προτεραιότητας ΕΠΕΙΓΟΝ, είναι σαφές: "να προϋποθέσει κατάλληλα το προσωπικό των υπηρεσιών, με ευθύνη των προϊσταμένων τους (δ/ντών και τμηματάρχων), όπως παράλληλα με την εκτέλεση των καθηκόντων τους επιτηρούν και το χώρο

στον οποίον εργάζονται, για την επισήμανση τυχόν ατόμων, που κινούνται ύποπτα ή μεταφέρουν χειραποσκευές, τα σημεία που τυχόν εναποθέτουν αυτές, καθώς και αν τις έχουν μαζί τους, κατά την έξοδο από τις υπηρεσίες τους".

Πραγματοποιούνται οι Γ.Σ. των τοπικών ΕΛΜΕ για την οργανωτική Ι. Από τη Γ.Σ. των προέδρων αποχωρούν 20 περίπου πρόεδροι, που - λειτουργώντας ως εντολοδόχοι των κομμάτων τους (κυρίως από ΣΥΝ και ΝΔ) - αλλοιώνουν τη βούληση των καθηγητών και έτσι δε ψηφίζεται η εισήγηση του ΔΣ για τον απολογισμό δράσης της χρονιάς που πέρασε, ούτε η καθαίρεση της Η. Βαλσαμάκη, συνδικαλίστριας της ΔΑΚΕ, που είχε καλέσει δημοσίως τους καθηγητές σε απεργοσπασία. Η "κάθαρση" δεν έγινε ούτε αυτήν τη φορά!

* Δευτ. - Κυρ. 8-14 Οκτωβρίου

Το εμπόριο των εφηβικών ονείρων από τους εμπόρους της γνώσης.

Το εμπόριο των εφηβικών ονείρων με τη μορφή των διαφόρων Κέντρων Ελευθέρων σπουδών ανθίζει. Σε έξαρση και οι καταγγελίες για τις παρανομίες των ιδιοκτητών (λαθρεμπόρων της παιδείας). Όμως φαίνεται ότι είναι γερές οι πλάτες του κ. Κοντογιαννόπουλου. Ο σύλλογος των καθηγητών του Southeastern College κατηγορεί τον δ/ντή του κολλεγίου για φοροδιαφυγή, τουλάχιστον 500 εκατ. δρχ.

Βλέπετε, άλλο οι διάφοροι μεγαλόσχημοι κύριοι και άλλο οι "κολασμένοι" των κολαστηρίων της Κέρκυρας και των άλλων... σωφρονιστικών καταστημάτων. Έχουν άδικο οι τελευταίοι που εξεγείρονται;

Και επειδή ο κ. Μπαμπινιώτης και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο δεν προλαβαίνουν να αλλάξουν τα υπάρχοντα σχολικά βιβλία, θα αλλάξουν τη διδακτική ύλη. "Ορισμένα μέρη δεν θα διδάσκονται στους μαθητές". Ό,τι πιο ενοχλητικό για την κυρίαρχη ιδεολογία, θ' αφαιρεθεί!

ΝΔ... Φροντίδα και στοργή για τους φοιτητές, τους μαθητές και τους εκπ/κούς.

"Η Νέα Δημοκρατία δίνει άμεση και υψηλή προτεραιότητα στην Παιδεία, που αποτελεί την κύρια υποδομή για το μέλλον του Έθνους. Βασική μας επιλογή είναι η διάθεση των απαιτούμενων πόρων ώστε να ολοκληρωθεί γρήγορα η υλικοτεχνική υποδομή του εκπαιδευτικού μας συστήματος και να εκδηλωθεί έμπρακτα η στοργή του κράτους προς τους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων" (Κ. Μητσοτάκης 14/2/89).

Το Υπ. Οικονομικών "εκδηλώνοντας έμπρακτα τη στοργή" του κράτους, με έγγραφό του (αρ. πρωτοκόλλου 2047365) υποδεικνύει στο ΥΠΕΠΘ - μεταξύ των άλλων - ότι: "Θα πρέπει από τώρα να γνωστοποιηθεί στα ιδρύματα αυτά ότι δεν πρόκειται να αποτελέσουν εξαίρεση στην προσπάθεια περιστολής των δαπανών με το γνωστό πρόσχημα ότι ο τομέας είναι ευαίσθητος".

Ακόμα αναφέρεται στην περικοπή των φοιτητικών συσσιτίων και τη δωρεάν χορήγηση συγγραμμάτων και σχολικών βιβλίων.

* Δευτ. - Κυρ. 15-21 Οκτωβρίου

Όλοι... νίκησαν στις δημοτικές

Στις δημοτικές εκλογές όλοι νίκησαν. Σύμφωνα με το... αξίωμα δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι. Έχουν όμως τις ισχυρές αντιστάσεις στον τρικομματισμό, όπως εκδηλώνονται με τα λευκά, τα άκυρα ψηφοδέλτια και την αποχή.

Από το ΥΠΕΠΘ συνεχίζονται οι παραβιάσεις ακόμα και αυτής της αστικής νομιμότητας. Έτσι, σύμφωνα με τα "ΝΕΑ": "Με παράνομη και αντισυνταγματική απόφασή του, ο υφυπουργός Παιδείας κ. Β. Μπεκίρης έπαυσε τον διευθυντή της Σιβιτανιδείου. Η απόφαση του κ. Μπεκίρη, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το άρθρο 109 του Συντάγματος, που κατοχυρώνει την αυτοτέλεια της Σιβιτανιδείου".

Σε άρθρο του Π.Νούτσου στα "ΝΕΑ", με τίτλο "Απολογισμός μιας απεργίας", αναφέρεται μεταξύ των άλλων: "Η απεργία αυτή είχε να αντιπαρέλθει τους εξής σκοπέλους: α) τη "φρόνιμη" στάση των κομ-

μάτων της αντιπολίτευσης που προτιμούσαν την επιβολή της κοινωνικής συναίνεσης από την πυροδότηση των κοινωνικών διεκδικήσεων β) την εχθρότητα, απροκάλυπτη ή όχι, των μέσων μαζικής επικοινωνίας, κρατικών και "ιδιωτικών", που υπονόμισαν το διάλογο των εκπαιδευτικών με την "κοινή γνώμη" και λειδόρρησαν την ηγεσία τους γ) τις ενδοκαθηγητικές αντιθέσεις που κυμαίνονται από την απόπειρα αναστολής των απεργιακών κινητοποιήσεων ως την προκλητική στελέχωση ενός απεργοσπαστικού μηχανισμού κρούσης από προσκείμενους στο κυβερνών κόμμα δ) τη συντονισμένη επίθεση όλων των θεσμών του κράτους (σε συνέντευξη, στην "Καθημερινή" της 22-7-1990, ο κ. Κοντογιαννόπουλος υπήρξε αποκαλυπτικός, αποσιωπώντας μόνο τον υπουργό Δικαιοσύνης: "Ενωθα τον κ. Μητσοτάκη να με στηρίζει, τους συναδέλφους υπουργούς να με βοηθούν. Ο κ. Κούβελας με τους νομάρχες, ο κ. Βασιλειάδης με τα ΜΑΤ, ο κ. Εβερετ με τη σωστή ενημέρωση του κοινού από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας".

Ο θετικός βέβαια, απολογισμός αυτής της απεργίας είναι ότι η ιστορία του κινήματος των εκπαιδευτικών διανύει μια νέα φάση που καθιστά τους διανοούμενους, κεντρικό υποκείμενο του συνολικού κινήματος των εργαζομένων".

Είναι βέβαιο ότι η απεργία του καλοκαιριού ανησυχεί ακόμα την κυβέρνηση. Γι' αυτό και συνεχίζονται οι διώξεις καθηγητών. ΔΩΔΕΚΑ καθηγητές λυκείων και γυμνασίων της Λάρισας κλήθηκαν σε απολογία, από το νομάρχη Λάρισας κ. Εξαδάκτυλο, γιατί απήργησαν τις ημέρες των εξετάσεων.

* Δευτ. - Κυρ. 29-10 - 4/11

Ο κ. Κοντογιαννόπουλος δηλώνει - μετά τη συνάντησή του με το Κ. Σ της ΕΦΕΕ - ότι "στόχος της κυβέρνησης δεν είναι η ιδιωτικοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης, αλλά η αναβάθμισή της". Ωστόσο τονίζει ότι: "Υπάρχουν περιθώρια μέσα στα υπάρχοντα σημερινά συνταγματικά πλαίσια να υπάρξουν μορφές μη κρατικής παιδείας...".

Υπήρξε -ως συνήθως- σαφής. Τα σχόλια περιττεύουν.

Το "ΒΗΜΑ" αναφέρεται στις αλλαγές που προετοιμάζει το ΥΠΕΠΘ στο χώρο της Παιδείας. Συγκεκριμένα για τα ΑΕΙ:

1) Καταργείται - ουσιαστικά - η δωρεάν Παιδεία (σίτιση, στέγαση, συγγράμματα, σχολικά βιβλία). "Δεν μπορεί μέσω της Παιδείας να ασκείται κοινωνική πολιτική", είναι η άποψη των κυβερνώντων.

2) Αίρεται η μονιμότητα και επανακρίνεται το μεγαλύτερο τμήμα του διδακτικού προσωπικού. Η θεωρία να βουλευτούν και τα "δικά μας παιδιά" εφαρμόζεται σε κάθε πεδίο κοινωνικής δραστηριότητας.

3) Προετοιμάζεται η μείωση της φοιτητικής συμμετοχής στα εκλεκτορικά σώματα.

* Δευτ. - Κυρ. 5-11 Νοέμβρη

"ΠΟΥΛΑΝΕ σε ιδιώτες τα πάντα"

Είναι ο πρωτοσέλιδος τίτλος των "ΝΕΩΝ" και αναφέρεται στην πρόθεση της κυβέρνησης να πουλήσει σε ιδιώτες τις κρατικές συγκοινωνίες, τράπεζες και βιομηχανίες.

Την ίδια ώρα το εισόδημα των εργαζομένων συρρικνώνεται από την ακρίβεια και τη λιτότητα κατά 17%, σύμφωνα με τις επιεικέστερες εκτιμήσεις.

Σε σύσκεψη που είχε ο πρωθυπουργός και η κόρη του Ντόρα με την πολιτική ηγεσία, επισημαίνεται η ανάγκη να γίνουν αλλαγές στα σχολικά βιβλία, ακόμη και το επόμενο σχολικό έτος. Ακόμα μια προσπάθεια χειραγώγησης των εκπ/κών με την αναμενόμενη δημιουργία των κατ' ευφημισμόν "Κέντρων Υποστήριξης του διδακτικού έργου" ("Κ" 6-11).

Ο κ. Εβερτ εξαγγέλλει μέτρα για τις προσλήψεις στο Δημόσιο. Σύμφωνα μ' αυτά, οι προσλήψεις θα γίνουν με βάση το βαθμό απολυτηρίου του Λυκείου. Άλλο ένα βήμα για "σχολεία άμιλλας". Δηλαδή σκληρού ανταγωνισμού, που προάγουν το πνεύμα ενός άκρατου και χυδαίου ατομισμού. Κι όλα αυτά στο όνομα της "αξιοκρατίας". Μιας "αξιοκρατίας" τυπικής και όχι ουσιαστικής, αφού δε λαβαίνει υπ' όψη της τα σημεία αφετηρίας των μαθητών. Κανένα μέτρο ενίσχυσης της δημόσιας εκπ/σης! Ακόμα και η "Κ" τονίζει ότι με το παραπάνω μέτρο "πρόκειται να ενισχυθεί σημαντικά ο ρόλος των φροντιστηρίων Μέσης Εκπ/σης..." (6-11)

Στη Γαλλία ένα από τα κεντρικά συνθήματα των - εδώ και βδομάδες - εξεγερμένων μαθητών είναι: "Λεφτά για τα σχολεία, όχι για τον πόλεμο στον Κόλπο". Το κύμα των διαμαρτυριών άρχισε από φτωχές παρισινές συνοικίες της εργατικής τάξης.

Ο Φ. Μιτεράν, ξεχνώντας φαίνεται ότι ο ίδιος έχει την ευθύνη για τη διακυβέρνηση της χώρας και για τα προβλήματα που συσσωρεύονται, καλεί τον πρωθυπουργό και τον υπουργό Παιδείας να "ακούσουν τη φωνή της νεολαίας". Αλλά και ο Ζοσπέν δηλώνει ότι "κατανοεί τα προβλήματα των μαθητών".

"Κοντός ψαλμός, αλληλουσία", θα λέγαμε για τα εκπαιδευτικά μας πράγματα, μιας και πλησιάζει η ώρα της εφαρμογής των Π.Δ., της κατάθεσης του πολυνομοσχεδίου για την παιδεία και του προϋπολογισμού.

Στη Βουλή κατατίθεται προς ψήφιση το φορολογικό νομοσχέδιο και παρά τις διακηρύξεις της κυβέρνησης για φορολογικές ελαφρύνσεις των χαμηλών εισοδημάτων, ο στόχος είναι σαφής: Να ενισχυθεί η πολιτική της λιτότητας και μέσω της φορολογικής, μετά την εισοδηματική, πολιτικής. Κι ακόμα, να συνεχιστεί η φοροδιαφυγή των επιχειρηματιών.

* Δευτ. - Κυρ. 12-18 Νοεμβρίου

Οι νέοι έχουν οράματα

Ένα από τα συμπεράσματα που προκύπτουν απ' την ενδιαφέρου-

σα έρευνα της "Ε" για τους νέους του '90 είναι ότι: "Οι 6 στους 10 πιστεύουν στη συμμετοχή στα κοινά και οι 7 στους 10 θα ήταν διατεθειμένοι σε ατομικές θυσίες προκειμένου να βελτιωθούν σημαντικά μεγέθη ζωής, αν και η μεγάλη πλειονότητα δεν έχει χρήματα για να καλύψει ούτε καν τις ανάγκες της".

Ειδικότερα, οι νέοι: "Θα ήθελαν πολλά ν' αλλάξουν στο χώρο της Παιδείας. Δεν είναι ικανοποιημένοι από το σημερινό σχολείο που το χαρακτηρίζουν "εκτός πραγματικότητας". Προβάλλουν την αναγκαιότητά του να συνδέεται με την πράξη το καθετί που διδάσκονται και θέλουν καθηγητές φίλους... Μαθητές - φοιτητές - εργαζόμενοι ζητούν αλλαγές. Ριζικές αλλαγές και πάνω απ' όλα σύνδεση της όποιας γνώσης με την πράξη. Ζητούν "εξουγχρονισμό" τόσο σε μαθήματα όσο και σε τρόπους συμπεριφοράς. Επιθυμούν να 'ναι ενεργοί δέκτες, κριτές και όχι παθητικά όντα, παραδομένα. Έχουν ανάγκη από καλλιτεχνική παιδεία, σεξουαλική αγωγή, γνώσεις πληροφορικής, σωστό επαγγελματικό προσανατολισμό. Η πλειοψηφία των νέων που μας απάντησαν, δεν είναι ικανοποιημένοι από το σημερινό τρόπο διδασκαλίας".

Γιατί γελάτε κύριοι κυβερνώντες; Θεωρείτε εύκολο να ξαναφέρετε το Μεσαίωνα στην εκπ/ση;

"Τίποτα, τίποτα δε μας σταματά, αυτό το νομοσχέδιο θα μείνει στα χαρτιά".

Είναι το βασικό σύνθημα - προειδοποίηση προς την κυβέρνηση, της μεγάλης κινητοποίησης των φοιτητών, εκπρόσωποι των οποίων δε γίνονται δεκτοί από το ΥΠΕΠΘ. Μάλιστα οι αστυνομικοί ζήτησαν από τους εκπροσώπους των φοιτητών να μπουν... ανά τριάδες στο Υπουργείο.

Εξάλλου, ενάντια στα σχέδια για την ιδιωτικοποίηση της ανώτατης Παιδείας, της ουσιαστικής κατάργησης της δωρεάν παιδείας και της επετηρίδας, συνεχίζονται οι καταλήψεις στη Γεωπονική της Αθήνας, σε πέντε σχολές του Παν/μίου Ιωαννίνων και στην Πολυτεχνική σχολή της Ξάνθης. Φαίνεται πως το φοιτητικό κίνημα ξυπνάει από τη νάρκη της ΠΑΣΟΚικής οκταετίας, ακριβώς με τη συμπλήρωση 17 χρόνων από την εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Εξάλλου, στους κόλπους της νεολαίας, που καθημερινά στιγματίζεται και σπρώχνεται στο περιθώριο, υπάρχουν και εστίες αντίστασης. Απ' την έρευνα της "Ε" (17/11): "Οι μαθητές θέλουν να πιστεύουν ότι πολλά μπορούν ν' αλλάξουν. Είναι διατεθειμένοι και προσφέρονται ακόμα και για θυσίες οικονομικές. Πιστεύουν στην κοινωνική συμμετοχή σε αντίθεση με τους πιο μεγάλους".

* Δευτ. - Κυρ. 22-28 Οκτωβρίου

Ο δρόμος για την ενίσχυση της ιδιωτικής εκπ/σης

Με αταλάντευτη συνέπεια και γρήγορους ρυθμούς η κυβέρνηση υλοποιεί την πολιτική της, με στόχο την ενίσχυση της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Ετσι, τριάντα δύο δημοτικά σχολεία του Νομού Καβάλας δεν πρόκειται να λειτουργήσουν, γιατί δεν συμπλήρωναν τον απαραίτητο αριθμό μαθητών, δηλαδή περισσότερους από τριάντα!

Μ' αυτό τον τρόπο ενισχύεται και ο... αθλητισμός και ιδιαίτερα το άθλημα του βάδην, αφού οι μικροί μαθητές είναι υποχρεωμένοι να διανύουν αρκετά χιλιόμετρα καθημερινά και με αντίξοες καιρικές συνθήκες, προκειμένου να μεταβούν στο σχολείο άλλης κοινότητας.

Σοβαρές καταγγελίες γίνονται από το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ για την πολιτική του ΥΠΕΠΘ και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ξεκίνησε η φετινή σχολική χρονιά.

ΠΑΝΩ από 600.000 διδακτικές ώρες χαμένες, κατάργηση της επετηρίδας και διορισμοί από το "παράθυρο", παράτυπες αποσπάσεις εκπαιδευτικών στο εξωτερικό και τα παιδαγωγικά τμήματα, αθέτηση υπουργικών υποσχέσεων και διώξεις απεργών καθηγητών, είναι μερικά μόνον από τα στοιχεία που συνθέτουν την εικόνα του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας.

Κύμα διώξεων έχει εξαπλωθεί σ' όλη την Ελλάδα. Δεν δείχνει μόνο την εμπάθεια και την εκδικητικότητά του το ΥΠΕΠΘ, αλλά και τη... διορατικότητά του. Επιδιώκει να τρομοκρατήσει τους καθηγητές, εν όψει της κατάθεσης του προϋπολογισμού και του πολυνομοσχεδίου

για την εκπ/ση.

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ δηλώνει σε ανακοίνωσή του: "όχι μόνο θα αγωνιστούμε ώστε οι διώξεις αυτές να μην αποτελέσουν αρνητικό στοιχείο κατά των συναδέλφων, όπως επιδιώκει το υπουργείο, αλλά αντίθετα ν' αποτελέσουν θετικό στοιχείο στην υπηρεσιακή και εκπαιδευτική τους προσφορά και εξέλιξη".

«Ας μην εμπαίζουν το λαό»

Η συντηρητική «Κ» αναφερόμενη στις... ακαθαρσίες της κήρασης και στον τρόπο που πολιτεύονται τα τρία κόμματα τονίζει: «Ας κάνουν ό,τι θέλουν, αλλά ας μην εμπαίζουν το λαό». Κι ακόμα: «Δεν αξίζει τον κόπο να μιλούμε για κάθαρση. Ίσως δεν άξιζε τότε. Δεν είμαστε ικανοί για οποιαδήποτε κάθαρση» (18/11).

* Δευτ. - Κυρ. 19 - 25 Νοεμβρίου

Οι επιθεωρητές ξανάρχονται

Όχι μόνο οι μαθητές θα αναγκαστούν να πληρώσουν τα σχολικά τους βιβλία —ή τουλάχιστον ένα μέρος αυτών— αλλά το τύπωμα των σχολ. βιβλίων θ' αναλάβουν ιδιώτες. Δίνεται, λοιπόν, η δυνατότητα στους μεγαλοεκδότες να εισχωρήσουν σε μια αγορά που περιλαμβάνει τουλάχιστον 250 τίτλους, έχει τираζ 75 εκατομμυρίων αντιτύπων και τζίρο 4 δις. Όμως οι προοπτικές για τους εκδότες θα είναι πολύ καλύτερες με την κατάργηση του μοναδικού σχολικού βιβλίου, στο όνομα του πλουραλισμού και της εξάλειψης της ιδεολογικής μονομέρειας.

Σύμφωνα με την «Κ» οι εκπ/κοί θα διορίζονται μετά από εξετάσεις. Εξετάσεις, όμως, θα δίνουν και οι ήδη υπηρετούντες εκπ/κοί («Επικαιρότητα»). Μάλιστα, το σώμα των γαλάζιων αξιολογητών της κυβ. θα έχει τη δυνατότητα να κάνει και αιφνιδιαστικές επισκέψεις στα σχολεία. Πώς είπατε; Ο θεσμός του επιθεωρητή ανήκει στο παρελθόν;

Καταγίδα καταλήψεων σε ΑΕΙ και ΤΕΙ

Καταλήψεις σε σχολεία της Κρήτης και της Κέρκυρας

Απειλητικά σύννεφα μαζεύονται πάνω από το κτίριο του ΥΠΕΠΘ στη Μητροπόλεως. «Καταγίδα» καταλήψεων ξεσπάει σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Την ίδια μέρα (21/11) δημοσιεύονται στο φύλλο της «Εφημερίδας της Κυβερνήσεως» τα Π.Δ., που αναφέρονται στην οργάνωση και λειτουργία των σχολείων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπ/σης.

Στις 22.11 οι μαθητές γυμνασίων και λυκείων του Ηρακλείου Κρήτης προχωρούν σε καταλήψεις. Το ίδιο συμβαίνει και στην Κέρκυρα.

* Δευτ. - Κυρ. 26.11 - 2.12

«Διαφωνίες σε ήπιο τόνο»

Αυτός είναι ο τίτλος των «ΝΕΩΝ», στο ρεπορτάζ για τη συζήτηση στη Βουλή, για τον απεργοκτόνο και τον τρομοκρατικό νόμο. Μεταξύ των άλλων αναφέρεται: «Η συζήτηση —με εξαίρεση τη «σύγκρουση» Μητσοτάκη - Φλωράκη στις δευτερολογίες— ήταν γενικά ήπια και «εποικοδομητική», καθώς υπήρξαν αρκετές συμπώσεις απόψεων ή έστω σημαντικές προσεγγίσεις ή και άτονες διαφωνίες στη χειρότερη περίπτωση».

Ο κ. Α. Παπανδρέου απευθυνόμενος προς τον πρωθυπουργό ερωτά: «Μήπως θέλετε σκληρότερη αντιπολίτευση; Αν θέλετε ξέρουμε τον τρόπο». Στη συνέχεια αναρωτήθηκε: «Τί συνεισφέρουμε εμείς στη Βουλή; Τί είμαστε; Είμαστε απλώς ο χορός σε ένα αρχαίο θέατρο;». Εμείς τί να πούμε; Αυτοκριτική ή Αυτογνωσία;

Νέο κύμα καταλήψεων

σε σχολεία και σχολές στην επαρχία

3ωρη στάση εργασίας πραγματοποιούν (28.11) και οι καθηγητές, με αιτήματα: α) Όχι στις διώξεις των συναδέλφων τους, β) Αύξηση των δαπάνων για την Παιδεία στο 10% για φέτος, γ) Αναπλήρωση των απωλειών του εισοδήματος με χορήγηση της ΑΤΑ αυξημένης κατά 10%.

Μαζικά συλλαλητήρια διοργανώνονται στην Αθήνα και σε άλλες πό-

λεις της Ελλάδας από μαθητές, σπουδαστές και φοιτητές. Ακόμα, φοιτητές του Παν/μίου Αθηνών προχωρούν σε συμβολική κατάληψη της πρυτανείας (29.11).

Ακούγοντας οι μαθητές του συγκροτήματος της Γκράβας τον κ. Κοντογιαννόπουλο να τους λέει ότι τα Π.Δ. προωθούν και συμβάλλουν «σε ένα νέο πνεύμα πρωτοβουλίας και ελευθερίας διδασκόντων και διδασκόμενων», ξεσπούν σε έντονες αποδοκimasίες.

Στη Θεσσαλονίκη υποβάλλονται μηνύσεις κατά των επιτροπών κατάληψης από ορισμένους δ/ντες, κατόπιν οδηγιών της Δ/σης, που τους υποχρεώνει μάλιστα να συμπληρώσουν καταλόγους με ονόματα μαθητών που συμμετέχουν στις καταλήψεις. Όχι, για δηλώσεις νομιμοφροσύνης δε μάθαμε ακόμα τίποτα.

Και βέβαια για τον κ. Κοντογιαννόπουλο, όλες αυτές οι κινητοποιήσεις είναι «πολιτικά υποκινούμενες» και «αποβλέπουν σε ανύπαρκτο στόχο» («Ελευθεροτυπία», Παρ. 30.11).

Παράλληλα οργανώνονται και οι πρώτες ομάδες των «αγανακτισμένων» γονιών —μέλη των τοπικών οργανώσεων της Ν.Δ.— που προκαλούν επεισόδια και χτυπούν μαθητές (15ο Λύκειο). Το έργο του διευκολύνεται και από ορισμένους καθηγητές («ΤΑ ΝΕΑ» 1.12)!

Κατατίθεται στη Βουλή ο προϋπολογισμός για το 1991, που προβλέπει... σταθεροποίηση της αγοραστικής δύναμης των μισθωτών στο — 20%. Οι δαπάνες για την Παιδεία φτάνουν στο 6,8% του προϋπολογισμού! Πάντως ο κ. Παλαιοκρασσάς με σιγουριά δηλώνει: «Εμείς δεν θα πουλήσουμε την Ακρόπολη» (Κ. Ελευθερ. 2.12).

Αρκετά είναι και τα σχολεία στην Αθήνα που έχουν καταληφθεί. Αναμένεται «βαρύς χειμώνας, για την παιδεία» ή για την κυβέρνηση; Ελπίζουμε για την κυβέρνηση.

Στο μεταξύ, από τους μηχανισμούς του κράτους κατασκευάζονται και φυλακίζονται «γνωστοί τρομοκράτες», με τη σιωπή των κομμάτων και της «πνευματικής ηγεσίας».

* Δευτέρα - Πέμπτη 3 - 6.12

Ο «τρομο-νόμος» περνάει στη Βουλή

Όχι όμως στους μαθητές και τους σπουδαστές

Μετά τις μηνύσεις, οι εισαγγελείς έχουν το λόγο για τις καταλήψεις σχολείων της Θεσ/νίκης. Στις δικαστικές έρευνες που διεξάγει το κράτος —δηλ. οι αστυνομικοί— παίρνονται καταθέσεις από Διευθυντές, γονείς και καθηγητές.

Το κόμμα των καταλήψεων επεκτείνεται με ταχύτητα και σε πολλά σχολεία και σχολές της Αθήνας και του Πειραιά.

Ποινική δίωξη με εντολή του εισαγγελέα Δ. Δωρή ασκείται εναντίον των καταληψιών της Σιβιτανιδείου. Από την πλευρά του, ο κ. Κοντογιαννόπουλος μασάει την καραμέλα της υποκίνησης και απειλεί με παράταση του σχολικού έτους.

Ο ΥΠΕΠΘ ανακοινώνει αλλαγές στο... έργο Τρίτση. Δηλ. στο σύστημα των Γεν. εξετάσεων πρόκειται για επουσιώδεις αλλαγές. Συγκεκριμένα: Καταργείται η βάση στο βασικό μάθημα και ισχύουν συντελεστές για τα εξεταζόμενα μαθήματα. Ακόμα, καταργείται το τριπλό κριτήριο εισαγωγής για όσους ισοβαθμούν με τον τελευταίο εισαγόμενο. «'Αλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε».

Παράλληλα ανακοινώνεται και η εξεταστέα ύλη. Αφαιρούνται ορισμένα... ενοχλητικά τμήματα της ύλης που ίσχυαν μέχρι πέρσι και προστίθενται άλλα λιγότερο ενοχλητικά. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι δε θα διδαχθεί ούτε θα εξεταστεί το βιβλίο «Εισαγωγή στις Ιστορικές σπουδές». Από την Κοινωνιολογία αφαιρείται το κεφάλαιο με το τίτλο «Κοινωνία και κράτος» κλπ.

«Αγαπάμε τους μαθητές» δηλώνει ο κυβερνητικός εκπρόσωπος. Ούτε ψύλλος στον κόρφο τους...

Συγκέντρωση και πορεία πραγματοποιούν περισσότεροι από 15.000 μαθητές, φοιτητές, αλλά και εκπαιδευτικοί. Οι συναντήσεις με τον... «διαλλακτικό και ήπιο» Υπουργό είναι άκαρπες, αφού επιμένει στην άποψη του ότι «οι κινητοποιήσεις είναι περιττές και βάλλουν κατά ανύπαρκτου στόχου». Στους μαθητές που του τόνισαν ότι δε ζητείται η γνώμη τους, λέει ψέμμα, πως δήθεν έχουν ρωτηθεί οι εκπ/κοί και οι γονείς τους. Ας σημειωθεί ότι από το διάλογο αποχώρησαν οι φοιτητές, μαθητές και οι εκπ/κοί, αφού ο Υπουργός είχε δημοσιοποιήσει τις απόψεις του στους δημοσιογράφους... πριν τη συνάντηση. Καλύτερα να τάχεις καλά με τα Μ.Μ.Ε., παρά με τους μαθητές. Τα πρώτα σου φτιάχνουν το «προφίλ», οι δεύτεροι στο χαλάνε...

* Παρασκευή - Κυριακή 7 - 9.12

Εκστρατεία συκοφαντίας

Ο φιλοκυβερνητικός τύπος γράφει για «οργανωμένες μειοψηφίες μαθητών που ασκούν τρομοκρατία», ενώ με χυδαιότητες αναφέρεται και στην ΟΛΜΕ. Στο μεταξύ, τρομοκρατία ασκείται προς τους μαθητές από «αγα-

νακτισμένους γονείς» και άλλες... τραμπούκικες δυνάμεις, που ξυλοκοπούν μαθητές.

Ωστόσο, οι μαθητές απαντούν: «Αγωνιζόμαστε γιατί φοβόμαστε όλα αυτά που θα γίνουν για μας χωρίς εμάς. Ζητούμε από το υπουργό ν' αφήσει τις απειλές για την εφαρμογή της νομοθεσίας απέναντι στους μαθητές που αγωνίζονται. Ίσως πρέπει να του θυμίσουμε το τραγουδάκι «'Ηρεμα 'ηρεμα δεν είμαι τρομοκράτης» (από το δελτίο τύπου των μαθητών του Ε.Π.Α. Πειραιά).

Ακόμα και η «Απογευματινή» (9.12) παραδέχεται ότι «καταρρακώνεται το γόητρο της κυβέρνησης που βιάστηκε να εξαγγείλει το «τέρμα των καταλήψεων» και τις «πορείες εν πεζοδρομίο». Στην ίδια εφημερίδα το ρεπορτάζ για τις καταλήψεις έχει τίτλο: «Και ναρκωτικά για τους καταληψίες!». Αλήθεια, ο κίτρινος τύπος ανήκει στα σκληρά ή στα μαλακά ναρκωτικά;

Όσο για τη διάθεση για διάλογο της κυβέρνησης, ακόμα και η «Καθημερινή» (8.12) παραδέχεται: «Ακριβώς εθνικό θέμα αποτελεί η Παιδεία. Μόλα ταύτα και παρά τις περί του αντιθέτου διαβεβαιώσεις της, η κυβέρνηση προχωρεί στους μεταρρυθμιστικούς της σχεδιασμούς, χωρίς να καταστήσει κοινωνούς των επιδιώξεών της, αλλά και συμμετόχους της ευθύνης τους εκπ/κούς, τους εκπαιδευόμενους και τα κόμματα».

Όμως ο κ. Κοντογιαννόπουλος επιμένει: «Η κυβέρνηση έχει μέχρι σήμερα αποδείξει ότι έκανε το διάλογο πράξη («ΕΘΝΟΣ» 8.12) και ως παράδειγμα αναφέρει την ΑΣΓΜΒ «που δεν πρόσκειται στη ΝΔ». Αν ως διάλογο εννοεί τις συναντήσεις του με τη ΜΑΚΙ, την ΟΝΝΕΔ, την ΑΣΓΜΕ, τότε... καμιά αντίρρηση!

Άλλωστε, στη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη στο πρωθυπουργικό γραφείο, παρουσία του κ. Κοντογιαννόπουλου και του Στ. Μαύρου, η δήλωση του κ. Μητσotάκη ήταν σαφής: «Στο πολυνομοσχέδιο για την παιδεία θα περιλαμβάνονται οι θέσεις της ΟΝΝΕΔ και μόνο» (Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία 9.12)

Ο κ. Κοντογιαννόπουλος, αγνοώντας τη λαϊκή παροιμία «Πίσω έχει η αγλάδα την ουρά», με περισσή βεβαιότητα δηλώνει: «Πιστεύω πως θα υπάρξει εκτόνωση της κατάστασης, αφού το γεγονός της υποκίνησης είναι τόσο φανερό, που και οι ίδιοι οι μαθητές που λαμβάνουν μέρος στις καταλήψεις, θα το αντιληφθούν».

Όμως η φιλοκυβερνητική «Καθημερινή» (9.12) προειδοποιεί: «Η κυβέρνηση δεν μπορεί και δεν πρέπει να αγνοήσει ότι πάνω από αυτές τις κινητοποιήσεις πλανάται η σκιά του νέου προϋπολογισμού αυστηρής λιτότητας, που τοποθετεί το ποσοστό που προορίζεται για την παιδεία από 6,8% έως 7,2% (τακτικός και δημοσίων επενδύσεων) και ενισχύει έτσι τις ανησυχίες για συρρίκνωση του κοινωνικού πλαισίου άσκησης της εκπαιδευτικής πολιτικής».

Αλλά υπάρχει και «οικονομική κρίση». Γιαυτό και η δαπάνη για διαφήμιση του ΛΟΤΤΟ έφτασε τα 100,4 εκ. μόνο για το Νοέμβριο. Βεβαίως, απέναντι στην οικονομική κρίση και τον προϋπολογισμό είμαστε όλοι...

ισοι: «Με τις αρχές όμως που διέπουν το νέο προϋπολογισμό, καθορίζονται οι συνθήκες μέσα στις οποίες άλλοι μεν θα γίνουν πλουσιότεροι, και άλλοι φτωχότεροι» (Καθημερινή 9.12).

Στον «πόλεμο του ρουσφετιού» οι δυνάμεις της «γαλάζιας αξιοκρατίας» προελαύνουν ακάθεκτες. Σύμφωνα με το «Βήμα»: «Από τον Απρίλιο ως τώρα 20.000 πέρασαν από το παράθυρο». Η ισοπέδωση των... αντιπάλων θα επιτευχθεί με την κατάργηση της επετηρίδας και την εφαρμογή της «αξιολόγησης» των εκπαιδευτικών και το νομοσχέδιο για τις μετατάξεις των δημοσίων υπαλλήλων.

* Δευτέρα - Πέμπτη 10 - 13.12

«ΘΥΕΛΛΑ στα Λύκεια»

Συνεδριάζουν στο Πολύγλειο οι συντονιστικές επιτροπές των σχολείων που έχουν κατάληψη, με σκοπό τη συγκρότηση συντονιστικού οργάνου.

Επίσης δραστηριοποιούνται ... ποικιλώνυμοι υποκινητές και χτυπούν με λαστούς και αλυσίδες 13χρονα παιδιά (3ο Γυμνάσιο). Η αδιαφορία της αστυνομίας είναι όχι μόνο προκλητική, αλλά και εγκληματική. Η συχνότητα ανάλογων επεισοδίων τρομάζει και να σκεφτεί κανείς ότι βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή. Αλήθεια, κ. Κοντογιαννόπουλε από πού υποκινούνται οι διάφοροι τραμπούκοι;

Αναλαμβάνοντας εκστρατεία «πληροφόρησης» των μαθητών, ο κ. Υπουργός επισκέπτεται το Βαρβάκειο. Η επιχειρηματολογία του πείθει τους μαθητές να συνεχίσουν ... την κατάληψη.

Πραγματοποιείται συνάντηση μεταξύ του γραμματέα του ΚΚΕ Γρ. Φαράκου και του ΥΠΕΠΘ. Ο πρώτος εκφράζει τη «μεγάλη ανησυχία του για την ένταση που υπάρχει στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση». Οπωσδήποτε είναι δικαιολογημένη η «ανησυχία» του κ. Φαράκου, αφού το μαθητικό κίνημα δεν αμφισβητεί μόνον την κυβέρνηση, αλλά και τα κόμματα της αντιπολίτευσης.

Διακήρυξη για την κατάσταση στην Παιδεία καταρτίζεται από εκπροσώπους των οργανώσεων: ΟΛΜΕ, ΔΟΕ, ΟΙΕΛΕ, ΕΦΕΕ, Πανελλήνια Ένωση Αδιορίστων Εκπ/κών, Π.Ο.Υ. ΥΠΕΠΘ και ΑΔΕΔΥ. Κύριο αίτημα: η ενίσχυση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας.

Για χιλιοστή φορά ο κ. Κοντογιαννόπουλος απορρίπτεται στο μάθημα του δημοκρατικού διαλόγου. Δημοσιοποιούμε το... γραπτό του: «Τα θέματα των σχολείων δεν μπορούν να συζητηθούν με παιδιά που ανήκουν σε κόμματα». Και «Διάλογος με μαθητές δεν είναι δυνατόν να υπάρξει» (ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ 11.12).

Ακόμα και στελέχη της Ν.Δ. εναντιώνονται στον ΥΠΕΠΘ: «Οι κινητοποιήσεις των μαθητών είναι αυθόρμητες. Δεν υποκινούνται από τα κόμματα», δήλωσε στον Φλας 9,61 ο βουλευτής της Ν.Δ. Γιώργος Βουλγαράκης. Ενώ ο βουλευτής Μ. Λιάπης χαρακτηρίζει τις καταλήψεις ως «υγιή αντίδραση των νέων παιδιών». «Οι μαθητές έχουν απόλυτο δίκιο. Δεν υποκινούνται από κανένα. Είναι και μέλη της ΜΑΚΙ μέσα στην κατάληψη» (Στ. Μαύρος, πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ - «Ελευθεροτυπία» 11.12).

Άραγε είναι η ώρα της παιδοκολακείας ή της θεσιθηρίας; Πάντως, κ. ΥΠΕΠΘ, όπως θα σας συμβούλευε και ο Θυμόσοφος κ. Φλωράκης, σας ταιριάζει απόλυτα: «Βασίλη κάτσε φρόνιμα, να γίνεις νοικοκύρης». Να βγάλεις τουλάχιστον το '90 ως υπουργός. Και μη λες μεγάλα λόγια: «Σε καμιά περίπτωση δεν πρόκειται να ανασταλεί η εφαρμογή των Π.Δ.» («Ελευθ.» 11.12)...

Την αλληλεγγύη τους προς τον αγώνα των μαθητών εκφράζουν και οι εκπ/κοί σε κοινή συνέντευξη τύπου των τριών Ομοσπονδιών τους (ΟΛΜΕ - ΔΟΕ - ΟΙΕΛΕ).

Στον καθημερινό αγώνα δρόμου που κάνουν οι κυβερνητικές εφημερίδες για να συκοφαντήσουν τους μαθητές, κερδισμένη —για σήμερα— είναι η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, με τον χαρακτηριστικό τίτλο του ρεπορτάζ της: «Οι «νονοί» κατέλωσαν τους μαθητές». Στον υπότιτλο αναφέρεται: «Άρχισε η... υποχώρηση στη Θεσσαλονίκη».

Συνάντηση σε «κλίμα συνεργασίας» πραγματοποιείται μεταξύ ΥΠΕΠΘ και ΑΣΓΜΕ...

Στην απειλή Κοντογιαννόπουλου για παράταση της χρονιάς, οι μαθητές απαντούν: «Ακούσαμε από τον υπουργό Παιδείας ότι θα παραταθεί η σχολική χρονιά. Ήταν κάτι που το περιμέναμε. Εμείς, όμως, δεν κάνουμε τις καταλήψεις για να χάνουμε μαθήματα. Έχουμε συγκεκριμένα αιτήματα. Θέλουμε να ακουστεί η φωνή μας και μέσα από ουσιαστικό διάλογο

ΕΝΤΥΠΟ ΣΗΜΑ
ΛΥΚΕΙΟ

ΚΟΡΣΕ ΓΙΑ ΧΡΗΣΗ ΕΜΒΛΗΜΑΤΟΣ		Αξιωματικό	
ΑΠΟ ΕΤΟΣ		ΒΑΘΜΟΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ	ΣΕ. 12/1992
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΣΗ	ΜΗ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΣΗ	ΜΗ
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΝΤΙΣΤΑΝΤΟΣ 21 ΛΥΚΕΙΟΥ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ			
ΠΡΟΣΤΑΣΗ 1) Αποχώρηση από/από τα/από τα σχολεία			
2) Προσφορά παθητικής (Προσκατάληψη)			
3) Αποδοχή αυθόρμητων διαμαρτυριών			
4) ΥΠ/ΑΔΕΓ ΔΕΝ			
5) ΥΠ/ΑΔΕΓ			
Σημειώ από την παύση έως σήμερα 12/12/90 με μιστόλι του Διευθυντή και του στεγάζοντα στο Γυμναστήριο της Σχολής Λύκειο σε κατάσταση των μαθητών (αποκατάσταση των δεμάτων τους)...			
6) ...			
7) ...			
8) ...			
9) ...			
10) ...			
11) ...			
12) ...			
13) ...			
14) ...			
15) ...			
16) ...			
17) ...			
18) ...			
19) ...			
20) ...			
21) ...			
22) ...			
23) ...			
24) ...			
25) ...			
26) ...			
27) ...			
28) ...			
29) ...			
30) ...			
31) ...			
32) ...			
33) ...			
34) ...			
35) ...			
36) ...			
37) ...			
38) ...			
39) ...			
40) ...			
41) ...			
42) ...			
43) ...			
44) ...			
45) ...			
46) ...			
47) ...			
48) ...			
49) ...			
50) ...			
51) ...			
52) ...			
53) ...			
54) ...			
55) ...			
56) ...			
57) ...			
58) ...			
59) ...			
60) ...			
61) ...			
62) ...			
63) ...			
64) ...			
65) ...			
66) ...			
67) ...			
68) ...			
69) ...			
70) ...			
71) ...			
72) ...			
73) ...			
74) ...			
75) ...			
76) ...			
77) ...			
78) ...			
79) ...			
80) ...			
81) ...			
82) ...			
83) ...			
84) ...			
85) ...			
86) ...			
87) ...			
88) ...			
89) ...			
90) ...			
91) ...			
92) ...			
93) ...			
94) ...			
95) ...			
96) ...			
97) ...			
98) ...			
99) ...			
100) ...			
101) ...			
102) ...			
103) ...			
104) ...			
105) ...			
106) ...			
107) ...			
108) ...			
109) ...			
110) ...			
111) ...			
112) ...			
113) ...			
114) ...			
115) ...			
116) ...			
117) ...			
118) ...			
119) ...			
120) ...			
121) ...			
122) ...			
123) ...			
124) ...			
125) ...			
126) ...			
127) ...			
128) ...			
129) ...			
130) ...			
131) ...			
132) ...			
133) ...			
134) ...			
135) ...			
136) ...			
137) ...			
138) ...			
139) ...			
140) ...			
141) ...			
142) ...			
143) ...			
144) ...			
145) ...			
146) ...			
147) ...			
148) ...			
149) ...			
150) ...			
151) ...			
152) ...			
153) ...			
154) ...			
155) ...			
156) ...			
157) ...			
158) ...			
159) ...			
160) ...			
161) ...			
162) ...			
163) ...			
164) ...			
165) ...			
166) ...			
167) ...			
168) ...			
169) ...			
170) ...			
171) ...			
172) ...			
173) ...			
174) ...			
175) ...			
176) ...			
177) ...			
178) ...			
179) ...			
180) ...			
181) ...			
182) ...			
183) ...			
184) ...			
185) ...			
186) ...			
187) ...			
188) ...			
189) ...			
190) ...			
191) ...			
192) ...			
193) ...			
194) ...			
195) ...			
196) ...			
197) ...			
198) ...			
199) ...			
200) ...			

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΜΕΛΟΣ
ΜΕΤΑΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ
ΠΑΡΑΛΑΜΒΗ
12/12/90
12/12/90
PAGE OF PAGE
6/10/90

Με επειγόν σήμα η ΑΔΣΕΝ Πρέβεζας, απειλώντας με αυστηρές κυρώσεις την «αξιοποίηση πράξη», καλεί τους μαθητές να αποχωρήσουν άμεσα από τα κτίρια που έχουν καταλάβει, γιατί οι εγκαταστάσεις της Σχολής (όπου στεγάζεται το Β' Λύκειο) σε περίπτωση πολέμου (!) λειτουργεί ως κέντρο επιστράτευσης...

Να δούμε τί άλλο θ' ακούσουμε και θα δούμε!

να βρεθούν λύσεις» (12.11).

Ο κ. Ανδρ. Παπανδρέου από... μετριοφροσύνη αποφεύγει να θυμίσει τις... προσπάθειες της κυβέρνησής του για βελτίωση της παιδείας και «εντυπωσιασμένος» φροντίζει να εκμεταλλευτεί τον αγώνα των μαθητών, τονίζοντας μεταξύ άλλων: «Πρόκειται για ένα φαινόμενο αξιοθαύμαστο για την κοινωνία μας. Μας συγκινεί» («ΝΙΚΗ» 12.12).

Μετά τη συνάντηση που είχε ο πρωθυπουργός με αντιπροσωπεία του ΣΥΝ, χαρακτηρίζει τις καταλήψεις ως «φαινόμενο ζωντανίας της κοινωνίας». Βέβαια τρομάζει η φράση ότι το θέμα «πρέπει να αντιμετωπιστεί με κατανόηση και με αγάπη» (13.12).

Ο Γρ. Φαράκος ζητά από τον πρωθυπουργό «να υπάρξει αυτή τη στιγμή μια κάποια αναστολή της εφαρμογής των Π.Δ.» (Ριζοσπάστης 13.12).

Ξεκινούν συναντήσεις του ΥΠΕΠΘ με τους εκπ/κούς φορείς. Ήδη οι δάσκαλοι και οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί, με τους οποίους συζήτησε, δήλωσαν χαρακτηριστικά: «Η συνάντηση αυτή στόχευε στην εξαπάτηση του λαού», και συνέχισαν «στόχος του διακοσμητικού διαλόγου είναι να δημιουργηθούν θετικές εντυπώσεις για την κυβέρνηση» (13.12).

Πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια πραγματοποιούνται σε πολλές πόλεις. Εντυπωσιακό σε όγκο και δυναμισμό και με πρωτότυπα συνθήματα, που χαρακτηρίζονται για την καυστικότητα και το χιούμορ τους, το συλλαλητήριο στην Αθήνα. Χαρακτηριστικό του όγκου της πορείας ήταν, ότι τη στιγμή που η κεφαλή βρισκόταν στη Σταδίου στο ύψος της πλατείας Κλαυθμόνος, οι τελευταίοι κατέβαιναν ακόμα την Πανεπιστημίου, έχοντας καταλάβει όλη την πλατεία Ομονοίας.

Ο ΣΥΝ επιμένει να μη ζητά την απόσυρση των Π.Δ. Χαρακτηριστικά η Μ. Δαμανάκη, μετά τη συνάντησή με το ΔΣ της ΟΛΜΕ, δηλώνει: «Απέ-

ναντι στις απαιτήσεις των μαθητών πρέπει ν' απαντήσει με διάλογο. Με αναστολή της εφαρμογής των Π.Δ.» («Ριζ.» 14.12). Ανάλογες είναι και οι εκτιμήσεις της «Αυγής» (13.12): «Η πιο σημαντική ίσως δήλωση του πρωθυπουργού σχετικά με τις εξελίξεις που συγκλονίζουν το χώρο της παιδείας, αφορά το γενικότερο θέμα της αδιαλλαξίας που επιδεικνύει η κυβέρνηση σε όλα τα προβλήματα της χώρας: Ο κ. Κ. Μητσοτάκης τόνισε πως η κυβέρνηση «θα προχωρήσει σε ευρύτατο κοινωνικό διάλογο» με όλους τους φορείς, διδάσκοντες, διδασκομένους και γονείς. Ακόμη, με όλα τα πολιτικά κόμματα. «Είμαι βέβαιος ότι θα συμπέσουμε σε ένα πάρα πολύ ευρύ φάσμα μέτρων πολιτικής, αφού όλοι μας ξεκινάμε από την άποψη ότι είναι ανάγκη να αναβαθμιστεί η Παιδεία».

* Παρασκ. — Δευτέρα 14 - 17.12

«MAT-ΩΣΑΝ την Παιδεία»

Φαίνεται πως για την κυβέρνηση, διάλογος δεν μπορεί να γίνει χωρίς την παρουσία και κυρίως χωρίς τη δράση των MAT. Τα MAT χτυπούν τους φοιτητές που πραγματοποιούν συγκέντρωση και πορεία στο ΥΠΕΠΘ. Η παρουσία του Φ.Κ., μετά από πολλά χρόνια, γίνεται έντονη και ενοχλητική. Γι' αυτό, σε πρώτη φάση υπάρχουν τα δακρυγόνα και τα καπνογόνα. Αργότερα βλέπουμε...

Μετά τη λήξη των επεισοδίων, οι φοιτητές πραγματοποιούν πορεία στο κέντρο της Αθήνας που καταλήγει στο Πολυτεχνείο. Εκεί τα MAT χτυπούν, τραυματίζουν, συλλαμβάνουν. Αυτό θα πει αγάπη προς τη νεολαία.

Ο ΥΠΕΠΘ μετά τη συνάντησή του με την ΟΛΜΕ δεσμεύεται να αφαιρέσει από τα Π.Δ. το σημείο που αναφέρεται στον έλεγχο της εξωσχολικής συμπεριφοράς των μαθητών. Νομίζει ότι αρκούν κάποιες ανώδυνες υποχωρήσεις για να σώσει την καρέκλα του. Όμως, αναιρώντας τις τελευταίες δηλώσεις του, επανέρχεται στις αρχικές, ότι δηλαδή υποκινούνται οι μαθητές, προσθέτοντας μάλιστα ότι οι καταλήψεις γίνονται «στο όνομα ανύπαρκτων αιτημάτων». Φαίνεται ότι δεν παίρνει υπ' όψη του τη σφέστατη απάντηση των εκπροσώπων των φοιτητών κατά τη συνάντησή τους, την ώρα που τα MAT χτυπούσαν: «Είστε δειλός κ. υπουργέ. Έχετε έναν αυταρχισμό που θα τον τσακίσουμε» («Ελευθεροτυπία», 15.12).

«Οι μόνοι που έκαναν ουσιαστικές προτάσεις ήταν η ΑΣΓΜΕ και ο Συνασπισμός» (από τη συνέντευξη του Υφυπουργού Παιδείας Β. Μπεκιρή, στο Ριζοσπάστη 16.12).

Το Σάββατο το μεσημέρι από το Πολυτεχνείο ξεκινά πικετοφορία ενημέρωσης των Αθηναίων και διαμαρτυρία για την επίθεση των MAT, με κυρίαρχο σύνθημα «Η χτεσινή πορεία ήταν η αρχή, έρχεται εξέγερση πανελλαδική».

Εξάλλου, η εκτίμηση του κ. Κύρκου είναι ότι «η κυβέρνηση θα δείξει τελικά φρόνηση και δεν θα προβεί σε ακρότητες» («Ριζοσπάστης» 16.12).

«Η Ν.Δ. θα έχει τα δικά της συνδικάτα - Με χωριστές ενώσεις και ομοσπονδίες», μας πληροφορεί η «Καθημερινή» (16.12). Οι πρώτες σκέψεις για διάσπαση του σ.κ. εκφράστηκαν στη διάρκεια των αγωνιστικών κινητοποιήσεων των καθηγητών το καλοκαίρι. Φαίνεται ότι έχει ολοκληρωθεί το σχέδιο και μένει η εφαρμογή του.

Σε άλλο άρθρο της εφημερίδας για τη δημόσια διοίκηση, τονίζεται η «ανυπαρξία αξιοκρατικών κριτηρίων στη στελέχωση του δημόσιου τομέως». Και πού να εφαρμοστεί η «αξιολόγηση» και η περιβόητη σύνδεση του μισθού με την αποδοτικότητα ... εκεί να δεις «αξιοκρατικά» κριτήρια.

* Τρίτη - Τετάρτη 18 - 19.12

«Ο ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΚΑΙΩΝΕΤΑΙ» (πρωτοσέλιδος τίτλος του «Ρ» 18.12).

«Θετικό βήμα

Η αδιαλλαξία παραχώρησε αναγκαστικά τη θέση της στη λογική. Και η αλαζονεία, αυτό το σύνδρομο αυταρχίας της εξουσίας, στην αποδοχή του διαλόγου και της κοινής αναζήτησης απαντήσεων στις μεγάλες ανάγκες της εκπαίδευσης. Η κυβέρνηση υποχρεώθηκε, υπό την πίεση των μαθητικών, κυρίως, κινητοποιήσεων, να αναστείλει αναχρονιστικές ρυθμίσεις και να εγκαταλείψει αποφάσεις, αντιμετωπίζοντας με μεγαλύτερο ρεαλισμό τη σημερινή κατάσταση.

Έγινε ένα πρώτο θετικό βήμα, που μπορεί, υπό ορισμένες προϋποθέ-

σεις, να έχει συνέχεια...

Συγκρατηθείτε «σύντροφοι»! Πάντοτε βιαστικοί στην καταστολή των κοινωνικών αγώνων. Κι όλα αυτά τα γράφει ο «Ρ» επειδή ο κ. Κοντογιαννόπουλος ανακοίνωσε την αναστολή των διατάξεων των Π.Δ. που αφορούν το «πόντ σύστημα» και τις αδικαιολόγητες απουσίες, καθώς και τη μερική υποχώρησή του στο θέμα του κανονισμού των μαθητικών κοινοτήτων.

Ενώ την ίδια ώρα ανακοίνωνε τα βασικά σημεία του... «ανύπαρκτου πολυνομοσχεδίου». Αυτά περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων: την κατάργηση της επετηρίδας, την ανάληψη των Γεν. εξετάσεων από «δηλωσίες» καθηγητές, την «αξιολόγηση» των εκπ/κών, την κατάργηση της δωρεάν διανομής σχολ. βιβλίων, την ίδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ κατά παράβαση του Συντάγματος κλπ.

Όσο για τις προτάσεις Κοντογιαννόπουλου, ο Κ. Ρήγας, βουλευτής του ΣΥΝ, δηλώνει ότι: «πολλές, είναι έτσι γενικά διατυπωμένες, που κανένας δεν μπορεί να διαφωνήσει (...) Άρα θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι σε ό,τι υπάρχει συμφωνία στις γενικές αρχές, θα πρέπει να υπάρχει και συμφωνία στη διαμόρφωση των τελικών διατυπώσεων με τη μορφή νομοσχεδίου (...) Είναι επίσης καλό ότι η κυβέρνηση αποδέχεται αυτή την απαίτηση, την πρόκληση όλης της μαθητικής κοινότητας, της εκπαιδευτικής κοινότητας, θα έλεγα, γενικότερα αλλά και της κοινωνίας, ν' ανοίξει ένας διάλογος για τα προβλήματα της παιδείας» («Ρ» 19.12).

Άραγε υπάρχει σημείο διαφωνίας;

Την ίδια ώρα, παίρνει την απάντησή του από τις πανεκπαιδευτικές συγκεντρώσεις και πορείες σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, που είναι από τις μεγαλύτερες έως τώρα για εκπαιδευτικά θέματα.

Μετά την συνάντησή του με τους μαθητές, ο ΥΠΕΠΘ εκτιμά ότι «η κατάσταση εκτονώνεται». Ενώ οι μαθητές εκτιμούν ότι «η κυβέρνηση υποχώρησε σε μη ουσιαστικά ζητήματα (...) ο αγώνας των μαθητών θα συνεχιστεί». Οι φοιτητές και οι σπουδαστές αρνούνται να συναντηθούν με τον κ. Κοντογιαννόπουλο, χαρακτηρίζοντάς τον «υποκινητή των MAT» ενώ χαρακτήρισαν τις προτάσεις του για την Παιδεία ως «επιεικώς απαράδεκτες».

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» 19-12-90 "Η αξιοπρέπεια του εαυτού έχει καύει"

Αργά το βράδυ εκδόθηκε από την Επιτροπή Αγώνα των καταληφθέντων μαθητών, που συναντήθηκαν με τον υπουργό Παιδείας, αναφέροντας στην οποία τονίζοντας τα εξής:

1. Μετά τις πρωτόγνωρες τακτικές χαρακτηριστικά, κινητοποιήσεις των μαθητών, το υπουργείο Παιδείας οδήγησε σε αναγκαστική υποχώρηση. Αυτό αποτελεί αναμφισβήτητο νίκη του μαθητικού κινήματος. Έχουμε τα πρώτα αποτελέσματα στον αγώνα μας. Όμως δεν έχουμε αντιστάσεις. Η ανασταλή ορισμένων σημείων των Προεδρικών Διαταγμάτων είναι προσωρινή και ισχύει μόνο μέχρι τον Ιούλιο. Πολυνομοσχέδιο για την Παιδεία υπάρχει πια και τα κυριότερα στοιχεία του

ανακοινώθηκαν από τον υπουργό Παιδείας τις θέσεις μας με συγκεκριμένη επιχειρηματολογία και τεκμηρίωση.

Ο υπουργός όχι μόνο δεν έδωσε θετικές απαντήσεις αλλά ούτε καν μπόρεσε να αντικρούσει τα επιχειρήματά μας.

Ο υπουργός έδειξε ότι δεν έχει διάθεση για ουσιαστικό διάλογο και περιόρισε στην επανάληψη των θέσεων του.

3. Εκτιμάμε ότι οι προσωρινές υποχωρήσεις του υπουργού έγιναν όχι από ευκαρπία - αυτή δεν επιδείχθηκε εδώ και τέσσερις εβδομάδες - αλλά από οκλαπίστερα, ώστε να καταπιάσουν οι κινητοποιήσεις των μαθητών και να αποσβεσθούν οι εξιστρεφείς το

Υπουργείο.

4. Όπως η αξιοπρέπεια του υπουργείου έχει ήδη χαθεί. Οι μαθητές που καλούνται από τον υπουργό να σταματήσουν τις κινητοποιήσεις με το πρόσχημα ενός μελλοντικού διαλόγου, έχουν δεχθεί οικονομικές και επίθεσης από το υπουργείο Παιδείας. Η διαπαιτία μας απάντη στον υπουργό είναι μεγάλη και η αξιοπρέπεια του ίδιου μικρή.

5. Ο αγώνας μας δεν πρόκειται να σταματήσει. Οι Γενικές Συνελεύσεις των σχολείων θα αποφασίσουν με τι τρόπο θα συνεχιστεί. Δεν υπαγορεύεται αν δεν ικανοποιηθούν τα βασικά αιτήματα. Η αναβάθμιση της Παιδείας θα είναι τίσι όλων μας. Η υποβάθμιση είναι ήττα για το λαό και τη χώρα μας.

Στο μεταξύ, στη σδοσκηψη των εκπροσώπων των κατειλημμένων σχολείων στο Πολυτεχνείο αποφασίζεται να συνεχιστούν οι καταλήψεις και στις διακοπές των Χριστουγέννων. Για «αγωνιστική προοπτική» κάνει λόγο το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ σε ανακοίνωσή του. Ενώ θεωρεί ότι «οι προτάσεις του Υπουργείου Παιδείας αποτελούν τακτική κίνηση με προσπάθεια εκτόνωσης των σημερινών προβλημάτων και επιβολής των κυβερνητικών επιλογών στην εκπαίδευση».

Παράλληλα, η Ομοσπονδία κρίνει ότι «το κείμενο που δόθηκε εξαντλείται σε ένα μεγάλο μέρος του σε αναφορές και όχι προτάσεις, ενώ καταγράφονται ρυθμίσεις που διοχετεύονται εδώ και τρεις μήνες στα μέσα ενημέρωσης». «Διαψεύδεται έτσι ο υπουργός Παιδείας», λέει η ΟΛΜΕ, «που μιλούσε για παραπληροφόρηση και για νομοσχέδιο φάντασμα». Τέλος, εκτιμά ότι τα «μέτρα αυτά προετοιμάζουν το έδαφος για την ιδεολογική αντεπίθεση στο χώρο της Παιδείας, τόσο με την ιδιωτικοποίηση, όσο και με τη μονολιθικότητα και μονομέρεια στη διαπαιδαγώγηση των νέων».

Ωστόσο, ο πρόεδρος του ΣΕΒ, τις επιλογές του οποίου άκριτα μετουσιώνει σε πράξη η κυβέρνηση, δηλώνει: «Δεν είμαι αντίθετος με τη λογική των διαταγμάτων». Και βλέποντας πιο μακριά απ' την κυβέρνηση και τον Κοντογιαννόπουλο εκτιμά για τη σημερινή κατάσταση ότι «Μπορεί να οδηγήσει σε επικίνδυνη εκτροπή» (Ελευθεροτυπία 20.12).

Το βράδυ στο Πολυτεχνείο, τα ΜΑΤ επιτίθενται σε ομάδες φοιτητών. Η προσπάθεια της κυβέρνησης να τρομοκρατήσει και να προβοκάρει το κίνημα βρίσκεται σε εξέλιξη.

Εκτός από τα ΜΑΤ υπάρχει και δρα και η... ΟΝΝΕΔ. Η συντονιστική επιτροπή αγώνα των φοιτητών του Νομικού τμήματος, στο οποίο η κατάληψη σταμάτησε προχθές, κατήγγειλε ότι «στη γενική συνέλευση της περασμένης Τρίτης, οργανωμένες ομάδες της ΟΝΝΕΔ δημιούργησαν κλίμα βίας, επιχείρησαν νοθεία κατά την εκλογή προεδρείου και το αποτέλεσμα ήταν να αποχωρήσουν οι άλλες παρατάξεις πλην της ΔΑΠ (ΝΔ), τα μέλη της οποίας δια βοής αποφάσισαν να σταματήσει η κατάληψη».

Βέβαια, στη συντριπτική πλειοψηφία των Γ.Σ. των ΑΕΙ και ΤΕΙ αποφασίζεται συνέχιση των καταλήψεων μέχρι τις διακοπές των Χριστουγέννων.

Ασφαλίτες και λοιπές τρομοκρατικές δυνάμεις εισβάλλουν στο συγκρότημα της Γκράβας και τραυματίζουν σοβαρά το μαθητή Χρ. Χριστόπουλο, που μεταφέρεται στο ΚΑΤ. Βεβαίως, μέχρι τώρα έχουμε αναφέρει ελάχιστα επεισόδια που προκλήθηκαν από ομάδες τραμπούκων. Η πλήρης καταγραφή τους θ' απαιτούσε ογκώδη τόμο με τίτλο: «Οι μαύροι σύμμαχοι της κυβέρνησης και του Κοντογιαννόπουλου».

* Πέμπτη - Κυριακή 20 - 23.12

«Δεν υπάρχουν αντιδράσεις»...

Περισσότεροι από 7 χιλιάδες μαθητές κατακλύουν το χώρο μπροστά από τα Προπύλαια στη συναυλία νίκης και συνέχισης του αγώνα.

Νωρίτερα —το μεσημέρι— οι αδιόριστοι εκπ/κοι συγκεντρώθηκαν για να κάψουν συμβολικά τα πτυχία τους έξω από το Υπουργείο Παιδείας.

Οι μαθητικές κινητοποιήσεις πέρασαν τα σύνορα της Ελλάδας. Αποχές και καταλήψεις έκαναν και οι μαθητές ελληνικών σχολείων στη Γερμανία, σε ένδειξη συμπαράστασης προς τους συμμαθητές τους στην Ελλάδα. Έμπρακτη και συγκινητική η εκδήλωση αλληλεγγύης —για την οποία πολλοί μεγάλοι ντρέπονται— από τους «Ιδάρηδες».

Ωστόσο ο «διάλογος» κυβέρνησης με τους εκπαιδευτικούς φορείς συνεχίζεται... Με εντολή του νομάρχη Αχαΐας Ν. Τάγαρη καλούνται σε απολογία οι καθηγητές που συμμετείχαν στην απεργία το καλοκαίρι και οι οποίοι δεν προσήλθαν στις γενικές εξετάσεις, αν και είχαν λάβει προσωπικά σημειώματα.

Ξεπερνώντας και τον εαυτό του ο ΥΠΕΠΘ, σε συνέντευξή του στο «ΒΗΜΑ», δηλώνει: «Για τα διατάγματα αυτά η συζήτηση έγινε και εξαντλήθηκε στο τέλος του καλοκαιριού». Κι ότι «πολλά από τα αιτήματα των μαθητών είναι μεταξύ των κυρίων στόχων των προτάσεών μας». Ακόμα: «Δεν υπάρχουν αντιδράσεις επί της ουσίας. Χρησιμοποιούνται αφορισμοί και η ξύλινη γλώσσα του παρελθόντος. Αντίθετα, οι προτάσεις μας απαντούν στα κύρια και ουσιαστικά προβλήματα».

Βέβαια ο κ. ΥΠΕΠΘ λέει και μερικές αλήθειες — όταν τον συμφέρουν: «Ποτέ δεν είχα την αίσθηση ότι υπάρχει κάποια διάσταση ανάμεσα στον Πρωθυπουργό και σε μένα. Το αντίθετο: ένιωσα σε όλες τις περιπτώσεις την ουσιαστική του στήριξη». Αυτά «για ορισμένες, προοδευτικές εφημερίδες» που σκόπιμα καλλιεργούσαν και καλλιεργούν το μύθο του κακού Υπουργού και της καλής ΟΝΝΕΔ και κυβέρνησης.

* 24 .12

Γιορταστική ατμόσφαιρα επικρατεί στα σχολεία. Διάφορες εορταστικές εκδηλώσεις γίνονται ή ετοιμάζονται από τους μαθητές. Ανάμεσά τους την πρώτη θέση έχουν τα πάρτυ και οι συναυλίες από μαθητικά συγκροτήματα. Θα ήταν άδικο αν δεν υπενθυμίζαμε ότι σ' όλα τα σχολεία, από την αρχή των καταλήψεων γίνονται εκδηλώσεις, εκθέσεις ζωγραφικής κ.α. και οι μαθητές φροντίζουν το χώρο. Μακριά απ' την καταπιεστική καθημερινότητα εξοικιώνονται και τον φροντίζουν.

«Αν ο υπουργός Παιδείας σκοπεύει να αφήσει στην ίδια τάξη τα 2/3 των μαθητών, ας το κάνει». Η δήλωση αυτή έγινε εκ μέρους της συντονιστικής επιτροπής κατάληψης 162 σχολείων της Αττικής.

Αυτή είναι η απάντηση στην πρόσκληση - απειλή της κυβέρνησης να επιστρέψουν στα θρανία, αλλιώς θα χάσουν τη χρονιά τους.

Στη σύσκεψη της ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ με τους προϊσταμένους Διευθύνσεων της Β' /θμιας εκπ/σης παίρνονται μέτρα για την αντιμετώπιση της κατάστασης. Συγκεκριμένα καλούν τους Διευθυντές:

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΘΗΤΩΝ - ΦΟΙΤΗΤΩΝ - ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Συντονιστική Επιτροπή Κατειλημμένων Σχολείων Θεσσαλονίκης

(α) Παίζοντας το ρόλο του κλειδαρά να φροντίσουν να αλλάξουν κλειδαριές.

(β) Να κάνουν διάλογο με βάση κατάλογο επιχειρημάτων που στέλνεται από τα γραφεία της Ν.Δ., απειλώντας τους μαθητές ότι χάνουν τη χρονιά τους.

(γ) Να φακελώσουν τους καταληψίες!

«Σε τελική άρνηση των καταληψιών, οι Διευθυντές και Υποδιευθυντές ζητούν να μάθουν με ποιούς συζητούν και ποιοί είναι αυτοί που αναλαμβάνουν μια τόσο μεγάλη ευθύνη, επισημαίνοντας ότι κάθε ενέργεια και κυρίως στον ευαίσθητο τομέα της Παιδείας, πρέπει να έχει και σοβαρότητα και το θάρρος για ανάληψη της ευθύνης που ανήκει στον καθένα. Είναι αδιανόητος ο διάλογος, όταν η μια πλευρά γνωρίζει τον συνομιλητή της ενώ η άλλη τον αγνοεί. Για όλες αυτές τις ενέργειες συντάσσεται και υποβάλλεται αυθημερόν πλήρης έκθεσή στον οικείο Προϊστάμενο Γραφείου» (Νομαρχία Αθηνών - Δ/ση Δευτεροβάθμιας εκπ/σης Δ.Ε. Αθηνών). Το σχέδιο «ανακατάληψης» των σχολείων έχει ήδη εκπονηθεί από τους κυβερνητικούς εγκεφάλους.

(δ) Να κινητοποιήσουν τους «γονείς»: «φροντίζουν να κινητοποιήσουν τους συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων και τις μαθητικές κοινότητες, ώστε την Παρασκευή 4.1.1991 να έχουν μαζί τους συσκέψεις, κατά προτίμηση χωριστά για ενημέρωση, για επισήμανση των κινδύνων και τονισμό των ευθυνών που ευθαρσώς πρέπει να αναλάβει κάθε πλευρά και όλοι μαζί» (στο ίδιο).

Η ΟΛΜΕ ρητά και κατηγορηματικά τονίζει ότι οι καθηγητές αρνούνται «να παίξουν το ρόλο του Δούρειου Ίππου για την αναστολή των καταλήψεων με αυταρχικά μέτρα».

* Τρίτη - Πέμπτη 1 - 3.1.91

Οι μαθητές με γλέντι και χορό, αναπτύσσοντας περισσότερο τη φιλία,

Σήκωσε και ύψωσε τη φωνή σου
σε τραγούδι
Γιατί όποιος δεν συμπορεύεται στην ανοιξή
με το τραγούδι της
είναι παιδί του σκοταδιού.

Η προκήρυξη αυτή δεν φιλοδοξεί να περάσει από τα όρια, να αναφερθεί στα ήδη υπάρχοντα και υλοποιημένα, Φιλολογία, όμως, να καταθέσει μια διαφορετική άποψη, να ομιλήσει και τη κοσμοαντιπαράθεση της αλληλεγγύης. Γι' αυτό δεν θα αναφερθεί στην ουσία και τη γλώσσα της Π.Δ., γιατί θα φάλλει νεκρούς διαβρωμένους, για το κίνημα των καταλήψεων. Γιατί αυτό είναι το ήδη γνωστό.

Οι μύθοι ... και άλλα πινά

- α) «Η Παιδιά, οκέλετε, παλάσι, θεμέλιο της κοινότητας και του πολιτισμού»
- β) «Αναβάθμιση της Παιδείας»
- γ) «Αύξηση δαπανών για την Παιδεία»
- δ) «Πολιτικοποίηση, ένα αυτιστικό φαινόμενο»

Πολιτικοποίηση ή κομματικοποίηση ή «κατάλυση» και Υπερκομματικότητα. Όλοι. Και η ΜΑΚΙ — που αφιερώνει όλο τις «κρίσεις» στον εκκαστικό αρχηγό της Π.Δ. — και η ΠΑΜΚ — που το 1988 έλασαν ή εμπόδιζε τις καταλήψεις που σπρωξάνε ομαδικά — και η ΚΝΕ, που σε τελευταία συγκυρία τους ο Χ. Φλωριάκης, καθηγητής τους μαθητές της, γιατί δεν διασκόληθηκαν ουδέποτε το αυθόρμητο-επιστολικό των συμμαθητών τους. Αλλά — κυρίως — και οι μαθητές, που έχουν βαρεθεί να είναι «παιδί» σε παθητικό απορρόπηση.

Η απορροπότητα

Χωρίς ιδιαίτερη κόπηση, γιατί η παιδεία αυτή καθημερινά υπαγορεύεται από ραβδό γλώσσας μαθητών. Σε μια κενή αλλά χαρακτηριστική τάξη, ο ρόλος της παιδείας είναι τιδώς. 1) υποπαράγει την κεραιολογία-δοξολογία, 2) εξισώνει το τι υπάρχει της παραγωγής. Η αναγκαιότητα της κεραιολογίας-δοξολογίας γίνεται στα πλαίσια της σχολικής με τρόπο μηχανιστικό, υποπαράγει, ομιλήσει και αιδάρολο. Το πρόσθετο Π.Δ. αποτελείται από τη λήψη της ουσίας της διαδικασίας, προσπαθεί να περάσει, να καταστούν τα μαθητικά διανοητικά-αίματα και διοικητικά και ιδεολογικά μεταρρυθμισμένα.

Η εξισοπέση των εννοιών της παραγωγής, δηλαδή της οικονομίας της κεραιολογίας, καθορίζει — στο σιγώο της — τη αρχή λειτουργίας του εκπαιδευτικού συστήματος. Αλλάζει στις οικονομικές επιλογές της αρχής της τάξης οδηγούν και σε άλλους στην παιδεία. Σήμερα σκοπούνται μια μισητή παιδείας, που με μια άσχημη δια-

κωσική επιλογή, τα προαίτια την αλληλεγγύη των νέων για στήριξη, ανεξαρτησία, περπατήματα και ενοχικά μετακινούμενα εργατικά κίνημα, χωρίς διακρίσεις στη μόρφωση και στην εργασία.

Οικοδομείται μια τριτοβάθμια εκπαίδευση για τους εκλεκτούς του χρήματος από τη μια, και για τους μελλοντικούς σκεπτικούς-ηθικολογικούς από την άλλη.

Αναβάθμιση της παιδείας θα σήμανε — λοιπόν — «αναβάθμιση» του αντιδραστικού της ρόλου, από αντιστάσεις στο παραγωγικό της κεραιολογίας-δοξολογίας. Η κρίση της ελληνικής παιδείας οφείλεται στην προέλευσή της, από απουσία της παραγωγής και της οικονομίας. Γι' αυτό και είναι κρίση ηθικολογική μέσα στους «κόλπους» αυτού του συστήματος.

Η αίσθηση των δαπανών για την παιδεία — που συνήμα — αποκαλύπτει το πάθος της περιχρηστικής. Η Τσετσικία π.χ. διαθέτει 17% του προϋπολογισμού. Η αίσθηση των δαπανών δεν εξασφαλίζει μια καλύτερη ή διαφορετικότερη παιδεία. Το σύνθημα αυτό, όμως, λειτουργεί θετικά, στην προκρίσιμη εκδότηση, π.χ. δωρεάν ποδοσφαιρική δελτίαση-επιστολική, υπαρκτός κλπ.

Η εκπαίδευση έχει χαρακτήρα τάξης. Μια κρίση της λειτουργίας της είναι η **ΕΠΙΛΟΓΗ**. Η ανισότητα στη σχολική επίδοση είναι ανεκχώρητη της κοινωνικής ανισότητας. Η σχολική επιτυχία ή αποτυχία συνδέεται — κατά κύριο λόγο — με την κοινωνική προέλευση.

Το πρόνομο των μαθητών από υπερωριακά αμειβόμενα δεν είναι μόνο το άμεσο γινώστω, δηλαδή σε κάθε πρόκομματικό, μεγάλο σπίτι, άνοιξη, γκάρο, υγιεινή, περιποίηση, επιθυμία, ιδιωτικός δάσκαλος ή καθηγητής, παροτρυντική ομιλία σε ιδιωτικό Λύκειο κλπ. Τα προνομομένα της κτηνολογίας στη γλώσσα, μόρφωση και παιδαγωγική και κριτική — η οικονομία και του άμεσου περιβάλλοντος της, που και από αυτό εξαρτάται η οικονομική δυνατότητα των.

Σήμερα, συνιστάται οι ήδη εννοημένοι και αδικούντες οι ήδη αδικούντες. Άνοιξη, όμως, οι τιμές αδικούντες — πρώτο τρόπο προεργασίας σε γινώστω, δεν θα διαφοροποιούνται ομιλήσει — κριτική αποτελέσματα, σε μια κοινωνία που τα άτομα διαφοροποιούνται στα πλαίσια, καθώς προεργασίας από διαφορετικές κοινωνικές αφηγήσεις.

Δεν είναι, λοιπόν, η «κατάλυση» παιδείας το πρόβλημα, αλλά η «αλλάξη» κριτικής.

Η πραγματικότητα των καταλήψεων

Τα Π.Δ. ήταν η αφορμή και όχι η αιτία. Η κύρια διάθεση των μαθητών ήταν διάθεση απόστασης από κάθε πολιτική άποψη. Στο κατεπείγμενο σχολείο ο ενδοσυστημικός και η ομαδικότητα απόψεων και αντιλήψεων, η παρουσία αντιπαράθεσης πάνω σε κύρια σημεία — οίχτες, η ανάγκη να εκφραστεί μια αγωνιστική και διαμαρτυρητική, ήταν τα πρώτα βασικά χαρακτηριστικά.

Οι συνδικαλιστικές παρατάξεις απέτυχαν να πραγματοποιήσουν την κίνηση αυτή. Ένα κίνημα, λοιπόν, με «αποκλειστικότητα» — και καθοδηγούμενο, χωρίς πολιτικό πλαίσιο και μακρότερος στόχους. Μέσω πάλης. Οι καταλήψεις.

Καταλήψεις, που ενώ από τη μια ανέδειξαν και έφεραν στο προσκήνιο την εκπαίδευση σαν πολιτικό θέμα, αλλά και την αγωνιστική διάθεση χιλιάδων μαθητών, από την άλλη κλείδωνε μέσα τους αρκετές αντιθέσεις, αντιθέσεις που αν δεν λαθύνον αριστά, κάνουν ορατό τον κίνδυνο της σταδιακής φθοράς. Η γεωγραφική και κοινωνική απομόνωση, η ζήτηση και αυξομειώσεων των μαθητών, είναι θέματα ανοιχτά ακόμη, που αν δεν αντιμετωπισθούν οριστικά, θα οδηγήσουν στην ακόμα μεγαλύτερη αποχή των μαθητών από τις καταλήψεις και τη «χρήση» των αναγκών της κατάληψης σε λίγους πρωτοπόρους μαθητές, που θα καλούνται εκ των πραγμάτων να «τραβήξουν» το όραμα.

Οι αιτίες

Οι καταλήψεις αναμφίβολα ήταν ένα θέσπασμα, μια «κτύπηση» Γι' αυτό τους και κανείς δεν προέβλεπε ούτε ούτε, ούτε το δυναμισμό τους. Οι αιτίες πολλές. Το σύνολο των προβλημάτων της μαθητικής γενιάς, που τη συντροφεύουν κι έξω από το προσώο του Λυκείου, το αθέβαιο μέλλον, το άγχος, η ανασφάλεια, η στρατιωτική παιδεία, η ευτοκιοποίηση, το οικονομικό χάραγμα, το οικονομικό μη περιεχόμενο περιεχόμενο των γνώσεων, η «μη ουσία» της ουσίας των ανθρωπίνων σχέσεων, η οικονομική υποβάθμιση, η μείωση πάλι ή επαρχία, οι αδικίες ούδες, ο αναποκρίτος πολιτισμός. Η ίδια η πραγματικότητα.

Είναι στρεβλό, λοιπόν, και μη ολοκληρωμένα και μη ουνεπίδες, η αντίθεση αυτή της μαθητικής γενιάς απειδεί, ότι δεν είναι απλώς γενιά της αποχής και της αλλοτριώσεως, ότι έχει διάθεση και να αγωνιστεί και να αγωνιστεί.

Οι δρόμοι

Σήμερα ο μαθητής δεν καλείται να επιλέξει δρόμους. Το επιβάλλεται η λύση της ατομικότητας. Αναλαμβάνεται βασικά πολιτικά προβλήματα (όπως π.χ. όσα αναφέρονται «καίτερα») μέσα από προσωπικές εμπειρίες, που έχουν άμεσες ή έμμεσες επιπτώσεις στην καθημερινή του ζωή. Ανεξαρτήτως από το αν κάθε φορά το αντιλαμβάνεται σαν ατομικό, τα πρόβλημα είναι κοινωνικά και η λύση του

βρίσκεται προς αυτή την κατεύθυνση. Γι' αυτό δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στην ανάπτυξη της συλλογικότητας και της οργανωμένης κοινής πάλης των μαθητών.

Οι στόχοι μας

- α) Η άρση και ο περιορισμός πολλών και νέων περαιχόμενων μέτρων, που υεπατρέπουν το Λύκειο σε ΓΕΤΟ και τους μαθητές σε ROBOT. Για την κατοχύρωση του δικαιώματος στην έκφραση λόγου και πράξης.
- β) Η πάλη κατά των ταξικών φραγμών, για τη μεγαλύτερη δυνατότητα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.
- γ) Ενάντια στις αναπροσαρμογές συμφωνία με τις κοινές θέσεις της ΕΟΚ και της ιδιωτικοποίησης, ενάντια στην μετατροπή των μαθητών σε αβούλο, φτηνό εργατικό δυναμικό.
- δ) Ενάντια στην εντατικοποίηση, που στερεί από το μαθητή την ίδια τη ζωή, που τον προετοιμάζει για το ρόλο του στην παραγωγή στο άμεσο μέλλον.
- ε) Ενάντια στο περιεχόμενο των μαθημάτων, που κινούνται σε αντιδραστική αντιπροσθημονική καταδύση, που διαμαρτυρούν απρόκλητη συνείδηση και ανώμαλη κριτική σκέψη, προβληματισμό ή γνώση.
- στ) Για τη σύνδεση του μαθητή με το σπουδαστικό, εκπαιδευτικό και λαϊκό κίνημα.
- ζ) Για μια διαφορετική πολιτιστική πρόταση, αλλά και για μια διαφορετική αντίληψη και στάση ζωής.

Επίλογος

Ο επίλογος είναι χωρίς ακόμη να γραφεί. Επειδή η στεύουμε στην ωριμότητα των μαθητών και στην ανάγκη διαμόρφωσης ενός αγωνιστικού πόλου (συνειδητού και οργανωμένου) μέσα στο μαθητικό κίνημα. Επειδή, όταν και γυφάρια πού θα γυφείζονται, η κούραση, η ηττοπάθεια και η απογοήτευση κερδίζουν έδαφος στο χώρο των πρωτοπόρων μαθητών. Επειδή σε λίγο καιρό οι μαθητές θα εξαφανιστούν από τα πρωτοσείδια των εφημερίδων και τα ΜΜΕ. Επειδή πάλι ο χώρος της Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης θα μετατραπεί σε «τοπίο στην ομίχλη»... καλούμε κάθε μαθητή να περπατήσει μαζί μας και δίπλα μας.

* Για μια καλύτερη περιέμβαση και συντονισμό, και τώρα, αλλά — κυρίως — και στο μέλλον.

«Σήκωσε και ύψωσε τη φωνή σου
σε τραγούδι
Γιατί όποιος δεν συμπορεύεται στην ανοιξή
με το τραγούδι της
είναι παιδί του σκοταδιού»

Χ Γκιμπράν

Μαθητική Αγωνιστική Συσπείρωση

τηλ. 5235221

την αγάπη, τη συλλογικότητα, και την αγωνιστικότητα γιορτάζουν τον ερχομό του καινούριου χρόνου. Παράλληλα στέλνουν ένα μήνυμα στον επίδοξο... ανακαταληψία Κοντογιαννόπουλο: «**δε θα περάσουν ακειλές και μεθοδεύσεις**».

Ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από το... πρωτοχρονιάτικο διάγγελμα των μαθητών του 18ου Λυκείου της Αθήνας: «Φταίνε οι πολιτικές ηγεσίες, γιατί αντιμετώπιζαν τους μαθητές σαν πολιτικούς αντιπάλους. Φταίνε οι γονείς, των οποίων το ενδιαφέρον περιοριζόταν στη βαθμολογία και τον αριθμό των απουσιών. Φταίνε οι καθηγητές, γιατί δεν έχουν κατανοήσει ότι εξασκούν λειτουργήματα και όχι επάγγελμα. Φταίμε κι εμείς, γιατί συνειδητοποιήσαμε πολύ αργά ότι αγωνιούμε κι αγωνιζόμαστε για την Παιδεία και την Ελλάδα του αύριο. Τα π.δ. είναι η αφορμή κι όχι η αιτία. Ζητάμε ένα ανθρώπινο σχολείο, ένα σχολείο, που θα το νιώθουμε σπίτι μας, με μαθητές αδέρφια μας και καθηγητές γονείς μας. Γιατί αν δεν μπορούμε, αν δεν στοχεύουμε εκεί, τότε χτίζουμε την Ελλάδα του Μεσαίωνα κι όχι την αναγεννημένη Ελλάδα».

Ωστόσο το ΥΠΕΠΘ «αγωνίζεται» για μια Παιδεία του... πεζοδρομίου. Αποφασίζει και διατάζει να παρθούν παρουσίες μαθητών, έξω από τα υπό κατάληψη σχολεία. Δηλ. στα πεζοδρόμια!

Η ΟΛΜΕ αποφασίζει να κηρύξει τριώρες στάσεις εργασίας τη Δευτέρα, αλλά οι καθηγητές θα βρίσκονται έξω από τα σχολεία, για «να αποφευχθούν οι οξύνσεις που μεθοδεύει το υπουργείο Παιδείας σε βάρος των μαθητών». Σε ανακοίνωσή της κάνει λόγο για νοσηρό κλίμα και εκβιασμούς του υπουργείου Παιδείας και καλεί τα μέλη της να συμπαρασταθούν στους μαθητές.

Όμως η ΔΑΚΕ, ευθυγραμμισμένη με το σχέδιο «ανακατάληψης» των σχολείων, κελεί τους καθηγητές «να υπερασπισθούν το δικαίωμα έστω και ενός μαθητή για μόρφωση».

* Παρασκ. 4.1.91

«**Τα μαθήματα θα πραγματοποιηθούν τη Δευτέρα έστω και με ένα μαθητή παρόντα**»

Οι Πρυτάνεις, στη συνάντησή τους με τον υπουργό, εκφράζουν την αντίθεσή τους με την εξαγγελία ίδρυσης ιδιωτικών ΑΕΙ. «Είναι αντισημαγματικό και σε βάρος της δημόσιας Ανώτατης Εκπαίδευσης» τονίζουν. Αντίθετα ο υπουργός βρίσκει συμμάχους στο χώρο των ΤΕΙ. Οι περισσότεροι πρόεδροι των ΤΕΙ συμφώνησαν με την υπό όρους ίδρυση ιδιωτικών τριτοβάθμιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και δήλωσαν ικανοποιημένοι με την προτεινόμενη ανωτατοποίηση των ΤΕΙ.

Στο χώρο των μαθητών, η πενταμελής Συντονιστική Επιτροπή Καταλήψεων προτείνει συνέχιση των καταλήψεων για δυο εβδομάδες ακόμη.

Ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ Δημ. Μπαλωμένος και τα άλλα μέλη της Διοίκησης, σε συνέντευξη Τύπου κατήγγειλαν την ηγεσία του υπουργείου ότι «προσπαθεί να μετατρέψει τους καθηγητές σε χωροφύλακες και τρομοκράτες των μαθητών, πέρα από κάθε έννοια παιδαγωγικής αντίληψης για το ρόλο του εκπαιδευτικού».

Ο πρωθυπουργός απειλεί τους μαθητές ότι αν συνεχισθούν οι καταλήψεις υπάρχει ο κίνδυνος να χάσουν το χρόνο τους και κατηγορήσει ανοιχτά τα κόμματα της αντιπολίτευσης και τη συνδικαλιστική ηγεσία των καθηγητών της Μέσης Εκπαίδευσης ότι «απροσημάτιστα ενισχύουν τις καταλήψεις».

Η φάση της παιδοκολακείας έχει τελειώσει πριν από μερικές μέρες...

* Σάββατο - Κυριακή 5 - 6.1

Αρχίζουν οι εισβολές

Η
ΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Το σχέδιο «ανακατάληψης» προωθείται

Στο 15ο Λύκειο Θεσσαλονίκης, τις πρώτες πρωινές ώρες, ο διευθυντής με μια ομάδα γονέων και καθηγητών προσκείμενων στη ΝΔ εισβάλλει στο σχολείο. Αντικαθιστά την κλειδαριά και εγκαθιστά στο γραφείο του ομάδα γονέων και καθηγητών, ώστε «να αποτρέψει την είσοδο εξωσχολικών στοιχείων μέσα στο σχολείο» όπως δηλώνει.

Ρήγμα στην ΑΣΓΜΕ. Πέντε μέλη του Δ.Σ. (Ν.Δ.) ζητούν να ανοίξουν τα σχολεία.

Στο Πολυτεχνείο, στη μεγαλύτερη ως τώρα σύσκεψη, εκπρόσωποι από 204 σχολεία της Αττικής αποφασίζουν παμμαθητική διαδήλωση για τις 10/1 στα Προπύλαια. Οι μαθητές επιμένουν. Η κυβέρνηση κάνει γνωστό προς κάθε κατεύθυνση ότι δεν υποχωρεί.

...Συνταρακτική αποκάλυψη του Κοντογιαννόπουλου. Υποχώρησε στα Π.Δ. «ακριβώς για να μη νιώσουν οι μαθητές ότι επιστρέφουν «ηττημένοι». Κι ακόμα ξεκαθαρίζει ότι δεν αποσύρει τις 2 διατάξεις των Π.Δ., αλλά αναστέλλει την εφαρμογή τους: «Για να κλείσουμε το θέμα των διαταγμάτων, ισχύουν ναι ή όχι; Ασφαλώς ισχύουν με την εξαίρεση των δυο συγκεκριμένων διατάξεων και με τη δέσμευση ότι θα παρακολουθήσουμε την εφαρμογή τους στην πράξη, με διάθεση να διορθώσουμε κάθε τυχόν λάθος» (Από τη συνέντευξή του στην «Κυριακάτικη Ε» 6.1.)

τών των σχολείων που γίνονται Γ.Σ. τάσσεται υπέρ της κατάληψης. Αρκετοί διευθυντές και ορισμένοι καθηγητές κατεβαίνουν —κυριολεκτικά— στο πεζοδρόμιο και σε μπλοκάκια σημειώνουν παρουσίες μαθητών. Παρά την 3ωρη στάση εργασίας που κήρυξε η ΟΛΜΕ.

«Οι καθηγητές αγνόησαν τις προκλητικές για εκπαιδευτικούς λειτουργούς και επιστήμονες οδηγίες του Υπουργείου Παιδείας που τους καλούσαν να ασκήσουν εκβιασμό στους μαθητές μέσα από τις γνωστές απαράδεκτες και αντιπαιδαγωγικές διαδικασίες των πεζοδρομίων για να καταγραφούν μαθητές ως «δηλωσίες» σε σχέση με τις καταλήψεις» (από την εκτίμηση της ΟΛΜΕ). Αυτή η αξιοπρεπής στάση της πλειοψηφίας των καθηγητών αναγκάζει τον Κοντογιαννόπουλο να δηλώνει ότι «θα υποστούν πειθαρχικές ευθύνες» (Αθήνα 9,84)

Εξ' άλλου ο γ.γ. του ΥΠΕΠΘ Κ. Χαραλαμπίδης, με τέλεξ προς τις διευθύνσεις δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης δίνει εντολή να ασκηθούν πειθαρχικές κυρώσεις εναντίον όσων καθηγητών «υποβάλουν» καταλήψεις ή «αρνούνται να ασκήσουν τα καθήκοντά τους».

*** Τρίτη 8.1**

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΧΤΥΠΟΥΝ

Η συντριπτική πλειοψηφία των σχολείων είναι υπό κατάληψη. Πληθαίνουν και τα επεισόδια από εγκάθετους της κυβέρνησης. Σχολές των ΑΕΙ και των ΤΕΙ αποφασίζουν καταλήψεις.

Χαρακτηριστικό είναι το παρακάτω απόσπασμα από πρωτοσέλιδο άρθρο της «Καθημερινής»: «... παρά τη δήλωση του υπουργού Παιδείας κ. Β. Κοντογιαννόπουλου, ότι «η πλειοψηφία των μαθητών, των εκπαιδευτικών και των γονέων επιδεικνύει ωριμότητα και υπευθυνότητα, και σταδιακά επιβάλλει την κανονική επαναλειτουργία των Γυμνασίων και Λυκείων», είναι σαφές ότι σε αντίθεση με ορισμένους νομούς της επαρχίας στην Αθήνα και σε άλλες μεγάλες πόλεις οι καταλήψεις συνεχίζονται. (...) Η αναγκαιότητα υπέρβασης του υπουργού Παιδείας από τον Πρωθυπουργό κ. Κ. Μητσοτάκη γίνεται ακόμη πιο επιτακτική».

Το κλίμα έντασης και η υλοποίηση του σχεδίου «ανακατάληψης» των σχολείων καλλιεργείται έντονα από το τύπο της Δεξιάς. Χαρακτηριστικό είναι το παρακάτω δημοσίευμα του «Ελεύθερου Τύπου» (8.1):

Εμπρός στο δρόμο που χάραξε η Αμαλιάδα!

ΚΑΠΟΤΕ θα πρέπει να δραστηριοποιηθούν οι πολίτες αυτής της χώρας. Και να αντιδράσουν απέναντι στους επαγγελματίες μικροπολιτικούς. Όπως ακριβώς έγινε χθες στην Αμαλιάδα:

Ο πασόκος δήμαρχος, νόμισε ότι βρήκε την ευκαιρία της ζωής του. Και άρχισε να τριγυρνάει στα σχολεία της πόλης και να παροτρύνει (μέχρι και να εκβιάζει) τα παιδιά, να συνεχίσουν τις καταλήψεις!

Είδαν — παρατίδαν οι γονείς και το αποφάσισαν: Έκαναν κατάληψη του Δημαρχείου!

Και δεν φευγουν, αν ο πράσινος αυτός τσαρλατάνος δεν σταματήσει να εμποδίζει τα σχολεία της πόλης να λειτουργήσουν!

Εμπρός, λοιπόν, στο δρόμο που χάραξαν οι πολίτες της Αμαλιάδας. Καταλαβατε ακόμα και τα σπίτια των... Μκαλομένων!

Αργά το βράδυ θρηνούμε τον πρώτο νεκρό.

Ροπαλοφόροι, με επικεφαλής στελέχη της ΟΝΝΕΔ στην Πάτρα, εισβάλλουν στο 3ο Λύκειο, το καταλαμβάνουν και διώχνουν τους μαθητές. Ήδη ο νομάρχης Αχαΐας είχε δηλώσει: «παράνομη η κατάληψη - νόμιμη η ανακατάληψη». Οι μαθητές έφυγαν και κάλεσαν τους γονείς τους, ενώ ενημέρωσαν και φορείς της πόλης. Οι ροπαλοφόροι της ΟΝΝΕΔ επιτίθενται, χτυπώντας με λοστούς, σιδερόβεργες και άλλα αντικείμενα. Ο καθηγητής Νίκος Τεμπονέρας 38 χρονών μεταφέρεται κλινικά νεκρός στο νοσοκομείο. Υπάρχουν 3 ακόμη τραυματίες από τη δολοφονική επίθεση των ροπαλοφόρων. Επικεφαλής των τραμπούκων ήταν οι Γ. Καλαμπόκας πρόεδρος της τοπικής ΟΝΝΕΔ και οι Αλέξος Μαραγκός στέλεχος της ΟΝΝΕΔ, Σπίνος και άλλοι. Αυτόπτες μάρτυρες καταγγέλλουν ότι είδαν τον Καλαμπόκα να κρατάει σίδερο και να χτυπάει στο κεφάλι τον καθηγητή Ν. Τεμπονέρα.

Αργά τη νύχτα, μόλις έγινε γνωστή η δολοφονία του καθηγητή, χιλιάδες λαού έκαναν συγκέντρωση και διαδήλωση στην πόλη. Τα ΜΑΤ απα-

*** Δευτέρα 7.1**

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΚΒΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Επεισόδια σε σχολεία της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. «Γονείς» και άλλες... αγανακτισμένες δυνάμεις πρωτοστατούν. Σε πολλά σχολεία λόγω επεισοδίων δε γίνονται Γ.Σ. Η συντριπτική πλειοψηφία των μαθη-

ντούν με βία.

Αγριότητες έγιναν το ίδιο βράδυ και στη Θεσσαλονίκη. Τραμπούκοι επιτέθηκαν στο 4ο Λύκειο της Θεσσαλονίκης, ενάντια σε μαθητές και γονείς. Κι όλα αυτά στις δύο τα ξημερώματα. Τραυματίστηκαν μια μαθήτρια κι ένας γονιός.

Την ίδια ώρα η ηγεσία του ΣΥΝ καταβάλλει ιδιαίτερες προσπάθειες για το σπάσιμο των καταλήψεων. Η «Καθημερινή» (8.1) γράφει: «Ο κ. Φαρακός ζήτησε εύσχημα «να τελειώνουν οι καταλήψεις για να δούμε τι μπορεί να γίνει στη συνέχεια». Ο «Ριζοσπάστης» (8.1) είναι αρκετά σαφής σε άρθρο του με τίτλο «Επιτέλους, σοβαρότητα!»: «Θα το πούμε για άλλη μια φορά: Τα σχολεία πρέπει να ξαναλειτουργήσουν ομαλά, το ταχύτερο δυνατό. Το θέλουν και οι μαθητές, το ζητούν και οι γονείς, το επιθυμούν όλοι οι παράγοντες της εκπαίδευσης. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να παίζει με τις τύχες και το μέλλον των νέων, να «πειραματίζεται» με την αγωνία των μαθητών, ιδιαίτερα της Γ' Λυκείου, που φέτος θα διαγωνιστούν για την εισαγωγή τους στα πανεπιστημιακά ιδύματα».

* Τετάρτη 9.1

Η ΟΛΜΕ συνεδρίασε τα ξημερώματα και αποφάσισε 3ήμερο κλείσιμο των σχολείων. Το μεσημέρι γίνεται πορεία διαμαρτυρίας των καθηγητών στην Αθήνα. Συμμετέχουν φοιτητές και μαθητές. Οι κραυγές «δολοφόνοι - δολοφόνοι» δίνουν το κέντρο της Αθήνας. Έκδηλη η συγκίνηση και ανάλογα τα συνθήματα από το μεγάλο πλήθος. Στη μνήμη του δολοφονημένου αγωνιστή, οι συγκεντρωμένοι, καθισμένοι έξω από τη Βουλή, τραγούδησαν το «Επέσατε θύματα». Διαδηλώσεις γίνονται επίσης σε πολλές άλλες πόλεις. Έντονες είναι οι διαμαρτυρίες και καταγγελίες για τη δολοφονική επίθεση των τραμπούκων και την ανοχή της αστυνομίας.

Ο υπουργός «της βίας και της δολοφονίας» υποβάλλει παραίτηση. Με περισσή θρασύτητα επιρρίπτει ευθύνες για τη δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα «στις πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις, οι οποίες επέλεξαν το χώρο της παιδείας ως στίβο σκληρής αναμέτρησης». Μάλιστα, καλεί την ηγεσία της ΟΛΜΕ να παραιτηθεί!

Νέος υπουργός ορίζεται ο Γ. Σουφλιάς. Η κυβέρνηση αναγκάζεται να δεχτεί «διάλογο από μηδενική βάση». Το κίνημα των μαθητών, σπουδαστών και εκπ/κών μπορεί τώρα να επιβάλει τους δικούς του όρους.

Οι εκπρόσωποι 150 Λυκείων της Αθήνας συνεδριάζουν στο Πολυτεχνείο και αποφασίζουν πορεία διαμαρτυρίας την επομένη ημέρα και καθιστική διαμαρτυρία στην Ομόνοια.

Πλήθος ανακοινώσεων οργανώσεων και μαζικών φορέων, καταγγέλλουν την κυβέρνηση. ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ αποφασίζουν στάσεις εργασίας.

Η αντιπολίτευση, παρά τους πύρινους λόγους («κυβέρνηση δολοφόνων») και την απαίτηση για παραίτηση — πιο ήπιος ο ΣΥΝ ζητά να παραιτηθεί ο Υπουργός Δ.Τ. και να γίνει συζήτηση στη Βουλή για την Παιδεία— δε θέτει πρόταση μομφής κατά της κυβέρνησης.

Αργά το βράδυ, τα ΜΑΤ δημιουργούν κόλαση στην Πάτρα. Είχε προηγηθεί πορεία 40.000 ατόμων. Στο μεταξύ, ο καθηγητής Νίκος Τεμπονέρα που ήταν κλινικά νεκρός εξέπνευσε στις 11.10 πριν από το μεσημέρι.

Να σημειωθεί ότι για την κυβέρνηση ο Κοντογιαννόπουλος είναι «το θύμα της αδιαλαξίας» και η δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα βαφτίζεται «τραγικό συμβάν». Μάλιστα, οι εφημερίδες της Δεξιάς, με εμπρηστική αρθρογραφία, καλύπτουν τους δολοφόνους - στελέχη της ΟΝΝΕΔ. Για παράδειγμα η «ΑΠΟΓ» (10.1) έχει πρωτοσέλιδο τίτλο: «ΕΝΟΧΟΙ Ανδρέας - Μπαλωμένος» και υπέρτιτλο «Είναι ηθικοί αυτουργοί για το αίμα και τα έκτροπα». Ωστόσο η «Καθημερινή» (10.1) σε πρωτοσέλιδο άρθρο της με το χαρακτηριστικό τίτλο: «Ποιός κυβερνά αυτόν τον τόπο;» αναφέρει μεταξύ άλλων: «...Η παραίτηση του υπουργού Παιδείας δεν αμβλύνει, βεβαίως, τις ευθύνες της κυβέρνησεως». Παράλληλα επιρρίπτει ευθύνες και στα άλλα κόμματα και συνεχίζει: «Ιδιαίτερος ανησυχητικός είναι οι ενδείξεις ότι στην αντιπαράθεση αυτή δραστηριοποιήθηκαν —θέλουμε να ελπίζουμε αυτοβούλως— και ορισμένοι «κομματικοί παράγοντες» της Ν.Δ. Και η κίνηση αυτή, είναι προφανές, ότι εκθέτει την κυβέρνηση. Διότι η κυβέρνηση είναι κράτος. Και ο μηχανισμός του κυβερνώντος κόμματος, όταν αντιπαράκειται σε ομάδες ή κατηγορίες πολιτών, που αντιδρούν με την κυβέρνηση, μεταβάλλεται και ενεργεί ως παρακράτος. Ο υπουργός Παιδείας όφειλε να παραιτηθεί για λόγους πολιτικής ευθιξίας διότι η Μέση Παιδεία έχει παραλύσει επί ενάμιση μήνα...».

* Πέμπτη 10.1

MAY START FIRES (ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ) - ΗΜΕΡ. ΛΗΣΗΣ ΟΚΤ. 1978.

«Οι αστυνομικοί κράτησαν άψογη στάση», «Μηδενική βάση» ή εκμηδενισμός κάθε διεκδικητικού αγώνα; Η κυβ. μιλά για το πρώτο, αλλά στην πράξη προωθεί το δεύτερο.

Η μεγαλύτερη διαδήλωση μαθητών - σπουδαστών τα τελευταία χρόνια πνίγεται στο αίμα. Περισσότεροι από 85 χιλιάδες συγκεντρώθηκαν από τις 10.30 στο κέντρο της Αθήνας. Λίγο μετά τις 12 ξεκινά μια αγωνιστική και ενθουσιώδης πορεία. «θέλουν την παιδεία ΜΑΤωμένη - Θέλουμε παιδεία ανθισμένη» είναι ένα από τα δεκάδες συνθήματα που κυριαρχούν. Στο τέλος της πορείας — και ενώ οι χιλιάδες μαθητές έχουν ήδη φθάσει στην Ομόνοια καί ξεκινούν την προκαθορισμένη καθιστική διαμαρτυρία— μια ομάδα νεαρών ανατρέπει σταθμευμένο αυτοκίνητο της «GROUP 4». Στη συνέχεια ρίχνουν μολότοφ και το αυτοκίνητο καίγεται. Αυτό είναι! Τα ΜΑΤ έχουν βρει «άλλοθι». Από εκείνη τη στιγμή —τρεις περίπου το μεσημέρι— και μετά, ακολουθεί μια άνευ προηγουμένου επίθεση των ΜΑΤ με δακρυγόνα εναντίον των διαδηλωτών, μαθητών, καθηγητών, φοιτητών και γονέων στο κέντρο της Αθήνας. Οι συγκρούσεις έχουν μετατρέψει επί ώρες το κέντρο σε κόλαση. Τα δακρυγόνα, τα ασφυξιογόνα, οι οδομαχίες και οι φωτιές δεν σταματούν.

Γύρω στις 8 το βράδυ αστυνομικοί βομβάρδισαν ομάδα πυροσβεστών που προσπαθούσαν να διασώσουν εγκλωβισμένους υπαλλήλους των καταστημάτων «Κ. Μαρούση», που καίγονταν σαν λαμπάδα μέχρι που καταστράφηκαν ολοσχερώς. Ακούστηκαν πολλές φορές μέσα στους ασυρμάτους της Αστυνομίας φωνές αγνώστων, που πρότειναν στους αστυνομικούς να βγάλουν τα όπλα τους και ν' αρχίσουν να πυροβολούν τους διαδηλωτές στην κορύφωση των επεισοδίων. Ο ιδιοκτήτης του «Κ. Μαρούση» και πολλοί αυτόπτες μάρτυρες κατήγγειλαν πως η φωτιά προήλθε από δακρυγόνα των ΜΑΤ στο ισόγειο του κτιρίου. 4 άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους από τη δράση των... «υπερασπιστών της τάξης». Δεκάδες ήταν εκείνοι, όχι μονάχα μαθητές και μαθήτριες, αλλά και ηλικιωμέ-

νοι, που έτυχε να βρίσκονται εκεί, οι οποίοι μεταφέρθηκαν με ασθενοφόρα και Ι.Χ. αυτοκίνητα σε νοσοκομεία της Αθήνας για νοσηλεία.

Σε πολλές μεγάλες πόλεις της Ελλάδας έγιναν συγκεντρώσεις και πορείες για τη δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα.

Μέσα σε βαριά ατμόσφαιρα, μετά τη δεύτερη νύχτα τρομοκρατίας που πέρασε η Πάτρα, κηδεύτηκε ο δολοφονημένος καθηγητής Νίκος Τεμπονέρας. Σε μια πρωτοφανή συγκέντρωση, ο δημοκρατικός λαός της Αχαΐας απάντησε στη δράση του κράτους και του παρακράτους.

Η υφιπουργός κ. Μπουρδάρα συνοδευόμενη από το βουλευτή της Ν.Δ. Ν. Νικολόπουλο και τον περιφερειάρχη Ν. Αιβαλή είχε το θράσος να επιχειρήσει να καταθέσει στεφάνι. Όμως εμποδίστηκε από το συγκεντρωμένο πλήθος να εισέλθει στην εκκλησία.

Την ίδια ώρα οι ομοιοεστές τους έδιναν... παρών. Δημοκρατικοί πολίτες συνέλαβαν ένα 18χρονο εφοδιασμένο με στιλέτο να ρίχνει πέτρες στην λιμπή που συνόδευε το νεκρό στην τελευταία του κατοικία. Όπως αποδείχτηκε πρόκειται για τον Πέτρο Φιτιλέρα που στο παρελθόν υπήρξε αφισοκολλητής του βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας Νίκου Νικολόπουλου, όπως ο ίδιος ομολόγησε ενώπιον των δημοσιογράφων.

Ο Μητσοτάκης δηλώνει για το «θύμα της αδιαλλαξίας», δηλ. τον ... Κοντογιαννόπουλο: «ενήργησε πάντοτε σε συμφωνία μαζί μου και νομίζω ότι ενήργησε σωστά».

Ο Γ. Σουφλιάς ποντάρει στο πυροτέχνημα της «μηδενικής βάσης» και δηλώνει στους δημοσιογράφους για τα Προεδρικά Διατάγματα ότι δεν θα ισχύσουν και ότι «θα δούμε το περιεχόμενό τους όταν θα συζητήσουμε όλα τα θέματα της παιδείας», για το «πολυνομοσχέδιο» διευκρίνισε ότι «είναι απλώς προτάσεις, είναι ερέθισμα για διάλογο. Άρα δεν αντέχει στη λογι-

κή ή άποψη «αποσύρετε τις προτάσεις».

Και τέλος ότι «η εισοδηματική πολιτική δεν μπορεί να αλλάξει. Θα ισχύει, λοιπόν, και για όλους τους εκπαιδευτικούς».

* Παρασκευή 11.1

MAT: ο αγώνας συνεχίζεται...

Παλλαϊκό συλλαλητήριο διοργανώνεται από την ΕΦΕΕ. Οι δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές περνούν για περισσότερο από μια ώρα από το Σύνταγμα. Πολλοί και οι συγκεντρωμένοι στα πεζοδρόμια που χειροκροτούν θερμά τους διαδηλωτές και φωνάζουν μαζί τους συνθήματα εναντίον της κυβέρνησης και της αστυνομίας. Ενώ ο εκπρόσωπος της κυβ. δηλώνει: «Η Αστυνομία χρειάζεται την ηθική, κοινωνική και πολιτική στήριξη όλων μας».

Στις 6.30 καίγονται τα γραφεία της Ν.Δ. στην Κάνιγγος. Ας σημειωθεί ότι είχαν εκκενωθεί το πρωί από μέλη και στελέχη της ΝΔ. Το απόγευμα φρουρούνταν από αστυνομικούς, οι οποίοι αποχώρησαν για ένα εικοσάλεπτο. Στο διάστημα αυτό έγινε και ο εμπρησμός! Έτσι... στήθηκε η αφορμή για τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις των MAT και της Αστυνομίας.

«Από τις επτά το απόγευμα μέχρι αργά το βράδυ, στην περιοχή γύρω από το Πολυτεχνείο και στους δρόμους γύρω από την πλατεία Κάνιγγος, οι φωτιές, τα οδοφράγματα, τα δακρυγόνα, οι βόμβες μολότοφ, αλλά και οι «έλεγχοι μετά ξυλοδαρμού» «υπόπτων» —κατά την προσωπική κρίση των αστυνομικών— έδιναν και έπαιρναν. Μέχρι τα μεσάνυχτα, 40 άτομα

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

- * ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ!
- * ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
- * ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΠΥΓΜΗΣ ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ
- * ΥΠΟΤΑΓΗ ΣΤΑ ΚΕΛΕΥΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ
- * ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ, ΑΝΤΙΑΠΕΡΓΙΑΚΕΣ ΧΕΙΡΟΠΕΔΕΣ, ΛΙΤΟΤΗΤΑ

Αυτή είναι μικρή συγκομιδή των νέων ιδεών στην εξουσία και το φυσικό επακόλουθο της συναίνεσης σταυλ Τζαννετάκη και Ζολώτα. Ο στόχος είναι προφανής. Η αλλαγή του ελλαδικού τοπίου περνάει μέσα από την συντριβή των πιο ζωντανών δυνάμεων της κοινωνίας. Το οπλισμένο χέρι των παρα-κρατικών όπλισε το θεσμικό πλαίσιο του τρόμου και η ανάγκη του κράτους να ανοίξει δρόμο για την ανασυγκρότηση που τόσο χρειάζεται για την «ευρωπαϊκή ολοκλήρωση».

Σ' αυτό το πλαίσιο επιλέχτηκε η δολοφονία του Νίκου Τεμπονέρα ο τραυματισμός του Χρήστου Τσουκαλά και το σχέδιο ανακατάληψης των σχολείων. Μόνο που οι θύτες δεν τα σχεδίασαν τόσο καλά όσο ήθελαν, οι μνήμες σ' αυτό τον τόπο είναι βαριές, οι εμπειρίες σημαντικές, οι αντιστάσεις ακόμα κρατάνε.

ΠΟΙΟΙ ΔΙΚΑΙΩΝΟΝΤΑΙ:

Οχι από αίσθημα καταξίωσης αλλά από την ανάγκη να υπογραμμίσουμε την διορατική πολιτική και κυρίως την προοπτική του κινήματός μας πρέπει ξανά και ξανά να επισημάνουμε:

* Καταρρίφθηκε στην πράξη η άκρατη "προτασιομανία" και η αγωνιώδης προσπάθεια να δείξει το εκπαιδευτικό κίνημα ελκυστικό προφίλ προς το υπουργείο. Μόνο η ύπαρξη ενωτικής μαχητικής δράσης με προοπτική μπορεί να επιβάλλει στην κυβερνητική πλευρά τις απόψεις μας.

* Απορρίφθηκε η γραμμή της συναίνεσης και της υποταγής που εισηγήθηκαν οι πολιτικές ηγεσίες της λεγόμενης αντιπολίτευσης Γρήγορα τα συναινετικά χαμόγελα πάγωσαν από το πλήθος και το πάθος που αντιστεκόταν.

* Αποδείχτηκε η ανικανότητα των γραφειοκρατικών ηγεσιών του συνδικαλιστικού κινήματος οι οποίες αιχμαλωτίστηκαν από τις εξελίξεις και σέρνονται παραδοκόντας να ξαναεπεμβούν.

* Θεμελιώθηκε ακόμα περισσότερο πως η δυναμική της κοινωνικής πάλης ούτε ευθύγραμμη είναι ούτε φυλακίζεται στα γκάλοπ και τις στατιστικές. Οι αντιθέσεις και ιδιαίτερα στην χώρα μας είναι πιο δυνατές από την δημοσιογραφική τακτοποίηση την πολιτική μακαριότητα και τις συναισθηματικές διαλισθήσεις που ξεκινούσαν από την καινοφανή συλλήψη ότι τάχα "δεν γίνεται τίποτα".

* Καταδείχτηκε τέλος σ' όλο το μεγαλείο του το πολιτικό κενό. Η στα λόγια ηγεσία της αντιπολίτευσης αντί να καλέσει σε παλαική πανστρατιά, είτε απέχει των δειπνών της άρχουσας τάξης

είτε φοβηρίζει με εκτονωτικές συζητήσεις στην Βουλή. Οποία αθλιότης!! Η ανάγκη για την πολιτική κεφαλαιοποίηση και συνέχιση του αγώνα έσπερνα το συνθήμα "όταν τα βρίσκουν στο βήμα της Βουλής την αντιπολίτευση την κάνουμε εμείς" και σχετίζεται άμεσα με τις διαδικασίες συγκρότησης ενός φρογγυού μαζικού και αποτελεσματικού πόλου στην πολιτική, την κοινωνία τον συνδικαλισμό.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ:

ΤΩΡΑ χρειάζεται ν' αρνηθούμε την απάτη της μηδενικής βάσης στην οποία δυστυχώς-λόγω απειρίας έχει πέσει ένα μαθητικό κομμάτι.

Ν' αρνηθούμε και την απάτη του διαλόγου και είναι η απαιτούμενη χρονική και πολιτική ανάσα που χρειάζεται ο αντίπαλος. Να ξεκινήσουμε από την αρχή "πέντε και στο χέρι" ή μ' άλλα λόγια η οποία συζήτηση - την οποία άλλωστε δεν ελεγχουμε - θα ξεκινάει από αδιαπραγμάτευτα αιτήματα στα οποία καλούμε κάθε φορά να υποστηρίξει. Γιατί άλλωστε η εξέλιξη δεν είναι στενά εκπαιδευτικοκεντρική αλλά συνολική.

Σαν τέτοια βλέπουμε

α) Την σύλληψη και παραδειγματική τιμωρία των ενόχων της δολοφονίας του συν. Ν. Τεμπονέρα. Την παραίτηση όλων των ηθικών αυτουργών.

β) Την απόσυρση όλου του θεσμικού πλαισίου της αυθαιρεσίας των διώξεων και της τρομοκρατίας στους καθηγητές.

γ) Την διατήρηση του ενιαίου και αδιάβλητου τρόπου διορισμού των εκπαιδευτικών. (επετηρίδα).

δ) Αύξηση των δαπανών για την παιδεία. ΤΩΡΑ!!

(Τα 3 δισ. που αναφέρει ο Σουφλιάς είναι όσα χάρισε στον Σαλιαρέλη)

ε) Δημοκρατία στο σχολείο! Σύλλογος κυρίαρχο όργανο.

Λεύτερος μαθητικός συνδικαλισμός.

στ) Διασφάλιση του δημόσιου δωρεάν χαρακτήρα της Εκπαίδευσης. Καμιά ιδιωτικοποίηση. Είναι φυσιολογικό και όρος εκ των ουκ άνευ πως δεν ισχύουν ούτε τα ΠΔ του αυταρχισμού ούτε κανένα από τα πρόσφατα τέλεξ για τις "απουσίες του πεζοδρομίου" και τα "ανοιχτά σχολεία του δρόμου". Μόνο με τα παραπάνω ο εκπαιδευτικός κόσμος δέχεται ν' αναπροσδιορίσει τις κινητοποιήσεις του.

Συνάδελφοι

Σ' αυτή την κατεύθυνση οφείλουμε να σφυρηλατούμε το ενιαίο μέτωπο διατηρώντας και αυξάνοντας όλους τους δεσμούς ανάμεσα στο εκπαιδευτικό και μαθητικό κίνημα αλλά και αναπτύσσοντας την ιδιαίτερη προβολή των συνθημάτων.

Οι κινητοποιήσεις μας στην προοπτική του Αγώνα Διάρκειας πρέπει να πάρουν όχι σαν μοναδικό αλλά σαν βασικό παράγοντα τις μαθητικές καταλήψεις.

Συνάδελφοι

Η συντηρητική ανασυγκρότηση δέχτηκε ένα βαρύ πλήγμα σε πολιτικό επίπεδο στο μαζικό χώρο στις συνειδησεις των ανθρώπων. Λύριο πολλά πράγματα δεν θάναυ σαν χθες. Είναι στο χέρι μας να τα κάνουμε περισσότερα.

12-1-1991

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

"ΑΝΤΙΤΕΤΡΑΔΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ"

ΚΑΛΕΣΜΑ ΑΓΩΝΑ

των Συντονιστικών Επιτροπών Φοιτητών
προς το λαό και τους κοινωνικούς φορείς

Νέοι και εργαζόμενοι
Λαό της Αθήνας

Ζούμε το μεγαλείο της ενωτικής, ώριμης και μαχητικής εξέγερσης της ελληνικής νεολαίας. Ταυτόχρονα, τις πιο ακιλόρες μέρες αυταρχισμού και πολιτικής αντίδρασης απ' την περίοδο της χούντας. Αναπνέουμε την ελπίδα που γεννάει η αντίσταση, την αυτοπεποίθηση που φέρνει η ανακάλυψη των ασταρτωμένων δυνάμεων του κινήματος. Χτες κιάλας ζήσαμε τη μεγαλειώδη αντίσταση χιλιάδων φοιτητών, μαθητών και απλών πολιτών απέναντι στους δολοφόνους των μηχανισμών καταστολής.

Απέναντι σ' αυτή την κυβέρνηση που έχει βάλει το χέρι της με το αίμα 5 νεκρών και εκατοντάδων τραυματιών, απέναντι στο νεοφασιστικό μέσσιμα που ετοιμάζουν, δεν υπάρχει άλλος δρόμος από τη συνέχισή του αγώνα.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΟΡΟΪΔΙΑ ΤΟΥ "ΔΙΑΛΟΓΟΥ". ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΒΑΣΙΚΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ ΤΩΡΑ!

Η κοροΐδια του "διαλόγου" κατέρρευσε. Αρχικά γελοιοποιήθηκε απ' το συμφέτο των ΕΠΕΝήτων, ΟΝΝΕΔιτών, φασιστοειδών, εισαγγελέων και πραιτωριανών της ΝΔ που ανέλαβαν να σπάσουν τις καταλήψεις των μαθητών. Και στη συνέχεια πνίχτηκε μέσα στο αίμα των νεκρών του αγώνα μας! Για μας δεν υπάρχει θέμα "διαλόγου" όπως τον θέλει η κυβέρνηση των δολοφόνων. Καλούμε όλους τους πολιτικούς και κοινωνικούς φορείς να συμπατήσουν αυτό το σημαντικό διάλογο.

Ενώ ο νέος υπουργός Παιδείας θρασύτατα δηλώνει ότι "μηδενική βάση" θεωρεί τη συζήτηση πάνω στις προτάσεις της κυβέρνησης, εμείς λέμε ότι το φοιτητικό κίνημα έχει βάση συζήτησης τα δέκα του αιτήματα και θέσεις. Τα έχουν υπογράψει χιλιάδες. Τα υπεράσπισαν με ξενύχτια, διαδηλώσεις, ακόμα και αίμα. Καμιά συζήτηση δεν ξεκινάμε έξω απ' αυτή τη βάση, ιδιαίτερα χωρίς την εξ' αρχής θετική τοποθέτηση απέναντι σε στακτωμένα οδοντοφυλάκια αιτήματα. Αιτήματα ώριμα και με βάση τη σημερινή κατάσταση στην Παιδεία.

1) Απόσυρση οριστικής των Προεδρικών διαταγμάτων για τα σχολεία. Δέσμευση μη εφαρμογής στο μέλλον. Λεύτερος μαθητικός συνδικαλισμός.

2) Απόσυρση των ρυθμίσεων για ιδιωτικά ΑΕΙ, ΤΕΙ και για ενίσχυση της ιδιωτικής μέσης εκπαίδευσης. Να μη μετατραπεί η Παιδεία σε επεχείρηση.

3) Διπλασιασμός των δαπανών για την εκπαίδευση με κριτήριο τις μορφωτικές ανάγκες των φοιτητών και σπουδαστών.

4) Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση χωρίς διαχωρισμούς των αποφοίτων σε επιστημονικά στελέχη και στελέχη εφαρμογής. Όχι στις πολλές ταχύτητες στην Εκπαίδευση.

5) Όχι στην κατάργηση της επετηρίδας. Μαζικοί διορισμοί. Ένας καθηγητής για 25 παιδιά.

6) Όχι στο διευθυντή σχολείου - κομματάρχη. Συλλογική αξιολόγηση και δημοκρατία.

7) Καμιά θύψη σε βάρος καταληψιών μαθητών, σπουδαστών. Όχι πειθαρχικές διώξεις καθηγητών.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΕΤΑΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΠΑΛΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ!

Ο αγώνας της νεολαίας για την παιδεία έχει γίνει κεντρικό ζήτημα στην ελληνική κοινωνία. Είναι ανάγκη η συμπαράσταση να γίνει παλλαϊκή μάχη για την παιδεία.

Ταυτόχρονα, έχει γίνει φανερό ότι ο αγώνας μας εκφράζει τη γενικότερη ανάγκη του λαού μας να αντισταθεί στη νεοφασιστική επίθεση ενάντια στα δικαιώματά του.

Ηρθε η ώρα ο αγώνας της νεολαίας να γίνει αγώνας όλης της ελληνικής κοινωνίας και να συμπεριλάβει όλα τα βασικά αιτήματα των εργαζόμενων και της νεολαίας.

είχαν συλληφθεί. Τα επεισόδια κορυφώθηκαν γύρω στα μεσάνυχτα, όταν η Αστυνομία σε μια ιδιαίτερα βίαιη επιχείρησή άρχισε να εκκελώνει τους χώρους γύρω από το Πολυτεχνείο, όπου ήταν αποκλεισμένοι φοιτητές, ενώ η Αστυνομία έριχνε συνεχώς δακρυγόνα μέσα στο προαύλιο, απ' όπου εκτοξεύονταν βόμβες μολότοφ» (Ελευθεροτυπία 21.1).

Πορείες γίνονται και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας. Επεισόδια προκλήθηκαν και στη Θεσ/νίκη.

Στη συνεδρίαση της Βουλής, ο Υφυπουργός των «ΜΑΤ και της Τρομοκρατίας» Β. Μπεκίρης, αναφερόμενος στη δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα δηλώνει: «Έγινε ένα επεισόδιο, αυτός ήταν από το χώρο της Αριστεράς και θα μπορούσε κάλλιστα να ήταν από το χώρο το δικό μας». Αυτοί οι «άνθρωποι» «ξεχνούν» ότι οπλισμένοι με ρόπαλα, λαστούς και σιδερόβερρες, ήταν οι ΟΝΝΕΔίτες, «ξεχνούν» τις συσκέψεις των στελεχών και των μελών της Ν.Δ. για να υλοποιήσουν το σχέδιο «ανακατάληψης» των σχολείων.

Νωρίς το απόγευμα στο Πολυτεχνείο συγκεντρώθηκαν εκπρόσωποι από 60 σχολεία προκειμένου να συντονίσουν τη συνέχιση των καταλήψεων.

* Σάββατο 12.1

Πραγματοποιείται η Γ.Σ. των προέδρων των ΕΛΜΕ όλης της χώρας, όπου αποφασίζεται 3ήμερη απεργία για την επόμενη εβδομάδα (Δευτ. - Τετ.)

Ιδιαίτερη σημασία έχει αυτή η απόφαση, γιατί απ' ενός εκφράζει τη θέληση των καθηγητών να τιμήσουν έμπρακτα τον αγωνιστή Ν. Τεμπονέρα, παλεύοντας για να ανατραπεί η πολιτική της βίας και της τρομοκρατίας και απ' ετέρου καταργεί στην πράξη τον απεργοκτόνο νόμο της κυβέρνησης.

Σε ψήφισμα της Γ.Σ. για τη δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα τονίζεται: «ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ

Προτείνουμε στο λαό και σ' όλους τους κοινωνικούς φορείς την κήρυξη 48ωρης γενικής πανελλαδικής απεργίας Δευτέρα και Τρίτη με βασικά αιτήματα:

α) Την απόσυρση του αντιπερικοτικού νομοσχεδίου.

β) Την απόσυρση του τρομονόμου.

γ) Την άμεση ικανοποίηση των βασικών αιτημάτων μας για την παιδεία.

δ) Την κατάργηση των ΜΑΤ-ΜΕΑ.

ε) Καμιά συμμετοχή στο σφάγιο του Περαικού Κόλπου.

ΝΑ ΦΥΓΕΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ

Αυτά τα πράγματα δεν σηκώνουν αστεία: έχουμε να κάνουμε με κυβέρνηση όχι μόνο βιαστών της ανθρωπίνης συνείδησης και αξιοπρέπειας, αλλά και στυγερών αδίσταχτων δολοφόνων. Το φοιτητικό κίνημα, κίνημα για τα 27χρονα δικαιώματα και την ελευθερία στην εποχή μας, δε θα μπορούσε παρά να δηλώσει ότι είναι αδύνατον να ανεχτεί μια ματοβαμμένη κυβέρνηση. ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΔΡΟΜΟ!

* Γιατί απέδειξε την πρόθεσή της να εκποιήσει τα μορφωτικά δικαιώματα και την παιδεία στο έλεος της αγοράς, της κερδοσκοπίας, των διαταγών της ΕΟΚ και των ιμπεριαλιστικών κέντρων.

* Γιατί έχει εξοπαλώσει μια πρωτοφανή επίθεση εξεθλίωσης ενάντια στους εργαζόμενους, επιβάλλει αβάσταχτη λιτότητα, θεσμοθετεί την ανεργία και την υπερεκμετάλλευση. Επιχειρεί να τσακίσει δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών.

* Γιατί επιχειρεί να αμφισβητήσει το ίδιο το δικαίωμα στον αγώνα και την αξιοπρέπεια, δένοντας το λαό χειροπόδα με τρομονόμους, απεργοκτόνους νόμους, μπόλκα ΜΑΤ και αδίστακτες δολοφονίες.

ΔΕ ΒΑΖΟΥΜΕ ΠΛΑΤΗ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ! ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ!

Προειδοποιούμε. Ας μην αυταπατάται κανείς ότι αυτό το μεγαλειώδες κίνημα χωράει στα καλούπια της μικροπολιτικής καινοβουλευτικής άσφαρης αντιπαράθεσης. Η επίσημη κοινοβουλευτική αντιπολίτευση δεν έχει κανένα δικαίωμα να προσπαθεί να καπηλευτεί και να χειραγωγήσει αυτό το κίνημα. Δε μπορεί να κρύψει τη συναίνεση και τη συνενοχή της για το ότι φτάσαμε σ' αυτή την πολιτική. Όπως ξεκινήσαμε απ' την αρχή, έτσι θα βαδίσουμε και ως το τέλος.

Σαν κίνημα αυτόνομο συγκρότησης και πολιτικής χειροφύξης, ανεξάρτητο από κάθε κομματική χειραγωγή που απαιτεί ό,τι του αναλογεί με βάση τις κοινωνικές ανάγκες, χωρίς να εξαρτάται από τα "επιτρεπτά όρια" και τη φιλευσπλαχνία των κυρίαρχων δυνάμεων.

ΜΟΝΟ ΕΝΑ ΤΕΤΟΙΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΞΙΖΕΙ ΚΑΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Καταφέραμε να σπάσουμε την εικόνα ότι "κανείς δεν μπορεί να τα βάλει σοβαρά με την κυβέρνηση της ΝΔ". Τσακίσαμε τον αυταρχισμό, την απεργασπασία, τη χυδαία ουκοφάντηση. Αποκρούσαμε τους θεατρικιστικούς ελιγμούς της κυβέρνησης. Τραβήξαμε τη γυαλιστερή επιστροφή για να φανεί η δαρδωρότητα του δολοφονισμού στην Ελλάδα. Κερδίσαμε τη συμπάθεια και την υποστήριξη χιλιάδων νέων και εργαζόμενων. Η διαδήλωση των 100.000 χύρες τα λέει όλα.

Δεν έχουμε δικαίωμα και δεν θα μένουμε στη μέση του δρόμου. Ούτε απέναντι στις χιλιάδες των συνελκυσμένων μας, ούτε απέναντι στους πέντε νεκρούς, ούτε απέναντι στην ελπίδα που ζεστώνουμε σ' όλο τον εργαζόμενο λαό. ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ!

ΜΟΝΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Αθήνα 11 Γενάρη 1991

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ Α.Ε.Ι. ΑΘΗΝΑΣ

* Τον εκδημοκρατισμό και την κατοχύρωση των ατομικών και συλλογικών ελευθεριών με την κατάργηση των αντιλαϊκών νόμων (αντί - απεργιακός, αντιτρομοκρατικός).

* Απαιτούμε άμεσες λύσεις στα προβλήματα της παιδείας σύμφωνα με τις προτάσεις των φορέων της εκπαιδευτικής κοινότητας.

* Την άμεση σύλληψη των ενόχων της δολοφονίας του συναδέλφου Νίκου Τεμπονέρα.

* Την άμεση παραίτηση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και όλης της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, καθώς και του Νομάρχη Αχαΐας.

* Την άμεση απομάκρυνση των ΜΑΤ και ΜΕΑ από το κέντρο της Αθήνας και των άλλων μεγάλων πόλεων που έχουν την ευθύνη της γενίκευσης των επεισοδίων και της δράσης των γνωστών παρακρατικών και προβοκατόρικων στοιχείων.

Απαιτούμε τέλος τη διάλυση των ΜΑΤ και ΜΕΑ ως όργανα καταστολής κατά των δικαιωμάτων του Λαού».

Στη Γ.Σ. των προέδρων η πρόεδρος της ΕΛΜΕ Αχαΐας κατήγγειλ', ότι πριν από τις διακοπές είχε γίνει σύσκεψη παραγόντων της Νέας Δημοκρατίας της Πάτρας στο ξενοδοχείο «Αστήρ» για την αντιμετώπιση των καταλήψεων. Στη σύσκεψη είχαν πάρει μέρος μεταξύ άλλων ο υφυπουργός Παιδείας κ. Β. Μπεκίρης, ο υποψήφιος της Νέας Δημοκρατίας στις τελευταίες δημοτικές εκλογές κ. Νικολόπουλος, ο νομάρχης κ. Ν. Τάγαρης κ. ο Καλαμπόκας, ο οποίος είπε χαρακτηριστικά: «Μα, καλά, αν δεν λήξουν οι καταλήψεις μετά τις γιορτές, εμάς δεν θα μας χρησιμοποιήσετε!».

Η ομόφωνη απόφαση της ΕΛΜΕ Αχαΐας και ταυτόχρονα η πρότασή της προς τη γενική συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ ήταν: απεργία διαρκείας ώσπου να παραιτηθούν ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Δημόσιας Τάξης κ. Μ. Κουτελιδάκης και ο νομάρχης Αχαΐας κ. Ν. Τάγαρης.

Ιδιαίτερα αποκαλυπτικό και συγκλονιστικό είναι το παρακάτω δημοσίευμα της εφημερίδας «ΕΠΟΧΗ»: «ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟ: Πειθαρχική δίωξη στον κλινικά νεκρό Ν. Τεμπονέρα! Ο Διευθυντής του σχολείου, στο οποίο δούλευε ο δολοφονηθείς καθηγητής, από υπερβάλλοντα ζήλο και δουλοπρεπή συμπεριφορά προς την Νομαρχία Αχαΐας και το υπουργείο Παιδείας έκανε αναφορά στον αδικοχαμένο Ν. Τεμπονέρα, επειδή αρνούνταν να πάρει παρουσίες, ακόμη και την ημέρα που αυτός, κλινικά νεκρός, νοσηλευόταν στο νοσοκομείο. Πήρε μάλιστα και τηλέφωνο την ίδια μέρα στο σπίτι του καθηγητή για να του «υπενθυμίσει τις υποχρεώσεις του». Η τοπική ΕΛΜΕ αποφάσισε να διαγράψει από τις τάξεις της τον εν λόγω κύριο και ζήτησε την αποπομπή του από τη διεύθυνση του σχολείου. Εξάλλου, δείγμα του αισθήματος αλληλεγγύης που διακρίνει τους εργαζόμενους είναι η απόφαση της ΕΛΜΕ να υιοθετήσει τα δυο παιδιά του άτυχου καθηγητή».

Κάτω από, το τρομοκρατικό κλίμα των τελευταίων ημερών το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ συναντιέται με τον Υπουργό Παιδείας. Μια συνάντηση που σπέρνει σύγχυση στον κλάδο των καθηγητών, ότι δήθεν μπορούν να δοθούν άμεσες λύσεις στα προβλήματα της εκπαίδευσης από το «διαλλακτικό» υπουργό. Άρα «δεν έχει νόημα» και η τριήμερη απεργία που αρχίζει αύριο. Είναι χαρακτηριστικό, ότι η κυβέρνηση δε δεσμεύτηκε για κανένα από τα αιτήματα της ΟΛΜΕ, που αναφερόταν στους υπεύθυνους για τη δολοφονία του Τεμπονέρα και τις προϋποθέσεις για την κατοχύρωση των ατομικών και συλλογικών ελευθεριών, που βάνουσα καταπατούνται από τη λειτουργία των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους και του παρακράτους.

Παράλληλα, τα Μέσα Μαζικής Επιβολής, εκμεταλλευόμενα την λαθασμένη κίνηση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ ... φροντίζουν να αδρανοποιήσουν τον κλάδο των καθηγητών.

Από τις διαπραγματεύσεις, εκείνο που προκύπτει είναι, ότι για φέτος δε θα υλοποιηθούν μια σειρά από τα μέτρα της κυβέρνησης, αλλά χωρίς ου-

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ!!

Εργαζόμενοι & νέοι
Λαέ της Αθήνας

Το μεγαλύτερο κύμα των χιλιάδων μαθητών, φοιτητών και σπουδαστών που βρέθηκε σήμερα στο κέντρο των ελεύθερων, έχο καταφέρει να κερδίσει την αλληλεγγύη και την υποστήριξη του ελληνικού λαού. Γιατί, καταφέραμε να σπασουμε την κλίση: «... καμία δεν μπορεί να το βάλει σωστά με την κυβέρνηση της Ν.Δ.», από σήμερα τη διαβίωση της κυβερνητικής πολιτικής και το σημαντικότερο, οικοδομούμε την προοπτική της νίκης. Και γι' αυτή τη νίκη συνεχίζουμε τον αγώνα μας.

ΧΑΡΙΣΙΟΙ ΟΜΩΣ ΜΙΑΛΕ ΓΙΑ ΔΙΑΛΟΓΟ...

Πράγματι, ένα θέατρο «Μεγάλο» έχει στήσει εδώ και μερικές μέρες γύρω μας. Χρυσόπαικτο 5 νεαρό, δεκάδες τραγουδιές, κινηματοποίηση, τραγουδιών και παρακροτικά κινήματα σε σχολεία και ένας πραγματικός ηρωικός πόλεμος στο κέντρο της Αθήνας, για να φτάσουμε σ' αυτό το «θέατρο».

Αλλά, την ίδια στιγμή που ο διάλογος «αντί», ο συναντημένος πόλεμος κοσμοφάντασης και τρομοκρατίας της νεολαίας, συνεχίζεται αυθόρμητος, ζωντανός, φοιτητές και πολίτες προσγειώνται με βαρομετρικές κινήσεις και προφητικές οράσεις, ανά παράλληλα δίκτυα αποκρούεται το φοιτητικό κίνημα που διαμορφώθηκε στον εισογγελλό για τις αιτήσεις, δεν δίνονται όμοιο με το ίδιο πόθο, οι τρομοκρατικοί δεκάφονοι του καθηγητή Τεμπονέρα, ομιλούν ανενόχλητα απευθείας της μαζικής δολοφονίας, στα «Κ. Μορούσιου», οι δολοφονίες ΜΑΤ (άλλοι στα αυτοί είναι το πρώτο ενόχ 22 είναι τρομοκράτες, όπως είπε ο Μπαρτασέας).

Αποτίηση των μαθητών, φοιτητών και σπουδαστών είναι και ταυ είναι:

- Παραδειγματική τιμωρία των δολοφόνων του Τεμπονέρα.
- Άμεση απέλαση των 22 συλληφθέντων.
- Καμία δίωξη σε όρους εκπαιδευτών των φοιτητών.
- Άρση της αστυνομίας από τις κινητοποιήσεις μας.

ΤΟ ΝΕΟΛΑΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΘΕΤΕΙ ΤΟΥΣ ΔΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΓΙΑ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΔΙΑΛΟΓΟ

Η κυβέρνηση και ο υπουργός δηλώνουν ότι ζητάμε «μερειακά πράγματα» ενώ οι ίδιοι θέτουν δήθεν «ηθική» βάση για διάλογο. Έμεις λέμε ότι το αίτημά μας και πραγματικότητα τους απαιτούν τη δέσμη «ηθικών» βάσεων, εφόσον αναφέρονται σε στοιχεία δικαιοσύνης μας:

- Συνχιζόμενες λαθών και ζημιών.
- Απόσυρση των ρυθμίσεων για ιδιωτικά ΑΕΙ, ΤΕΙ και για ενίσχυση της ιδιωτικής μέσης εκπαίδευσης. Να μην μετατραπεί η Παιδεία σε εμπορεύσιμο.
- Να συρθούν ΔΡΑΣΤΙΚΑ οι δαπάνες για τη Παιδεία σύμφωνα με τις κοινωνικές και μορφωτικές ανάγκες μαθητών, φοιτητών, σπουδαστών.
- Είναι ανεπίτητη εκπαίδευση χωρίς διαγυρισμούς των αποφοίτων.
- Να υπάρξει οριστική δεσμεύση για μη κατάργηση της επετηρίδας και για αύξηση των διαγυρισμών.
- Οριστική απόσυρση των Προσέκρινων Διαταγμάτων για το σχολείο.
- Να σταματήσουν όλες οι δίωξεις καθηγητών, μαθητών, φοιτητών.

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΜΑΘΗΤΩΝ -
ΦΟΙΤΗΤΩΝ - ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/1/91, 11 π.μ. - Πράσινια

Συνεχίζουμε όπως ξεκινήσαμε. Σαν κίνημα απέναντι στην τρομοκρατία και πολιτική χειραφέτηση, ανεξάρτητα από κάθε κομματική εγγύηση, που απαιτείται από τη πλειοψηφία με βάση τις κοινωνικές ανάγκες. Δεν έχουμε διαπιστωμένα αποτελέσματα. Δεν σκεπάζονται οι πληγές των σκελετών μας, ούτε σπέννεται στους πόντους «κίβωτος», ούτε σπέννεται την ελπίδα που ζήτησαμε π' όλο των εργαζόμενων λαό. Πλητύνουμε ενάντια στην κυβερνητική εκπαίδευση της κλιπτικής και της τρομοκρατίας. Ζητάμε την απόσυρση του τρομονόμου και του αντισυμβατικού, τη διακοπή των ΜΑΤ-ΜΕΑ, την απελευθέρωση κοινωνικών ανισοτήτων που κρύβονται με βάση χαλαρωμένους κατηγορίες, με πρόσχημα την καταστολή της τρομοκρατίας.

ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Εμείς οι μαθητές, φοιτητές, σπουδαστές βρισκόμαστε τουλάχιστον με τη κίνησή μας στο φιλοπλευμένο-μilitaristικό «κλίμα» το οποίο ενισχύεται μέσω με τη μέρα ενόψει της πραγματικότητας του πολέμου με τυφιν των κυβερνήσεων σ' ένα σχέδιο των κύριων.

Οι Αμερικανοί, με τρομοκρατικές πολιτικές προετοιμασίες επιδιώκουν να αυξάνουν όσο το δυνατόν περισσότερο πίσω από τα μετριοκρατικά, δολοφονικά τους σχέδια.

Την ίδια στιγμή που οι αραβικές μάζες κερκίζουν και εξαθλιώνονται από καθεστώς αραβικών και δικτατοριών, την ίδια στιγμή που το Ισραήλ δολοφονεί τους Παλαιστίνιους, ο ημετεροκρατικό-κοσμικό δικτατορία για το «θέμα» του μαρσομίας των σφαίων επιρροής, των δολοφόνων και των συμφορών των στασιών πετροκλάου και άλλων.

Η κυβέρνηση της Ν.Δ. όπως με την πολιτική της έχει ανακαταφέρει για τα καλά τη χώρα μας στην υπερέσσει του Περσικού, επικρατείς φροκίται μάζες γύρω την κρούση ενόρκη κινήσει τυφινότητας «κατάκομο» μινικής συνείδησης που θα χρησιμοποίησε τη συμφορά του πολέμου, σαν πρόσχημα για την καταστολή του «εθνοκρατικού εχθρού», δηλαδή του εργαζόμενου και λαϊκού κινήματος που αντιστάται και την έπαιση της στάσης κινότητας ενάντια στους εργαζόμενους.

ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Η ντοκίμια είναι αντίθετη μ' αυτό τον πόλεμο του πετροκλάου και των δολοφόνων. Αρνούμαστε να πάρουμε μέρος στο υπερασπισμού Εξοπλισμών Περσικού Στρατού.

- Να μην υπάρξει αιώρηση της Ελλάδας στον πόλεμο.
- Να ανακληθεί το «Αθήνα».
- Να παύσει άμεσα η λειτουργία των αραβικών βόσκων στην Ελλάδα.

Δεχόμαστε ότι όχι μόνο δεν θα υπερασπιστούμε μπροστά σε «επιταγή» της εκδοτικής ανάγκης, αλλά θα κλιμακώσουμε τον αγώνα μας και «κόσουμε» τον εργαζόμενο λαό και τη κλίση να θανατηθούν μαζί μας ενόχια στην «εθνοκρατική» της κλιπτικής, του αραβικού και της συνείδησης.

ΜΟΝΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

σιαστικές δεσμεύσεις για το μέλλον.

Συγκεκριμένα:

- Τα Π.Δ. δεν ισχύουν, προφανώς για φέτος, αφού σύμφωνα με τον υπουργό «θα συζητηθούν εξ αρχής ως προς το περιεχόμενό τους.
- Εκδίδεται εγκύκλιος για τη ρύθμιση των απουσιών.
- Οι πιστώσεις που θα δοθούν από τις δημόσιες επενδύσεις θα φθάσουν τα 15 δισ., που είναι ελάχιστα σε σχέση με τις ανάγκες της εκπ/σης.
- Για το θέμα της επετηρίδας δεν υπάρχει σαφής δεσμεύση.
- Για τις διώξεις ο υπουργός δηλώνει: «Δεν θέλω να συνδέσω την καριέρα μου με διώξεις». Ωστόσο αποφεύγει να δεσμευτεί ουσιαστικά και διευκρινίζει ότι δεν μπορεί να κινηθεί ενάντια στο γράμμα του νόμου.
- Ο υπουργός δηλώνει —χωρίς παραπέρα διευκρινήσεις και δεσμεύσεις— ότι υπάρχει συνταγματικό κώλυμα για την παροχή του δικαιώματος ίδρυσης μη κρατικών παν/μίων από Ν.Π.Ι.Δ.

Συνταγματικές επιτροπές καταλήξεων
ΑΕΙ-ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Έξω από το γήπεδο της ΑΕΚ σκοτώνεται ο 16χρονος Γ. Παναγιώτου —μαθητής— από φωτοβολίδα που ρίχνει «άγνωστος». Μέσα στο γήπεδο τα ΜΑΤ ρίχνουν δακρυγόνο (1 ή 2;) με αποτέλεσμα να προκληθούν επεισόδια σ' όλη τη Ν. Φιλαδέλφεια.

* Δευτέρα 14.1

Με εντολή του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου διατάχθηκε παρακαταρκτική εξέταση για τις δηλώσεις των εκπροσώπων της ΕΦΕΕ, που απαίτησαν την απελευθέρωση των 23 ατόμων που ενοχοποίησε η αστυνομία για τα επεισόδια της Παρασκευής.

Οι εκπαιδευτικές οργανώσεις (ΔΟΕ - ΟΛΜΕ - ΟΙΕΛΕ), αναφερόμενες σ' αυτές τις συλλήψεις, τονίζουν: «...Αυτές οι ενέργειες οξύνουν αντί να εκτονώνουν την κατάσταση και η συζήτηση που άρχισε ο υπουργός Παιδείας υπονομεύεται. Καλούμε την κυβέρνηση και τα κόμματα να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να παρέμβουν, για να αφεθούν αμέσως ελεύθεροι οι μαθητές». Μόνο οι μαθητές; Όχι οι φοιτητές;

Στη συγκέντρωση εκπροσώπων 216 σχολείων απ' όλη την Ελλάδα στο Πολυτεχνείο, αποφασίζεται να τεθούν οι παρακάτω όροι για το διάλογο με το ΥΠΕΠΘ: «Η αποφυλάκιση των συλληφθέντων για τα επεισόδια της Παρασκευής (23 άτομα), η κατάργηση των ΜΑΤ, η τιμωρία των υπευθύνων για το φόνο του καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα, η απουσία των αστυνο-

μικών δυνάμεων από τα συλλαλητήρια, οι μαζικοί διορισμοί καθηγητών και η οριστική απόσυρση των προεδρικών διαταγμάτων».

Οι συντονιστικές επιτροπές κατάληψης των φοιτητών, μ' ένα κάλεσμα αγώνα που απευθύνουν προς τον λαό και τους κοινωνικούς φορείς, τονίζουν ότι «δεν υπάρχει άλλος δρόμος από τη συνέχιση του αγώνα απέναντι σε αυτήν την κυβέρνηση που έχει βάψει τα χέρια της με το αίμα πέντε νεκρών και εκατοντάδων τραυματιών». Ζητούν, επίσης, την απομάκρυνση της κυβέρνησης, αλλά δηλώνουν πως «η επίσημη κοινοβουλευτική αντιπολίτευση δεν έχει κανένα δικαίωμα να καπηλευθεί και να χειραγωγήσει αυτό το κίνημα, διότι δεν μπορεί να κρύψει τη συνενοχή της γι' αυτήν την πολιτική».

Τα βασικά αιτήματα των φοιτητών, σύμφωνα με τις τελευταίες εξελίξεις είναι:

- * Απόσυρση του αντιπεργιακού νομοσχεδίου.
- * Απόσυρση του αντιτρομοκρατικού.
- * Άμεση ικανοποίηση των αιτημάτων για την Παιδεία.
- * Κατάργηση ΜΑΤ - ΜΕΑ
- * Καμμία συμμετοχή στον απειλούμενο πόλεμο στον Περσικό Κόλπο.

Αγωνιστική η στάση του Κ.Σ. της ΕΦΕΕ αλλά και της ΕΣΕΕ, που αποχωρούν από τις διαπραγματεύσεις με τον Υπουργό Παιδείας, αφού δεν ικανοποιείται κανένα από τα παραπάνω αιτήματα.

Ακόμα, ο Υπουργός Παιδείας έχει συναντήσεις με τους 12 δημάρχους του Πειραιά και τους πρυτάνεις των ΑΕΙ. Προηγουμένως είχε συναντηθεί με τον Αρχιεπίσκοπο Σεραφείμ.

Στο μεταξύ, 40 δικηγόροι απ' την Πάτρα, στην προσπάθειά τους να καλύψουν τους δολοφόνους της ΟΝΝΕΔ, καταθέτουν μήνυση κατά του δημάρχου, που τον θεωρούν «ηθικό αυτουργό της συμπλοκής και των συνεπειών της»!

* Τρίτη 15.1.

Δυναμική απάντηση —παρά την καταρακτώδη βροχή— από τους χιλιάδες διαδηλωτές προς την κυβέρνηση, την πλειοψηφία των μέσων ενημέρωσης και σε όσους προσπάθησαν να εμποδίσουν την πραγματοποίηση του συλλαλητηρίου, με πρόσχημα την πρόκληση επεισοδίων. Ανάλογα συλλαλητήρια για την Παιδεία, και ταυτόχρονα και ενάντια στον πόλεμο, πραγματοποιούνται και σε άλλες πόλεις.

Την απάντηση των χιλιάδων διαδηλωτών φαίνεται ότι δεν την... ακούει ο κ. Σουφλιάς, ο οποίος παρά την κατάθεση τροπολογίας με την οποία θα σταματήσει η ισχύς των Π.Δ., δηλώνει: «Δεν είναι καιρός για όρους». Προφανώς τώρα —αφού ηττήθηκε η κυβέρνηση— είναι καιρός για «διάλογο», με την ελπίδα ότι θα 'ρθει ο καιρός —αφού ξεχάσετε τους 5 νεκρούς— για την αντιδραστική ανασυγκρότηση της Εκπ/σης.

Ακόμα, πραγματοποιούνται «ουσιαστικοί διάλογοι» με τους προέδρους των ΤΕΙ και το Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Διεξάγονται οι Γ.Σ. των ΕΛΜΕ για ν' αποφασίσουν για την εισήγηση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ και την κήρυξη 24ωρης απεργίας την επόμενη εβδομάδα.

Οι προϋποθέσεις που θέτει το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ για το διάλογο με την κυβ. είναι:

- Ουσιαστική αύξηση των δαπανών για την Παιδεία
- να μην επιτραπεί η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων
- να διατηρηθεί η επετηρίδα
- να απομακρυνθεί η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Δημόσιας Τάξης και ο νομάρχης Αχαΐας
- να υλοποιηθεί άμεσα η δέσμευση για την ανάκληση των διώξεων των καθηγητών κ.λπ.

Τετάρτη 16.1.

«Ελεγχόμενη σύγκρουση», όπως εύστοχα υπογραμμίζει η «Καθημερινή», μεταξύ των τριών αρχηγών για τα θέματα Παιδείας, με φόντο την απειλή Πολέμου στον Περσικό.

Πραγματοποιείται η συνάντηση του Υπουργού με τους εκπροσώπους των μαθητών. Ο κ. Σουφλιάς, «ξεχνώντας» τους μέχρι τώρα χαρακτηρισμούς και τις αυταρχικές μεθοδεύσεις της κυβέρνησης εναντίον του αγώ-

να των μαθητών, δηλώνει: «Πιστεύω ότι τους διακρίνει αυτή η σωφροσύνη και η σύνεση και τα σχολεία θα επανέλθουν σε ομαλό δρόμο. Θέλω να επαναλάβω ότι τα παιδιά ειλικρινά αγωνίζονται για μια καλύτερη παιδεία».

Οι εκπρόσωποι των μαθητών κατέθεσαν στην ηγεσία του υπουργείου Παιδείας υπόμνημα, στο οποίο μεταξύ άλλων ζητούν από το υπουργείο να αναγνωρίσει δημόσια ότι ο αγώνας των μαθητών δεν είναι υποκινούμενος αλλά αντίθετα αποτελεί ένα αυτόνομο κίνημα, γνήσιο και αυθεντικό, μέσα από το οποίο εκφράζονται ελεύθερα οι μαθητές και ότι οι εκδηλώσεις τους εκτός από αγωνιστικές είναι δημοκρατικές και ειρηνικές. Οι μαθητές έθεσαν το ερώτημα γιατί όλο τον προηγούμενο καιρό συνάντησαν την αδιαλλαξία του υπουργού και γιατί χρειάστηκε να περάσουν δυό μήνες για να αναγνωρίσει η κυβέρνηση ότι και τα χρήματα υπάρχουν και τα προεδρικά διατάγματα μπορούν να ανασταλούν.

Δεν ξέρουμε αν ο κ. Υπουργός ετοιμάζεται να δώσει την... απάντησή του το Σεπτέμβρη. Πάντως οι μαθητές δίδαξαν σ' όσους... δε μιλούν «ξύλινη» γλώσσα, ότι «τίποτα δε χαρίζεται, όλα καταχτιούνται».

Αγωνιστική στάση κρατούν οι μαθητές της Πάτρας, οι οποίοι θέτουν αδιαπραγμάτευτους όρους: την παραίτηση της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Δημόσιας Τάξης, του νομάρχη Αχαΐας και του υφυπουργού Βασίλη Μπεκίρη.

Πραγματοποιείται η Γ.Σ. των προέδρων των ΕΛΜΕ και εγκρίνει την εισήγηση του Δ.Σ. Η πρόταση για 24ωρη απεργία δεν υιοθετείται —αν και ψηφίστηκε από την πλειοψηφία— αφού απαιτεί πλειοψηφία 2/3.

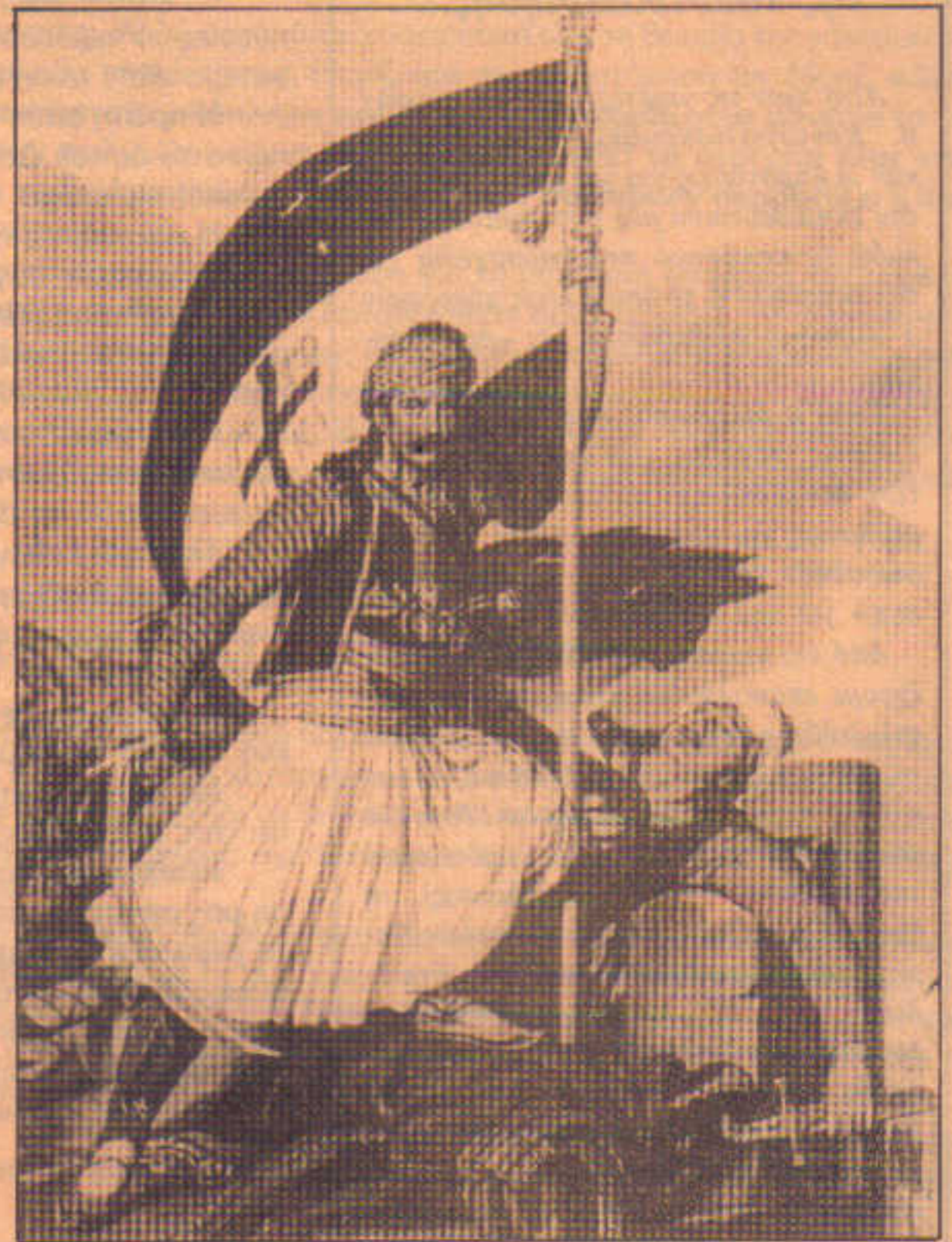
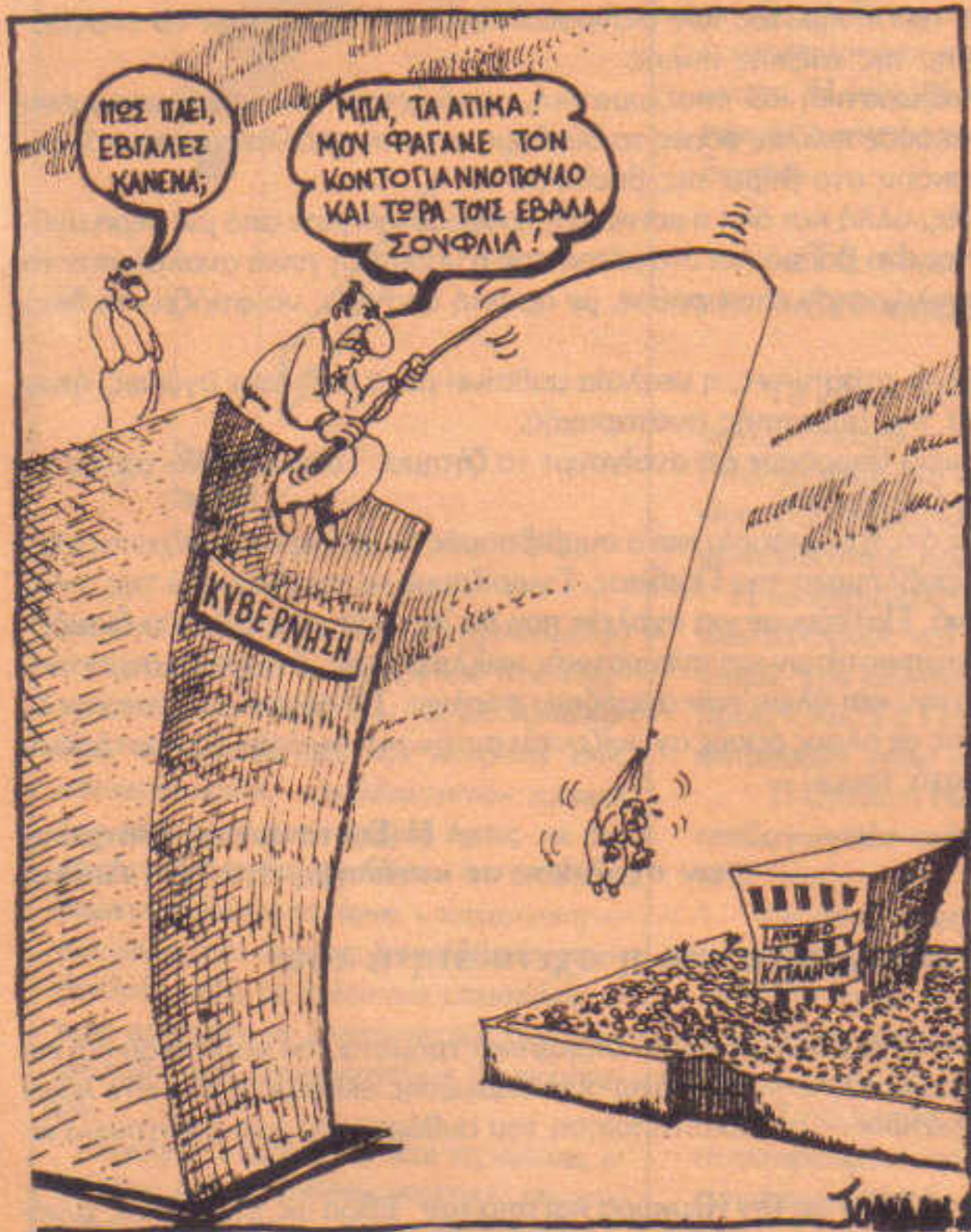
Αναστολή των ζωων στάσεων εργασίας που είχαν εξαγγελθεί, αποφασίζει και η ΔΟΕ.

* Πέμπτη 17 - Παρασκευή 18/1

Τις πρώτες πρωινές ώρες οι αμερικάνοι με τους συμμάχους τους επιτίθενται εναντίον του Ιράκ. Ο καταστροφικός πόλεμος παρουσιάζεται από τη μοναδική πηγή πληροφόρησης, το αμερικανικό κανάλι CNN, ως «βελουδένιος» —χωρίς θύματα— πόλεμος λίγων ωρών. Η μαζική εικόνα αναπαράγει το μύθο των «γενναίων υπερασπιστών της ελευθερίας» που πολεμούν εναντίον των «κακών».

Στην Αθήνα πραγματοποιείται ογκώδες συλλαλητήριο εναντίον του πολέμου.

Δυναμική και η πορεία φοιτητών και σπουδαστών που καταλήγει στο Υπουργείο Παιδείας. Κυριάρχησαν τα αντιπολεμικά συνθήματα, όπως: «Η γη δεν είναι σκακίερα των ηγετών», «Αυτοί μιλάνε για πετρέλαιο, εμείς μιλάμε για ζωές» κ.ά. Για να μην ξεχνιόμαστε, όμως, φώναζαν και για αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, απομάκρυνση των ΜΑΤ - ΜΕΑ από συγκεντρώσεις - πορείες και απελευθέρωση των «22 αγωνιστών φοιτητών που συνελλήφθησαν χωρίς να υπάρχει ουσιαστική κατηγορία εναντίον τους».

Έλλην στρατιώτης του εκστρατευτικού σώματος φανεύων άπιστον μαιουσμάνον (αποκλειστικότητα CNN-ΑΝΤΙΤΕΤΡΑΘΙΑ).

Το φωτεινό μου

Το Πολυνομοσχέδιο της Ιδιωτικοποίησης...

Λίγο πριν τις γιορτές, επί των ημερών Β. Κοντογιαννόπουλου, γνωστοποιήθηκαν οι «προτάσεις για τον εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού μας συστήματος», δηλαδή το κακόφημο πολυνομοσχέδιο για την εκπαίδευση, το οποίο λίγες μέρες πριν ο υπουργός διαβεβαίωνε ότι «δεν υπάρχει».

Τόσο η φιλοσοφία, όσο και οι συγκεκριμένες διατάξεις των «προτάσεων» αυτών, δεν εξέπληξαν κανέναν: ήταν οι αναμενόμενες και πολυσυζητημένες, πριν εμφανισθούν γραπτά, νεοφιλελεύθερες «λύσεις» για την εκπαιδευτική κρίση.

Από τις σελίδες των «αντιτετραδίων», έχουμε επανειλημένα αναφερθεί στη νεοφιλελεύθερη αυτή «συνταγή» που, εναρμονιζόμενη πλήρως με τις ΕΟΚικές ντιρεκτίβες, προωθεί την Ιδιωτικοποίηση (με ταυτόχρονη υποβάθμιση έως μηδενισμού της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης), τη θεσμοθέτηση του «επιχειρηματικού» Πανεπιστημίου (με προκάλυμμα την «αυτοτέλεια» των ΑΕΙ) και τη χρηματοδότησή του από μονοπωλιακές μονάδες της ημεδαπής και της αλλοδαπής (ιδιαίτερα βέβαια για κάποια Πανεπιστημιακά τμήματα που αυτό πράττουν ήδη, βλ. π.χ. καθορισμένα εργαστήρια Ε.Μ.Π.), την κατάργηση της επετηρίδας διορισμού των εκπαιδευτικών, μέτρο συνδρασμένο με την αντιδραστική αλλαγή των εργασιακών σχέσεων των μόνιμων εκπαιδευτικών (αξιολόγηση - υπηρεσιακή κρίση, σύνδεση μισθού - αποδοτικότητας κ.λπ.), την περικοπή συνολικά των δαπανών για σίτηση - στέγαση - συγγράμματα (που ουσιαστικά καταργείται η δωρεάν παροχή τους) κ.λπ.

Βέβαια, μετά την αλλαγή υπουργού και τη συνολική πίεση από το κίνημα των καταλήψεων, η συζήτηση θα αρχίσει «από μηδενική βάση», όπως ανακοίνωσε ο Σουφλιάς: είναι κατανοητό ότι πρόκειται

Αυτός ο Δεκέμβρης ήταν νευρώδης και άγριος: κατά κοινή ομολογία χάλασε τη σούπια της συναίνεσης και της πολιτικής ανοχής στη νεοδημοκρατική και αυταρχική κατηφόρα.

Οι καταλήψεις, η μαθητική «εφόρμηση στον ουρανό», ανάγκασε τις ποικιλώνυμες ηγεσίες να περάσουν από την αρχική αδιαφορία στις πατερναλιστικές υποδείξεις και αργότερα στην ανοιχτή ή κρυφή υπονόμευση.

Η πρώτη φάση των καταλήψεων και των μαθητικών κινητοποιήσεων, που διήρκεσε ως το τέλος του Δεκέμβρη, βρήκε το υπουργείο ανέτοιμο ν' απαντήσει: ο υπουργός απολάμβανε ακόμα τη νίκη του επί των καθηγητών τον περασμένο Ιούνιο.

Η κρίση όμως της εκπαίδευσης αποδείχτηκε δυνατότερη από τους σχεδιασμούς των μαθητευόμενων μάγων της κυβερνητικής αυλής.

Η μαθητική εξέγερση ξεπέρασε, ακόμα, τις αναστολές, τις φοβίες και τις επιρροές από την αστική σκέψη του κινήματος των διανοουμένων, που λίγο έλειψε να υπογράψουν το σύμφωνο λήξης της ταξικής πάλης.

Η αντιπολίτευση, αξιωματική και υπαξιωματική, αποδείχτηκε τόσο ενσωματωμένη και υποτακτική, ώστε άκουσε πολλές φορές το σύνθημα «την αντιπολίτευση την κάνουμε εμείς, όταν τα βρίσκουν στο βήμα της βουλής».

Τέλος, οι καθηγητές, αλλά και όλη η κοινωνία, τροφοδοτήθηκαν από μια γερή ανάσα, από μια πνοή αγώνα, στο βαθμό και στο μέτρο που η μαθητική γενιά ανακάλυπτε το δικό της πρόσωπο ή τουλάχιστον επιχειρούσε, με αρκετή επιτυχία, να φτιάξει «τα δικά της Πολυτεχνεία».

«Τα σχολεία δεν είναι στρατώνες, η νεολαία μαθαίνει μέσα απ' τους αγώνες, ήταν ένα από τα συνθήματα της μαθητικής αναταραχής.

Με τούτο το σημείωμα θεωρούμε ότι ανοίγουμε το ζήτημα. Το «κλείσιμό» του θα γίνει στις διαδικασίες του κινήματος.

«Καθιστούμε σαφές ότι, η αδιαφορία και ο συμβιβασμός δε θα χαρακτήριζαν τη στάση μας απέναντι στα προβλήματα της Παιδείας. Γνωρίζουμε τα προβλήματά της, γιατί τα βιώνουμε καθημερινά. Παλεύουμε για σχολεία που θα λειτουργούν ως μέσα διαμόρφωσης ελεύθερων προσωπικοτήτων και πνευματικής καλλιέργειας. Ζητάμε τη συμπάρταση γονέων, καθηγητών και όλων των αρμόδιων φορέων. Τέλος, δηλώνουμε την άμεση συμπάρτασή μας σε όλους όσους αγωνίζονται αυτήν την περίοδο να κρατήσουν τα κεκτημένα δικαιώματά τους».

Η Συντονιστική Επιτροπή των σχολείων σε κατάληψη στα Νέα Λιόσια

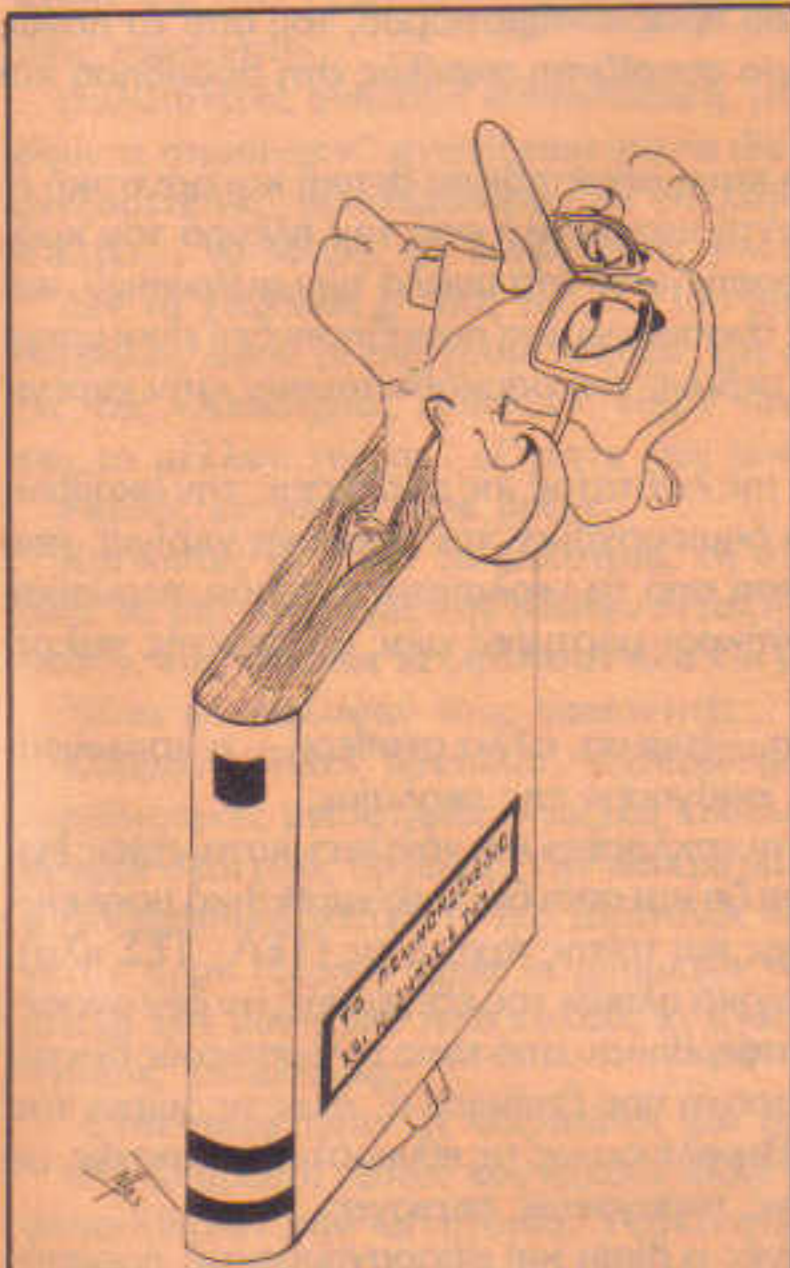
Το αυθόρμητο και η σχετικότητα του

Από μια μερίδα του τύπου, αλλά και από σημαντικά τμήματα του μαθητικού και εκπαιδευτικού κόσμου, προβλήθηκε —είτε λόγω συγκεκριμένης σκοπιμότητας, είτε λόγω «γνωσιολογικών σφαλμάτων»— η απολυτοποίηση του αυθόρμητου των μαθητικών κινητοποιήσεων.

Όταν, όμως, από τη Ρόδο ως την Κέρκυρα και από τον Έβρο ως την Κρήτη, χιλιάδες νέοι άνθρωποι δραστηριοποιούνται πολύμορφα και απαιτητικά, τότε χρειάζεται μια πλέον συστηματική ανάλυση, από το απλό χειροκρότημα, την ηθική προσέγγιση ή ακόμα και την κολακεία (βλ. δημοσιεύματα για τους 16άρηδες).

Οι κινητοποιήσεις δεν έπεσαν από τον ουρανό: αντίθετα κίνησαν για εκεί. Προσδιορίζονται από τη συγκεκριμένη συγκυρία, γι' αυτό και είχαν λίγο - πολύ συγκεκριμένα συνθήματα: παρά την έκταση και πολυχρωμία τους βρίσκονται στο έδαφος της «φάσης», μ' άλλα λόγια είναι απότοκος των ιστορικοκοινωνικών συνθηκών. Η συλλογιστική που

Η πάλη των... τάξεων συνεχίζεται οπάτι της μαθητικής εξέγερσης

για έναν κυβερνητικό ελιγμό, προκειμένου να καταλαγιάσει η έκρηξη και στα Παν/μια. Όπως επίσης και για μια προσπάθεια εκτόνωσης, με την προβολή ενός «συναινετικού», «διαλλακτικού» προφίλ του νέου υπουργού, χωρίς όμως να δεσμεύεται ότι θα αποσύρει τα επίμαχα θέματα (ιδιωτικοποίηση - κατάργηση επιτηρίδας και διώξεις, που ήρθαν να προστεθούν μετά τα τελευταία επεισόδια) όπως απαιτούν τα Συντονιστικά των φοιτητικών και σπουδαστικών Καταλήψεων.

Σίγουρα, ανεξάρτητα από τις άμεσες εξελίξεις και τις πιθανές τακτικές υποχωρήσεις της κυβέρνησης για ευνόητους λόγους, η φιλοσοφία των «προτάσεων» του πολυνομοσχεδίου παραμένει και οι διατάξεις του (με «νέα» μορφή, αδιάφορο) θα επανέλθουν σύντομα.

Σύντομα κι εμείς, λοιπόν, θα επανέλθουμε...

ταυτίζει το «αυθόρμητο» με το «τυχαίο» και συνακόλουθα το αποκόβει από τις γενεσιουργές του αιτίες, είναι εξηγήσιμη αλλά και αντεπιστημονική.

Το μαθητικό κίνημα δεν ήταν οργανωμένο. Αυτό είναι σωστό. Βρήκε τις μορφές οργάνωσής του «τρώγοντας». Αλλά αυτό είναι διαφορετικό από τη θεωρία της «αυτόματης γέννησης», στην οποία θα επανέλθουμε. Θυμίζουμε την παρατήρηση του Μαρξ: «Λένε για ιδέες που επαναστατούν ολόκληρη κοινωνία· έτσι εκφράζουμε μονάχα το γεγονός, ότι μέσα στην παλιά κοινωνία έχουν διαμορφωθεί τα στοιχεία μιας καινούργιας και ότι με τη διάλυση των παλιών βιοτικών συνθηκών συμβαδίζει η διάλυση των παλιών ιδεών».

Υποστηρίζοντας τη συγκεκριμένη ανάλυση για τη μαθητική εξέγερση, θέλουμε να επισημάνουμε όλα εκείνα τα στοιχεία που λειτούργησαν σαν αναγκαίο υλικό για τη γέννησή της. Είναι αυτά που αύριο και μεθαύριο θα τροφοδοτήσουν νέου τύπου κοινωνικές ή νεολαιίστικες αντιστάσεις και τα οποία αποτελούν τη βάση της δημιουργίας του κινήματος. Η ύπαρξή τους είναι αντικειμενική, είτε το αναγνωρίζουν - είτε όχι, ακόμα και οι πρωταγωνιστές των κινητοποιήσεων· αποτελούν το περίγραμμα της «συλλογικής συνείδησης».

«Το είναι καθορίζει τη συνείδηση», αλλά και «δεν υπάρχει καταπίεση χωρίς αντίσταση»

Το «πόιντ σύστεμ» και η εξωσχολική παρακολούθηση, ο μηδενισμός των αδικαιολόγητων απουσιών και η απαράδεκτη κατάργηση των γενικών συνελεύσεων στα σχολεία, ήταν το τρίπτυχο που έκανε το ποτήρι να ξεχειλίσει. Αλλά ήταν μόνο η αφορμή. Οι αιτίες είναι βαθύτερες και ουσιαστικότερες· σχετίζονται με αυτό που συνοπτικά θα ονομάζαμε «εκπαιδευτική κρίση».

Η νεοδημοκρατική διαχείριση του συστήματος απάντησε στην αναντιστοιχία κοινωνικών αναγκών και εκπαίδευσης με τη συντηρητική εκπαιδευτική επέλαση, με τον αυταρχισμό, την αλλαγή των όποιων βιβλίων ξέφευγαν από τη γραμμή του νεοφιλελευθερισμού κ.λπ. Τα Π.Δ. του φθινοπώρου και το Πολυνομοσχέδιο έδειχναν τον τύπο και τη φιλοσοφία «των νέων ιδεών» στην εκπαίδευση.

Τί ζητάει η ΝΔ; Ένα φθινό και πειθαρχημένο σχολείο, με σκληρές εργασιακές και παιδαγωγικές σχέσεις, με αυστηρό έλεγχο μαθητών και εκπαιδευτικών, μέσα και έξω από αυτό.

Οι αποδέκτες του αρχικού τριπύχου που αναφέραμε (έλεγχος - βαθμοί - κατάργηση του μαθητικού συνδικαλισμού) με ένα υγιές αντανάκλαστικό έπιασαν το μήνυμα· το ΥΠΕΠΘ τα ζητούσε όλα και αμέσως! Η ΝΔ απαντούσε στην εκπαιδευτική κρίση, επιδιώκοντας να μεταφέρει όλα τα βάρη στη βάση της πυραμίδας. Αυτό ήταν το πρώτο ζήτημα.

Η αδυναμία του σχολείου, του αστικού σχολείου, ν' απαντήσει στα σοβαρά και συσσωρευμένα ερωτήματα των νέων ανθρώπων και η αντίστοιχη περιθωριοποίηση και ο παραγκωνισμός του από τον όγκο της ιδιωτικής πληροφόρησης - γνώσης, αλλά και ο παράλληλος γοργός βηματισμός της παραπαιδείας, είτε με τη μορφή των φροντιστηρίων, είτε με την ανάπτυξη κυρίως της ιδιωτικής εκπαίδευσης, είναι η άλλη σοβαρή αιτία της έκρηξης.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός, πως η συνθηματολογία τόσο των μαθητών όσο και των εκπαιδευτικών βασίζεται στην υπεράσπιση του όποιου δωρεάν δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας, που βρίσκεται στο στόχαστρο της νεοδημοκρατικής επίθεσης.

Ο εκφυλισμός της κεντρικής πολιτικής σκηνής και η ανυπαρξία σοβαρού αντιπολιτευτικού λόγου, αλλά και τα γνωστά σκάνδαλα και «σκανδαλάκια», οδήγησαν όχι μόνο

Μετά τη βίαιη, συνεχή και συστηματική επίθεση κατά των συνδικαλιστικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων, η Κυβέρνηση φαίνεται να την προεκτείνει και στην πολιτική ζωή του τόπου.

Με υπέρμετρο ζήλο βάλλονται — με αφορμή και πρόσχημα την εξάρθρωση της τρομοκρατίας — πνευματικοί άνθρωποι, εκδότες, δημοσιογράφοι, επώνυμοι και ανώνυμοι αγωνιστές συκοφαντούνται, διασύρονται και σύρονται σιδηροδέσμιοι στον ανακριτή και στις φυλακές, σ' ένα ανελέητο «κυνήγι μαγισσών».

Η συγκρότηση αστυνομικού κράτους, σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για τον τόπο μας, δεν οδηγεί απλά σε ηθική και πολιτική εξόντωση, μόνο κάποια «ευάλωτα» — κατά την γνώμη των διωκτικών αρχών — άτομα, που επιμένουν να στοχάζονται διαφορετικά, αλλά σε αμφισβήτηση των ίδιων των λαϊκών ελευθεριών.

Η Γ.Σ. των προέδρων των ΕΛΜΕ στις 16.11.90 καταδικάζει και καταγγέλει την παραβίαση των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων, και στη συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά και όπου και όποτε κάτι τέτοιο εκδηλώνεται.

Αθήνα 16.11.90

στην απόσταση και τη δικαιολογημένη καχυποψία των νέων απέναντι στα κόμματα, αλλά και στην επιλογή μιας πιο σκληρής μορφής σύγκρουσης: της κατάληψης των σχολείων, που έβγαινε έξω από τα όρια της αστικής «νομιμότητας» και του «καθώς πρέπει» συνδικαλισμού.

Αυτού του χαρακτήρα το χάσμα κομμάτων — νεολαίας [παρά και τις αρνητικές πλευρές του, που μεταφράζονται σε χαμηλή πολιτικοποίηση και σε συντηρητικού χαρακτήρα εξάρσεις] επέτρεψε σε μεγάλο βαθμό την αυτο-διαχείριση των πραγμάτων μέσα στα σχολεία και τον εξοβελισμό των γνωστών «καπέλλων», που τόσο γνωρίσαμε στο παρελθόν.

Αντιδιαστέλλουμε την έννοια «καπέλλο» από την πολιτικοποίηση και το συντονισμό του αγώνα: το πρώτο έχει την έννοια του πραξικοπηματισμού, του από τα πάνω, έξω από τη συνείδηση των μαζών: το δεύτερο στηρίζεται ακριβώς στη συνείδηση και στην ωριμότητα.

Η απεργία των καθηγητών το καλοκαίρι και η αποκτηθείσα θετική και αρνητική εμπειρία, οι συζητήσεις που έγιναν και η ανοιχτή κριτική από την πλευρά του κράτους, ανεξάρτητα από την ποιότητα της εγγραφής τους στα μυαλά των ανθρώπων, και των μαθητών ειδικότερα, λειτουργούσαν σαν συσσωρευμένη συνείδηση: δεν είναι υπερβολή αν λέγαμε, ότι οι μαθητές έπαιρναν τη ρεβάνς και αποκαθιστούσαν «την χαμένη τιμή της εκπαιδευτικής κοινότητας»...

Η γενικευμένη αγανάκτηση για τα μέτρα της λιτότητας, τις απολύσεις, την ακρίβεια και την πολιτική σήψη, είναι φυσιολογικό ότι δημιουργούσε την ανάλογη γκρίνια, που είτε μέσα από την οικογενειακή δομή, είτε μέσα από τα νεολαϊστικά στέκια, περνούσε «στ' αυτιά» των μαθητών. Αυτόπτες και αυτόκοι μάρτυρες μιας αδιάστακτης πολιτικής...

Από αυτήν την άποψη ισχυριζόμαστε, ότι — έμμεσα, αλλά σταθερά — η κοινωνική αγανάκτηση μετασχηματιζόταν σε αφετηρία εκκίνησης της νεολαίας.

Δεν είναι επίσης τυχαίο το γεγονός, πως οι «σκληρές» και «άγριες» καταλήψεις έγιναν σε υποβαθμισμένες περιοχές: περιοχές που ζει και σπουδάζει το «μαθητικό προλεταριάτο», αλλά και σε τύπους σχολείων δεύτερης και τρίτης ταχύτητας (ΤΕΛ - ΤΕΣ κλπ).

Θα ήταν τέλος παράλειψη, για το «ιδεολογικό υλικό» της εξέγερσης, αν δεν αναφέραμε τα γεγονότα σε Γαλλία - Ιταλία, που μεταφέρθηκαν από τους τηλεοπτικούς δέκτες σε κάθε σπίτι, καθώς και την κοινωνική αναταραχή που ξεκίνησε σ' όλες τις χώρες του ανατολικού συνασπισμού, από το τείχος του Βερολίνου ως τις εθνικιστικές ταραχές, με ενδιάμεσους σταθμούς τις ροκ συναυλίες στις ταραγμένες περιοχές...

Το κύριο, όμως, παρ' όλα αυτά παραμένει η βίαιη και απροσχημάτιστη προσπάθεια του υπουργείου να ελέγξει το σύνολο της προσωπικής και κοινωνικής δράσης, της ζωής των μαθητών, μέσα και έξω από το σχολείο, χωρίς ταυτόχρονα να δώσει τίποτα σαν «αντάλλαγμα», δημιουργήσει τη βασική αιτία της κρίσης, σε μια κοινωνία που ετοιμάζεται να υποδεχτεί το 1992 και την «ευρωπαϊκή ενοποίηση», μέσα σ' ένα μπαράζ μεταρρυθμίσεων...

Η Γ. Σ. των Προέδρων των ΕΛΜΕ δηλώνει την αντίθεσή της στη φημολογούμενη κατάργηση της επετηρίδας. Ο κλάδος θα αγωνιστεί για να μην καταργηθεί το μόνο αδιάβλητο σύστημα διορισμών που ισχύει στο δημόσιο και αντικατασταθεί με διορισμούς από το παράθυρο, που σκοπό έχουν τη συλλογή ψήφων και την εξαγορά συνειδήσεων από τις εκάστοτε κυ-

βερνήσεις.

Απαιτούμε την κατάργηση των εξαιρέσεων που καταστρατηγούν την επετηρίδα, τη διαφάνεια στις προσλήψεις αναπληρωτών και ωρομισθίων. Ζητούμε το άνοιγμα επετηρίδων εκεί που δεν υπάρχουν, και την κάλυψη όλων των κενών με διορισμούς μονίμων συναδέλφων.

Αθήνα 19.11.1990

Οι υποκινούμενοι και οι αυτοκινούμενοι

Φαρισαίοι, υποκριτές και αφελείς! Ένας εσμός επικίνδυνων ανθρώπων που με το δάχτυλο στην σκανδάλη και το μάτι στον Κουίκ και στο ΤΕΛΕΣΙΤΥ, αναζητούσαν —ως άλλοι Πουαρώ— τους υποκινητές.

Παλαιότερα, ανάλογα ανθρωποειδή, μη μπορώντας να εννοήσουν τί σημαίνει ν' αγωνίζεσαι για τα ιδανικά της λευτεριάς, της ανεξαρτησίας, προσπαθούσαν να συλλάβουν το Δ. Σολωμό, τον Κάλβο... το Μαρξ, ως διαφυγόντες υποκινητές.

Δεν το χωρούσε ο νους τους... Πού βρέθηκαν τόσες χιλιάδες διαβόλοι, αφού οι σφυγμομετρήσεις και οι καθωσπρέπει αναλυτές της «Ακαδημίας Αθηνών», είχαν τακτοποιήσει τη νεολαία και το μέλλον της στ' αζήτητα των μουσείων;

Ράβδος εν γωνία, άρα βρέχει!

Κρίνοντας εξ ιδίων τα αλλότρια, τη στιγμή που δεν μπορούν ούτε να βήξουν χωρίς την άνωθεν εντολή, αδυνατούσαν να εννοήσουν, πως κάποιος τα ζητούσαν όλα και μάλιστα τοις μετρητοίς.

Έτσι ανακάλυψαν τους υποκινητές...

Κομμουνιστικοί δάκτυλοι, εξωκοινοβουλευτικοί, αναρχικοί, περιθωριακές μειοψηφίες, «ταξικά κοθώνια» ίσως, και άλλα κακοποιά στοιχεία, όργωσαν την επικράτεια νυχθημερόν και με άφογο προσυλητιστικό τρόπο, απόγονοι των κουτβίδων και των αγκιτ - προπ (ξέρουν τώρα οι μυημένοι τί εννοούμε) άλλαξαν τα μυαλά των μαθητών. Από καλούς κι αγαθούς τους μετέβαλαν σε άγριους καταληψίες.

Έτσι σκέφτηκαν οι Φαρισαίοι και οι μικρονοϊκοί.

Οι ενδιαμέσοι (αυτοί που θέλουν αλλά δεν μπορούν) αμέσως αποποιήθηκαν την κατηγορία. Υποκινητές; Α-πα-πα-πα... τέτοιο πράγμα. Όλα έγιναν ως δια μαγείας, παρθενογένεση, γιατί και είναι σκόπιμο να μην εμπλακούμε καθόλου στη μαθητική αγωνία και το μαθητικό αγώνα.

Η μια τάση των ενδιαμέσων, ξεκινώντας από καλές προθέσεις και αγνό θαυμασμό. Ας αφήσουμε τα παιδιά στον θαυμαστό κόσμο, που δεν μοιάζει καθόλου σ' εμάς. Ανεπηρέαστα τάχα...

Η άλλη τάση των κεντριστών ήταν πιο πονηρή. Ας τ' αφήσουμε μόνα τους να γκρεμοτσακιστούν, έτσι θα βάλουν μυαλό: δεν πρόκειται να ξαναφύγουν από τη στρούγκα της «σύνεσης» που τη λέμε συναίνεση. Η ήττα των μαθητών θα είναι νίκη δική μας, αφού θα γνωρίσουν, καλύτερα θα τους γνωρίσουμε, πως έξω από τον τρικομματισμό καμιά δεν υπάρχει σωτηρία...

Κι εμείς; Εμείς λέμε συγγνώμη... Συγγνώμη γιατί δεν υποκινήσαμε όσο απαιτούσαν οι καιροί και οι συνθήκες. Συγγνώμη γιατί δεν πράξαμε όσα έπρεπε. Συγγνώμη γιατί η ιστορία και οι στόχοι μας αποδείχτηκαν μικρότερο από το μπόι των αντιπάλων. Αλλά μόνο γιαυτά, συγγνώμη.

Είμαστε όμως όλοι υποκινητές. Και αυτοί και μεις και εκείνοι.

Βλάπτει όχι μόνο ο ποιών, αλλά και ο μη ποιών.

Είμαστε υποκινητές όταν εφαρμόζουμε το αναλυτικό πρόγραμμα, όταν βαθμολογούμε ή όταν θυμώνουμε. Όταν παραδειγματίζουμε ή όταν παραδειγματιζόμαστε. Όταν απεργούμε ή όταν δεν απεργούμε. Όταν διδάσκουμε τον Παλαμά, τον Ελύτη, το Σολωμό, όταν κάνουμε εκθέσεις ή διδάσκουμε ιστορία, κλείνοντας τ' αυτιά στους θρήνους των μαζών που σφαγιάστηκαν για ένα καλύ-

τερο μέλλον ή μισοκλείνοντας το μάτι στους υποψιασμένους της τάξης.

Είμαστε υποκινητές όταν, σαν πολίτες αυτής της χώρας, εκφράζουμε ή δεν εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στις διώξεις, έστω μ' ένα λόγο, στη συγκέντρωση ή στο καφενείο.

Γιατί σε μία κοινωνία με αντίπαλα συμφέροντα, ό,τι και να κάνεις, ακόμα και να μην κάνεις τίποτα, έχεις πάρει θέση!

Το ερώτημα λοιπόν δεν είναι αν υποκινούμε ή όχι. Εδώ και 2.500 χρόνια ο Αλέξανδρος έλεγε πως χρωστάει στον Αριστοτέλη το «ευ ζην». Το ερώτημα είναι αν εμείς, με το λόγο και την πράξη, δείχνουμε και αποδείχνουμε στη νέα γενιά το σωστό δρόμο. Το δρόμο της μάχης, της αλληλεγγύης, της προσπάθειας, της ανάτασης. (Άλλο δείχνω και άλλο επιβάλλω. Άλλο πείθω και άλλο εξαναγκάζω. Για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις μ' αυτούς που παίρνουν τις αποστάσεις τους στ' όνομα της αυτονομίας και ως άλλοι φωστήρες κηρύττουν το «είπα και ελάλησα»).

Αυτοκίνηση δεν υπάρχει για κανένα επιμέρους κοινωνικό κίνημα. Όλα αλληλοεξαρτώνται και αλληλοεπηρεάζονται και είναι ακριβώς η συνειδητή και σχεδιασμένη προσπάθεια, που στηρίζεται στην επιστήμη και την κοινωνική γνώση, η οποία είναι σε θέση ν' ακυρώσει την «αντικίνηση» της άλλης πλευράς.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, τις υπεκφυγές και τα μισόλογα. Όταν η κυβερνητική πλευρά αναζητά την αλληλεγγύη στους Μπους - Κολ κ.λπ., γιατί εμείς να ντρεπόμαστε να πούμε ότι ζητούμε την αλληλεγγύη από τα κομμάτια της εργασίας, της νεολαίας...

Όταν η κυβέρνηση υποκινεί και υποκινείται από τις δυνάμεις της συντήρησης και της οπισθοδρόμησης, γιατί να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας;

Ναι, λοιπόν!

Αν πρέπει κύρια να μας ελέγχετε για κάτι, είναι γιατί δεν κατορθώσαμε ακόμα να βρούμε τον κοινό μας βηματισμό, γιατί δεν βρήκαμε την κοινή μας γλώσσα, γιατί δεν συντονιστήκαμε όσο έπρεπε. Γιατί δεν κινήθηκαμε και δεν υποκινήθηκαμε, όσο, όπως και όταν άξιζε. Φαρισαίοι...

Θανάσης Τσιριγώτης

Θεσσαλονίκη

1) ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ ΕΝΑΣ ΜΟΝΟ ΤΥΠΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ, ΠΟΥ ΘΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ, ΜΕΣΑ ΣΤΑ 3 (ΤΡΙΑ) ΧΡΟΝΙΑ ΣΠΟΥΔΩΝ, ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΡΦΩΣΗ, ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗ, ΕΦΟΔΙΑ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΕΣ, ΙΣΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΔΙΕΞΟΔΟ ΣΤΑ ΑΕΙ - ΤΕΙ.

2) ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΛΕΦΤΑ ΟΤΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΑΠΕΡΓΟΥΣ - ΦΟΙΤΗΤΕΣ - ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ, ΕΝΩ ΤΑ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΓΙΑ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΕΣ ΦΙΕΣΤΕΣ ΣΤΥΛ ΧΡΥΣΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣ '96 ΚΑΙ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ ΤΥΠΟΥ ΠΕΡΣΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ.

3) ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ - ΝΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΤΟΥΜΕ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΠΑΛΕΥΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΔΩΡΕΑΝ ΣΙΤΙΣΗ - ΣΤΕΓΑΣΗ - ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ.

ΟΜΑΔΑ
ΜΑΘΗΤΩΝ
ΕΥΚΛΕΙΔΗ

1. ΟΧΙ ΣΤΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

2. ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΔΕΝ ΑΡΜΟΖΟΥΝ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ.

3. ΟΙ ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ - ΤΡΕΙΣ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΕΣ.

4. ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ, ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΡΔΙΑ. ΤΟ ΡΟΙΝΤ ΣΥΣΤΗΜ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΦΟΡΤΗΓΑ.

5. Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΕΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.

6. ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ ΞΑΝΑ ΠΙΣΩ ΣΤΑ ΠΑΛΙΑ - ΦΥΛΑΚΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝΕ ΠΑΛΙ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.

7. ΤΟ ΘΕΜΑ ΔΕΝ ΤΟ ΠΗΡΑΜΕ ΚΟΜΜΑΤΙΚΑ - ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

(ΜΑΘΗΤΕΣ
ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΡΙΑΝΔΡΙΑΣ)

Αργά το βράδυ της Δευτέρας (26.11.90) η ΚΑΤΑΛΗΨΗ στο 15ο Λύκειο, το Νυχτερινό και την 4η Τ.Ε.Σ. στο συγκρότημα «ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ» ήταν αρκετή για να πυροδοτήσει αρχικά και τα άλλα σχολεία της Θεσσαλονίκης, στο κέντρο και την περιφέρεια της, και αργότερα των παρακείμενων Νομών.

Η κυβερνητική ανησυχία είναι έκδηλη. Ο Νομάρχης αναλαμβάνει το ρόλο του πυροσβέστη.

ΑΠΕΙΛΗ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Οι 4 από τις 5 ΕΛΜΕ της Θεσσαλονίκης καταδικάζουν την κυκλοφορία μηνυτήριας αναφοράς από τη Νομαρχία, με τελικούς αποδέκτες τους Διευθυντές των υπό κατάληψη λυκείων, που καλούνται προφορικά να την υλοποιήσουν, με στόχο τους πρωταίτιους πρωταγωνιστές των καταλήψεων, και παράλληλα ζητούν (οι ΕΛΜΕ) απ' τους Δ/ντές να μην την υλοποιήσουν, απαιτώντας γραπτές οδηγίες από τους προϊσταμένους τους.

Η επαπειλούμενη ποινικοποίηση ρίχνει λάδι στη φωτιά. Οι μαθητές μπαίνουν στη μάχη με μεγαλύτερο πείσμα. Οι ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΑΠΛΩΝΟΝΤΑΙ σε περισσότερα σχολεία.

ΠΡΙΝ ΛΙΓΟ ΚΑΙΡΟ

Στις 15 Νοέμβρη 1990, σε Γ.Σ. των καθηγητών της Α' ΕΛΜΕ, φύλλο δεν κουνιέται. Η απογοήτευση στους περισσότερους συνδικαλιστές είναι τόσο έκδηλη, που δεν προκαλούν οι «περισπούδαστες» αναλύσεις επιφανών συνδικαλιστών του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ, για την αφασία της κοινωνίας, του σ.κ. των καθηγητών, για την αναγκαιότητα επαναπροσδιορισμού των μορφών πάλης, αφού οι απεργίες - προσωπική τους κρίση— οδηγούν σε αντίθετους απ' τους επιδιωκόμενους στόχους και στα πλαίσια αυτά να ΔΟΘΟΥΝ ΑΠΟ ΜΑΣ ΧΡΗΜΑΤΑ σε μεγάλα κανάλια, π.χ. ΜΕΓΑ Τσαννελ, για ΣΠΟΤ εκπαιδευτικού χαρακτήρα (!), που η συνεχής προβολή τους θα προκαλέσει το ενδιαφέρον της κοινωνίας στα εκπαιδευτικά προβλήματα...

Στην ίδια Γ.Σ. ο εκπρόσωπος της ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΡΟΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ δεν δείχνει να συμεριζεται όλα αυτά, κατανοεί όμως την πραγματική αφασία στην οποία έχουν περιέλθει οι εναποθέσαντες την τύχη των υποθέσεων του λαού στους κοινοβουλευτικούς χειρισμούς των κομμάτων της αντιπολίτευσης. Και αφού συναρτά τη στάση των παραπάνω συνδικαλιστών με την ΕΛΛΕΙΨΗ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ που δείχνουν στις λαϊκές μάζες, προβλέπει ότι το ΠΟΛΥΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ για την ΠΑΙΔΕΙΑ θα βγάλει τους μαθητές και τους φοιτητές στους δρόμους.

Η ΠΡΩΤΗ ΗΤΤΑ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Οι μαθητές στέλνουν αισιόδοξα μηνύματα, καθώς η επιμονή τους στις ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ δημιουργεί ΡΗΓΜΑΤΑ στη εικόνα της παντοδυναμίας της κυβέρνησης.

Αυτό το ανεξάντλητο πολύμορφο ρεύμα ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ στους ελιγμούς της κυβέρνησης όπως αυτοί εκδηλώνονται:

1) Με το καθυστερημένο «ενδιαφέρον» του ΥΠΕΠΘ να συζητήσει με τους μαθητές για όσα τους αφορούν.

2) Με την ΑΝΑΣΤΟΛΗ —όχι απόσυρση— των διατάξεων των επίμαχων Π.Δ., παρά την επίδειξη ισχύος που έκφραζαν οι δηλώσεις του ΥΠΕΠΘ ότι θα τα εφαρμόσει «εδώ και ΤΩΡΑ» παρά τις αντιδράσεις. Την θεωρεί ΑΝΑΞΙΟΠΙΣΤΗ για την καθυστερημένη προσχώρηση και στο «τραπέζι των διαπραγματεύσεων» και γιατί την ώρα που υποτίθεται ότι συνδιαλλάγεται με εκπροσώποι των μαθητών, ρίχνει τα ΜΑΤ εναντίον τους, στην προσπάθειά της να τους ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΕΙ.

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΕΙΝΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ ΓΙΑ ΤΟ Μ.Κ.

Τα συναινετικά κόμματα της αντιπολίτευσης, που έτρεξαν καταϊδρωμένα πίσω από τις ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΔΕΝ ΕΛΕΓΧΟΥΝ το μ.κ. Οι μαθητές αρνούνται να χρησιμοποιη-

Θεσσαλονίκη

Με την παρούσα κατάσταση της παιδείας και τα επικείμενα μέτρα του Υπουργείου Παιδείας, που αφαιρούν πολλές δημοκρατικές ελευθερίες, οι μαθητές ενωμένοι και ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΚΟΜΜΑΤΙΚΕΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΕΣ, έχοντας γνώση των ευθυνών τους, διεξάγουν ένα δίκαιο αγώνα με τα εξής αιτήματα που προβάλλουν και τα χρόνια προβλήματα της παιδείας.

1. Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15%, με μείωση των στρατιωτικών δαπανών.
2. Αναβάθμιση της παιδείας.
3. Δωρεάν παιδεία. Δωρεάν μεταφορά και σίτιση. Δημιουργία βιβλιοθηκών και εκλογή του 50% των βιβλίων τους από τους μαθητές. Επιδότηση το λιγότερο 50% από το κράτος για αγορά οργάνων. Μαθητικό συμβούλιο που θα συμμετέχει στη διανομή των κονδυλίων.
4. Όχι στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας.
5. Συγχώνευση των γενικών και τεχνικών λυκείων σε ενιαία πολυκλαδικά.
6. Αλλαγή και ανανέωση της διδακτικής ύλης.
7. Επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων.
8. Ελεύθερη εισαγωγή σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. και στην πορεία της εκπαίδευσης να γίνεται αξιολόγηση.
9. Ναι στο Πανεπιστημιακό και στο Μαθητικό άσυλο.
10. Άμεση και συγκεκριμένη πληροφόρηση για τυχόν αλλαγές στην παιδεία.
11. Επαναφορά των μεταλυκειακών τμημάτων και αναβάθμιση του θεσμού.
12. Όχι στο Point System και στον υποκειμενικό έλεγχο των μαθητών από τους καθηγητές.
13. Ύπαρξη κατάλληλης υλικοτεχνικής υποδομής και εξοπλισμού.
14. Επαναφορά του δεκαπενταμελούς μαθητικού συμβουλίου που θα εκλέγεται από τη βάση των μαθητών και να είναι άμεσα ανακλητό.
15. Όχι στην κατάργηση των γενικών συνελεύσεων.
16. Όχι στην κατάργηση των Δεσμών.
17. Ισοτιμία των απολυτηρίων.
18. Στα τμήματα αποφοίτων να γίνονται δεκτοί οι απόφοιτοι των πολυκλαδικών και τεχνικών λυκείων.
19. Όχι στην κατάργηση των αδικαιολόγητων απουσιών που στερούν το δικαίωμα της αποχής από τους μαθητές.
20. Όχι στην ελεγχόμενη εμφάνιση.
21. Όχι στην κατάργηση των εκδρομών.
22. Οι υπεύθυνοι καθηγητές να έχουν σχέση με το αντικείμενό τους.
23. Δικαίωμα για περισσότερες αναβολές

θούν σαν μάντας μεταβίβασης των κομματικών τους επιδιώξεων, όταν σε όλους τους τόπους δηλώνουν «ΝΑΙ στην ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ. ΟΧΙ στην ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ». Ο κίνδυνος πάντως δεν εκλείπει. Την πίστη τους, αν όχι την ευχή τους, για το φυλλορρόισμα και το μηδενισμό της σημερινής έντονης νεολαιίστικης αμφισβήτησης, θα προσπαθήσουν να την υλοποιήσουν, εκμεταλλευόμενοι την απόσυρση των Π.Δ.

Πάντως στο συντονιστικό των μαθητών της Θεσσαλονίκης οι ΚΝΙΤΕΣ του «Σ» δεν κυριαρχούν, ούτε φυσικά οι ΠΑΣΠΙΤΕΣ και οι ανοιχτά εχθρικοί στις ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΟΝΝΕΔΙΤΕΣ (ΜΑΚΙΤΕΣ).

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΠΟΡΕΙΕΣ - ΤΟ ΠΑΝΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Το μ.κ., και όχι μόνο αυτό, σήμερα διαπιστώνει τη δύναμή του. Είναι όμως ένα αυθόρμητο κίνημα και είναι πολύ δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να ξεκαθαρίσει ότι τα προβλήματα της εκπαίδευσης είναι ΤΑΞΙΚΑ.

Η απουσία μαζικού αριστερού πόλου που θα μπορούσε να το καθοδηγήσει είναι αισθητή. Εκεί, όμως, που υπάρχει δράση πραγματικά αριστερών ομάδων και κινήσεων είναι ουσιαστικός ο ρόλος τους στη διαμόρφωση αιτημάτων - συνθημάτων και η συμβολή τους στη μετατροπή - αναγωγή - του μερικού στο γενικό. Συνθήματα όπως: ΔΩΣΤΕ ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΙΑ ΦΡΕΓΑΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΑΒΙΑ.

Διαλύστε τα ΜΑΤ και όχι την ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΤΟ '73 — ΕΛΛΑΔΑ, ΓΑΛΛΙΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ οι μαθητές παλεύουν ενάντια στην ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ, δεν είναι βέβαια προϊόν των μαθημάτων που διδάσκονται οι μαθητές στα σχολεία τους...

Η συγκρότηση ΠΑΝΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ από τις ζωντανές δυνάμεις που υπάρχουν στο εκπαιδευτικό προτσές, δηλ. μαθητές, φοιτητές, καθηγητές είναι μια βασανιστική υπόθεση, που σήμερα μόλις μπαίνουν οι βάσεις της. Οι υλικοί όροι υπάρχουν. Η επίθεση και στις τρεις κατηγορίες από την αστική τάξη, που την υλοποιεί σήμερα η κυβέρνηση της Ν.Δ. - χθες του ΠΑΣΟΚ, είναι ολομέτωπη. Κάποιος πρέπει να πάρει περισσότερες πρωτοβουλίες, κάποιες διαχωριστικές γραμμές θα πρέπει να παραμερισθούν όχι ευκαιριακά αλλά σαν όρος εκ των ων ουκ άνευ.

Οι τρεις πορείες που η κάθε μια τους ήταν μαζικότερη από τις προηγούμενες, η πρώτη στις 27.11.90 από μαθητές - καθηγητές, η δεύτερη και η τρίτη στις 6.12.90 και 14.12.90 αντίστοιχα με συμμετοχή και στις δυο μαθητών - φοιτητών - καθηγητών, υπογραμμίζουν ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΕΣ.

Οι «γονείς» και πάλι απουσίαζαν ή μάλλον είναι γνωστό ότι ουσιαστικά συνηγορούν υπέρ της κυβερνητικής επίθεσης και αναδεικνύονται σαν παράγοντας που ΔΙΚΑΙΩΝΕΙ όσους δεν τους λάβαιναν υπόψη τους στο σχεδιασμό τους για το Μέτωπο.

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΠΛΕΥΡΩΝ

Λίγες μέρες πριν εγκαταλείψει την χρονική τροχιά του το 1990 και παραχωρήσει τη θέση του στο 1991, οι δυο πλευρές «ξεκουράζονται» συσχεπτόμενοι, πριν αρχίσουν να αναζητούν τους φυσικούς τους συμμάχους. Η κυβέρνηση — το ΠΑΣΟΚ και το Συνασπισμό, που θα καλούν τους μαθητές να προχωρήσουν σε διάλογο με το ΥΠΕΠΘ, εγκαταλείποντας τις καταλήψεις και αναζητώντας άλλες «αγωνιστικές» (!) μορφές δράσης.

Οι μαθητές — τους φοιτητές τους καθηγητές και γιατί όχι την ίδια την εργατική τάξη, που συνθλίβεται απ' την αυταρχική και τρομοκρατική πολιτική της κυβέρνησης.

Είναι αυτό που φοβάται η κυβέρνηση και ο φόβος της καλό θάναι και για τη νεολαία και τους εργαζόμενους, να γίνει πραγματικότητα.

Θεσσαλονίκη 24.12.90

Θεσσαλονίκη

για φοίτηση σε δημόσιες σχολές.

24. Περισσότερες ώρες εκπαίδευσης στα εργαστήρια ειδικότητας στα δημόσια σχολεία - σχολές.

25. Όχι στην παράταση του σχολικού έτους.

26. Επίδομα ανεργίας στους απόφοιτους που δε βρίσκουν δουλειά μέσω του Ο.Α.Ε.Δ.

27. Πληρωμένες άδειες σε εργαζόμενους μαθητές κατά τη διάρκεια των εξεταστικών περιόδων χωρίς επιπτώσεις στη μηνιαία άδεια.

28. Ομάδα βιβλίων σε κάθε μάθημα από τα οποία θα επιλέγουν ομάδες μαθητών.

29. Ίσες ευκαιρίες για όλους τους Έλληνες μαθητές ανεξάρτητα από θρησκεία - φυλή - φύλο.

30. Να διατηρηθεί το ειδικό ποσοστό εισαγωγής (23% από τα ΤΕΛ - στα ΤΕΙ) και μετά το 1990 να κατοχυρωθεί με νόμο. Αύξηση του ποσοστού εισαγωγής από τις Δέσμες των ΤΕΛ στα ΤΕΙ. Παράλληλα να υπάρξει αύξηση του ποσοστού εισαγωγής των εσπερινών ΤΕΛ.

31. Να μη ψηφιστεί το σύστημα των προαγωγικών και απολυτηρίων εξετάσεων των Δημοτικών και Γυμνασίων.

32. Εισαγωγή χωρίς εξετάσεις στα ΤΕ.Φ.Α.Α. των κατόχων πανελληνίων μεταλλίων κατά τη διάρκεια της φοίτησης στα λύκεια.

**Η ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

**Τα γεγονότα
στο 4ο Λύκειο
στη Συγγρού
της Θεσσαλονίκης**

Η Άντυ, που είναι μαθήτρια της Β' Λυκείου του 4ου Λυκείου, κατέγραψε με τα ερευνητικά της μάτια όσα διαδραματίστηκαν στο Λύκειό της, από μια ομάδα αγνώστων τραμπούκων, «γονιών» χωρίς παιδιά, τα ξημερώματα της Τρίτης. Της έμεινε ο τρόμος από κείνη τη νύχτα. Ο χρόνος όμως είναι γιατρός... και η Άντυ σφίγγει τα δόντια της και ξεδιπλώνει τη μικρή της ιστορία για τα «αντιτετράδια», που δεν ήξερε μέχρι πρότινος την ύπαρξή τους. Την είχαν συνηθίσει στο διάβασμα άλλων περιοδικών...

«Από νωρίς δεχόμαστε απειλητικά τηλεφωνήματα στα σπίτια μας από άγνωστους. Ήταν σίγουρο ότι ήθελαν να μας τρομοκρατήσουν. Ανησυχήσαμε και καταγγείλαμε τα σχετικά στην αστυνομία. Ένα περιπολικό στήθηκε απ' έξω. Πιστεύαμε ότι η αστυνομία υπάρχει για να μας προστατεύει... Ήταν 1.30 ξημερώματα της Τρίτης. Μέσα στο σχολείο βρισκόμασταν 40 άτομα για περιφρούρηση. Απ' αυτά τα 10 ήταν ανεβασμένα στην ταράτσα. Δίπλα στο σχολείο μας υπάρχει ένα δημοτικό σχολείο. Αυτό χρησιμοποίησαν οι άγνωστοι για να φθάσουν στο σχολείο μας. Πέρασαν απ' την ανοιχτή πόρτα του Δημοτικού (γιατί είχε μείνει ανοιχτή άραγε), έσπασαν πόρτες, τζάμια και έφθασαν στο υπερώο του Δημοτικού.

Όταν τους αντιληφθήκαμε ανεβήκαμε όλοι στην ταράτσα. Αντικρουστήκαμε και, πριν καταλάβουμε τί συμβαίνει, έρριξαν καπνογόνα και έτρεξαν προς το μέρος μας. Το περιπολικό παρακολουθούσε... Αρχίσαμε να φωνάζουμε βοήθεια. Έβγαλαν και μαχαίρια. Πιαστήκαμε στα χέρια. Μας χτυπούσαν. Τρέξαμε προς τα κάτω. Έμειναν μια κοπέλα ν' αντι-

σταθεί κι ένα αγόρι που έτρεξε πίσω της. Όταν συνήλθαμε κάπως, ανοίξαμε τις βρύσες και με τη μάνικα προσπαθήσαμε να τους σταματήσουμε ανεπιτυχώς. Την κοπέλα, τη Γεωργία Βερβίδου, μαθήτρια της Β' Λυκείου, την χτυπούσαν πολλοί μαζί, σ' όλο της το σώμα, με μανία. Το χτύπημα στο κεφάλι της ήταν τόσο δυνατό, που το αίμα της πετάχτηκε. Το κόκκινο χρώμα τούς ερέθισε. Την τράβηξαν στο υπερώο και της είπαν «πουτάνα τώρα θα σε γαμήσουμε». Βρήκε το σθένος, έβαλε τη μεγαλύτερή της δύναμη. Τους ξέφυγε. Το αγόρι το στρίμωξαν ανάμεσα στα σίδερα και τον τοίχο και το χτυπούσαν. Τον έρριξαν κάτω απ' τις σκάλες. Αντιστάθηκε, ξανανέβηκε. Οπισθοχωρήσαμε, έξω από το κτίριο. Ήρθαν κι άλλα περιπολικά, σαν θεατές. Έπιασαν μαθητή και τον χτυπούσαν πάνω στο καπό του περιπολικού. Οι αστυνομικοί στα περιπολικά συνέχιζαν, παρ' όλες τις εκκλήσεις μας, να αδιαφορούν. Απ' το μένος τους δεν γλύτωσε συμπαραστάτης μας γονιός, που τον χτύπησαν στο κεφάλι.

Κι όπως ήρθαν, έτσι έφυγαν' ανενόχλητοι. Άφησαν κάποια άδεια μπουκάλια μπόρας στο υπερώο του Δημοτικού.

Η συμμαθήτριά μου βγήκε πριν δυο μέρες απ' το Νοσοκομείο, ενώ ο χτυπημένος γονιός συνεχίζει να έχει ζαλάδες.

Ήρθε και ο Νομάρχης και η Αστυνομία για να διαπιστώσουν ότι έγιναν... μερικές ζημιές. Για τα καπνογόνα είπαν ότι ήταν από τη σκόνη πεσμένου μάρμαρου...

Η συνέλευσή μας τούς έδωσε την καλύτερη απάντηση: 269 ψήφοι υπέρ της συνέχισης της κατάληψης - 108 ψήφοι κατά».

Θεσσαλονίκη 11.1.91

*Τις συνεντεύξεις από Θεσσαλονίκη πήρε ο Μηνάς Χατζηδημητρίου

Αθήνα

Συεντεύξεις
από μαθητές
των καταλήψεων

14.12.90

Ο χρόνος περνά, έχει το δικό του αναμφισβήτητο ρυθμό, και παίρνει μαζί του τα κατεστημένα, τις παλιές ιδέες, τις σκέψεις...

Είναι μάταιο να προσπαθεί κανείς να τον σταματήσει. Το ταξίδι, το πέρασμά του σημαίνει ανανέωση, επανάσταση.

Για το Υπουργείο Παιδείας, όμως, ο χρόνος μοιάζει να έχει φορά αντίστροφη. Για τον κύριο Κοντογιαννόπουλο πρόοδος σημαίνει πιστή αντιγραφή του παρελθόντος, ανανέωση είναι απλώς η επανάληψη γνωστών και αποτυχημένων «συνταγών» και επανάσταση η συντηρητικότητα κι ο κονφορμισμός.

Η ελληνική παιδεία ήταν, από τότε που γεννήθηκε, ο χαμένος του παιχνιδιού. Είναι εκείνη για την οποία κάθε κυβέρνηση έδειχνε το μικρότερο ενδιαφέρον. Είναι εκείνη που επί χρόνια τώρα φυτοζωεί σε κτίρια που θυμίζουν καγκελόφραχτα άσυλα, σε τεχνικά λύκεια που το μόνο που δεν διαθέτουν είναι τεχνική υποδομή, σε σχολεία χωρίς αίθουσες, σε βιβλία φτιαγμένα για να αποστηθίζονται από καθηγητές - κεφαλές κασσετοφώνων.

Και μετά ήρθε το προεδρικό διάταγμα: — κατάργηση του 15μελούς συμβουλίου, αντικατάστασή του από 5μελές συμβούλιο εκλεγόμενο από τους προέδρους, και μόνο, κάθε τμήματος

— κατάργηση των αδικαιολόγητων απουσιών (έμμεση απομάκρυνση του δικαιώματος των μαθητών να αντιδρούν μέσω της αποχής)

— μονάδες παιδαγωγικού ελέγχου και ατομικά αρχεία διαγωγής των μαθητών,
— έλεγχος της εξωσχολικής ζωής
— έλεγχος της εμφάνισης των μαθητών.

Ένα πολυνομοσχέδιο - απονέκρωση. Απονέκρωση του εκπαιδευτικού συστήματος, της δημοκρατικής φύσης του, όχι όμως και της νεολαίας (αν και αυτή είναι ο μόνος στόχος του).

Όχι, κύριε Κοντογιαννόπουλε, τη νεολαία του '90, που τόσο βιάστηκαν να την χαρακτηρίσουν ανώριμη, απροβλημάτιστη, χωρίς ιδανικά δεν καταφέρατε να την απονεκρώσετε.

Πάνε τρεις βδομάδες από τότε που ξεκί-

νησαν οι πρώτες καταλήψεις σχολείων σ' όλη την Ελλάδα. Αυτή τη στιγμή ελάχιστα είναι τα λύκεια που λειτουργούν κανονικά, κι οι μαθητικές κινητοποιήσεις συνεχίζονται (καταλήψεις - πορείες).

Τολμούμε να ισχυριστούμε πως το κύμα αυτό των καταλήψεων αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά της μεταπολιτευτικής περιόδου. Κι αυτό όχι μόνο εξαιτίας της μαζικής μορφής που έχει πάρει πλέον ο αγώνας μας, μα κύρια εξαιτίας του αυθορμητισμού του. Είναι πράγματι η πρώτη φορά που τόσοι μαθητές ενωμένοι ακολουθούν εντελώς «ειλικρινά» κι ανεξάρτητα από κάθε είδους υποκίνηση (ο τύπος και το υπουργείο μπορούν να λένε ότι θέλουν. Είναι, νομίζουμε, άσκοπο ν' απαντά κανείς σε αβάσιμες κρίσεις, που μόνο στόχο έχουν την αποπληροφόρηση της κοινής γνώμης) μια τόσο δυναμική πορεία.

Συγχρόνως υπάρχουν 3 σημεία που αφορούν την περαιτέρω εξέλιξη των καταλήψεων και πρέπει να τονιστούν ιδιαίτερα:

α) Η στάση των καταληψιών - μαθητών, η οποία είναι άψογη. Όχι μόνο δεν έχουν προκληθεί ζημιές σε σχολικούς χώρους, αλλά αντίθετα σε πολλές καταλήψεις καθαρίζουν και βάφουν τα σχολεία τους.

β) Η συμπαράσταση στους καταληψίες από διάφορους άλλους εκπαιδευτικούς φορείς (συμβούλια καθηγητών, ένωση αδιόριστων καθηγητών, σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων, φοιτητές). Με όλους τους παραπάνω μας ενώνει ένας κοινός σκοπός. Το ενδιαφέρον για την παιδεία. Θα συμπαρασταθούμε κι εμείς στους δικούς τους αγώνες.

γ) Η στάση του τύπου. Εξαιρουμένων μερικών εφημερίδων και τηλεοπτικών καναλιών, που το μόνο που έκαναν ήταν φτηνή προπαγάνδα εναντίον των καταλήψεων, η μεγαλύτερη μερίδα του κρατάει θετική στάση απέναντι μας.

Ο χρόνος, λοιπόν, όπως είπαμε και στην αρχή περνά, και φαίνεται να τελειώνει για τον κύριο Κοντογιαννόπουλο. Εμείς συνεχίζουμε απτόητοι, με ακόμα μεγαλύτερο σθένος τον αγώνα μας για ικανοποίηση των βασικών μας αιτημάτων.

— ΟΧΙ στο point - system.

— ΟΧΙ στην κατάργηση του 15μελούς.

— ΟΧΙ στον έλεγχο της εξωσχολικής ζωής.

— ΟΧΙ στον έλεγχο της εμφάνισής μας.

— ΟΧΙ στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας.

— ΟΧΙ στην κατάργηση των αδικαιολόγητων απουσιών.

— ΟΧΙ απουσίες στις μαθητικές κινητοποιήσεις (αποχές).

— ΑΥΞΗΣΗ του προϋπολογισμού για την

παιδεία.

Ξέρουμε ότι θα νικήσουμε. Ούτε αυτοί που μιλούν για ναρκωτικά και βία μέσα στις καταλήψεις μας φοβίζονται, ούτε οι ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ ΤΟΥΣ, ούτε οι εισαγγελείς. Ήδη, ο αρχικά αδιάλλακτος υπουργός είναι πρόθυμος ν' αλλάξει κάποια σημεία του διατάγματος. Εμάς αυτό ΔΕΝ μας αρκεί.

Κύριε Κοντογιαννόπουλε, πείτε μας τί νεολαία, τί εκπαιδευτικό σύστημα, τί κοινωνία θέλετε να δημιουργήσετε; Μια νεολαία χωρίς προσωπικότητα; Ένα σχολείο, όπου σωφρονιστικά συστήματα θα εφαρμόζονται, μέσα κι έξω από αυτό, μόνο και μόνο για να μας κάνουν αυριανούς ανεγκέφαλους εργάτες; Μια ελεγχόμενη, που δεν θα αντιδρά, κοινωνία;

Να ξέρετε πως, ό,τι κι αν κάνετε κύριε υπουργέ, δεν θα μπορέσετε ποτέ να σωφρονίσετε τα όνειρά μας, κι αν θέλετε πράγματι να εργαστείτε για το καλό της παιδείας φροντίστε ν' αλλάξετε τη δικιά σας νοοτροπία, πριν επεμβείτε στη δικιά μας.

Ας γίνει αντιληπτό, παρακαλούμε, πως ο αγώνας αυτός δεν αφορά μόνο το νομοσχέδιο.

Ο αγώνας μας αφορά όλη την παιδεία, αφορά τα προβλήματα που προϋπήρχαν από αυτό, και αυτά που θα υπάρξουν. Ακόμα κι όταν οι καταλήψεις τελειώσουν, εμείς θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε με τον δικό μας τρόπο ... για τη δική μας παιδεία.

Έκ μέρους των καταληψιών του
Ιου Λυκείου Υμηττού, Λουκάς Μπα-
λωμένος.

Υ.Γ. Σήμερα, έξω από το υπουργείο, μίλησαν τα δακρυγόνα, τα γκλοπς και οι συλλήψεις. Τα συμπεράσματα είναι εύκολα, κι όλα δικά σας...

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Ψιλοβρέχει και το κρύο είναι τσουχτερό. Στη πύλη του ΕΠΛ Πειραιά η σκοπιά, που επιτρέπει μόνο σε μαθητές την είσοδο. Εξηγούμε το λόγο της επίσκεψής μας. Πρόσωπα χαρούμενα, γελαστά μέσα στο κρύο. Το βαρέλι με τη φωτιά σκορπάει μέσα στη νύχτα γλυκιές κόκκινες φλόγες. Σαν τον ενθουσιασμό τους. Σαν τη δύναμη του αγώνα τους.

— Αν ήρθατε για... μάθημα δεν σας αφήνουμε. Αν ήρθατε όμως για το party μας τότε περάστε, λένε χαριτολογώντας.

Μας συνοδεύουν πάνω. Στ' αυτιά μας φτάνουν ήχοι μιας χαρούμενης μουσικής. Όσο πλησιάζουμε η μουσική είναι πιο έντονη. Ατμόσφαιρα γιορτής. Ενθουσιασμός παντού που συνεπαίρνει και μας. Αυτοί είναι οι «ανώριμοι», «οι αδιάφοροι». Μα αυτοί τώρα κρατάνε μέσα στη χούφτα τους, «τους κινητήριους ιμάντες του σύμπαντος...», βγάζοντας τη γλώσσα τους κοροϊδευτικά στους πολύξερους και παντογνώστες «ενήλικες».

Παρά τη γιορταστική ατμόσφαιρα παντού επικρατεί τάξη και καθαριότητα. Μας οδηγούν στην αίθουσα τύπου. Σε μια σειρά θρανίων, αραδιασμένες όλες οι εφημερίδες αποτελούν το αρχείο τους. Από την άλλη το «τραπέζι των συζητήσεων».

Έρχεται η Σ.Ε. Παίρνουν τις θέσεις τους σεμνά γύρω από το τραπέζι. Έτοιμοι για συζήτηση, με σύνεση και συναίσθηση των ευθυνών, θα τοποθετηθούν πάνω στα ζητήματα που τους αφορούν, χωρίς μεγαλόστομες «κορώνες». Και φυσικά δεν θα παραλείψουν να μας κεράσουν ένα ζεστό φλυτζάνι καφέ.

Σ.Ε.: Τα αιτήματά μας είναι γνωστά. Καταρχήν ζητάμε την αύξηση των δαπανών για την παιδεία. Την κατάργηση όλων των Π.Δ. Κατοχύρωση των συνδικαλιστικών μας ελευθεριών. Με τα Π.Δ. γενικεύεται η αστυνομοκρατία μέσα στα σχολεία, και αναγκάζουν τους καθηγητές μας να παίξουν το ρόλο του αστυνόμου. Το σχολείο αντί να είναι χώρος μάθησης και κοινωνικοποίησης, υποβιβάζεται σε χώρο δημιουργίας άβουλων και καταπιεσμένων ατόμων.

Αυτός ο αγώνας συνδέεται και με τον αγώνα των φοιτητών που παλεύουν για την κατοχύρωση του Πανεπ. Ασύλου, τις φοιτητικές εστίες και τα δελτία σίτισης, τη χορήγηση των δωρεάν συγγραμάτων. Το μέτωπο που αναπτύσσεται, καταλαβαίνετε, ότι έχει στόχο τη κατοχύρωση στην πράξη της δωρεάν και δημόσιας παιδείας, καθώς και την αναβάθμισή της.

ΣΤΑ ... ΛΥΚΕΙΑ ΜΑΣ

Αντιπετράδια: Εκτός από τα γενικά αιτήματα, εσείς έχετε κάποια πιο εξειδικευμένα, που ν' αφορούν το σχολείο σας;

Σ.Ε.: Σαφώς και έχουμε. Για παράδειγμα στα ΕΠΛ λειτουργούν οι κλάδοι. Δεν υπάρχει η κατάλληλη υποδομή για να λειτουργήσουν όλοι σωστά. Δεν διατίθενται τα απαραίτητα κονδύλια για τη συντήρηση και αυτών ακόμα που υπάρχουν. Τα τμήματα ειδικεύσεως υπολειπονται. Δεν υπάρχουν βιβλία, παρά μόνο ντοσιέ, αλλά ούτε και υλικό. Άλλωστε το κτίριο είναι ακατάλληλο για σχολείο. Είναι μεγάλο και έχουμε πολλά προβλήματα. Σ' ένα τέτοιο σχολείο είναι απαραίτητο να υπάρχουν σύμβουλοι (ψυχολόγοι, κ.λπ.).

Αντιπετράδια: Πώς βλέπετε την παραπέρα έκβαση του αγώνα σας; Υπάρχει δυνατότητα συντονισμού με άλλα σχολεία τόσο της περιοχής, όσο και της Αττικής;

Σ.Ε.: Προσπαθούμε να συντονιστούμε πρώτα σαν Πειραιάς. Άλλωστε υπάρχει Σ.Ε. του Πειραιά, η οποία συμμετέχει στην προσπάθεια δημιουργίας διασυντονιστικού οργάνου από όλα τα σχολεία του λεκανοπεδίου της Αττικής. Αυτός ήταν και ο προσανατολισμός μας μετά τη συνάντηση στο MAX του Πολυτεχνείου. Από τις Σ.Ε. των κατειληγμένων σχολείων θα εκλεγό-

νται 3 μέλη από κάθε περιφέρεια, ώστε να βγει η διασυντονιστική. Τα μέλη είναι αναγκητά. Τώρα η δική μας Σ.Ε. συνεδριάζει ανοικτά.

Αντιπετράδια: Έχετε επαφές με άλλους φορείς; Ποια είναι η στάση των καθηγητών σας;

Σ.Ε.: Έχουμε έρθει σε επαφή με το Σύλλογο Γονέων. Όλοι οι σύλλογοι Γονέων Πειραιά έχουν δηλώσει συμπαράσταση στα αιτήματά μας, αν και από μέρους τους υπάρχει πίεση για παράταση του έτους. Από τους καθηγητές ζητήσαμε συμπαράσταση και εκείνοι ζήτησαν γραπτή απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, πράγμα που σκοπεύουμε έτσι κι αλλιώς να κάνουμε.

Αντιπετράδια: Αν το Υπουργείο ανακαλέσει κάποια σημεία των Π.Δ. τί θα κάνετε;

Σ.Ε.: Δεν λήγει η ιστορία με την ανάκληση, γιατί τα προβλήματα είναι πολλά, η προηγούμενη κατάσταση πολύ κακή και τώρα πρέπει να παλέψουμε για τη λύση της. Γιαυτό γνωρίζουμε ότι το ζήτημα πρέπει να το δούμε συνολικά και με όλους τους μαθητές, όλων των σχολείων και όχι μεμονωμένα.

Αντιπετράδια: Ποια είναι η στάση της κοινής γνώμης απέναντί σας;

* Τη συνέντευξη πήραν οι Γιώτα Τουλούμη και Μαρίνα Παντελέων.

Σ.Ε: Υπάρχει κατασικοφάντηση αυτού του αγώνα. Σ' αυτό έχει συμβάλει και μερίδα του Τύπου. Μας κατηγορούν ότι παίζουμε τάβλι, χαρτιά κ.λπ. Αυτό έχει σαν στόχο το χτύπημα του αγώνα μας. Όταν όμως μένουμε μέρα - νύχτα στο σχολείο είναι λογικό κάποιες ώρες να παίζουμε και τάβλι ή κάποιο άλλο παιγνίδι. Αλλά αυτό δεν είναι η κυρίαρχη απασχόληση των μαθητών του σχολείου μας. Άλλωστε έχουμε πάρει απόφαση, όσα παιδιά της Γ' Λυκείου θέλουν, να μπορούν να έχουν χώρο να διαβάζουν σε κάποιες αίθουσες. Έτσι τα παιδιά των Δεσμών άμα θέλουν, δεν αφήνουν το χρόνο τους «ανεκμετάλλευτο»...

Αντιπετράδια: Πώς περνάτε το χρόνο σας εδώ;

Σ.Ε. Να σημειώσουμε ότι η πρώτη μας δουλειά ήταν να καταγράψουμε τις προηγούμενες ζημιές του σχολείου μας, ώστε να μην μας τις φορτώσουν μετά. Ταυτόχρονα προσπαθούμε να διατηρούμε το χώρο καθαρό και σε καλή κατάσταση γιατί εδώ περνούμε όλη την ημέρα. Εξ άλλου περιφρουρούμε το σχολείο μας. Αποφασίσαμε να το βιάσουμε. Να το κάνουμε ανθρώπινο. Είναι κομμάτι από τη ζωή μας και σ' αυτό το χώρο υπάρχουμε.

Αντιπετράδια: Τι έχετε να πείτε στην κατηγορία ότι οι κατευθύνσεις είναι εξωμαθητικές;

Σ.Ε.: Τονίζουμε με έμφαση ότι αυτός ο αγώνας δεν υποκινείται από κανέναν (άτομα ή κόμματα). Αντίθετα, τα ιδιαίτερα οξυμμένα προβλήματά μας μας οδηγούν σ' αυτό το δρόμο και η αγανάκτησή μας για την κοροϊδία που γινόταν πάνω στις πλάτες μας. Αυτός ο αγώνας έχει σαν στόχο την αναβάθμιση της Παιδείας στο σύνολό της και πρέπει να αντιμετωπιστεί ενιαία, απ' όλη την εκπαιδευτική κοινότητα (μαθητές, δάσκαλοι, καθηγητές, φοιτητές κ.λπ.). Άλλωστε, το θέμα της Παιδείας αφορά όλο τον ελληνικό λαό».

Οι ήχοι της μουσικής ακούγονται ζωντανοί. Κάπου εδώ καταλαβαίνουμε ότι είναι ώρα να τους αφήσουμε να χαρούν και αυτοί. Πολλά παιδιά, ωραία μουσική, το κλίμα ευχάριστο. Εικόνα γιορτής παντού. Στο διάδρομο κάποιος γελώντας: «Και πού είστε; Δεν ξέρουμε μόνο ν' αγωνιζόμαστε αλλά και να διασκεδάσουμε... Ελάτε να χορέψετε μαζί μας»...

12.12.1990

ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΑΣΕΙ...

Η Ν.Δ. απώλεσε και το τελευταίο προσώπειο που της είχε απομείνει. Έδειξε τί ακριβώς, εννοεί όταν μιλάει για διαλλακτικότητα με τη νεολαία και διάλογο από μηδενική βάση με τους μαθητές. Με 1 νεκρό στην πλάτη, αποτέλεσμα των δολοφόνων - τρομοκρατών της ΟΝΝΕΔ, δεν δίστασε να ματοκυλίσει τη μεγαλύτερη νεολαιίστικη κινητοποίηση που γνώρισε μέχρι τώρα ο τόπος. Δε δίστασε με τα ΜΑΤ να βάλει φωτιά σε καταστήματα, να πνίξει επί ώρες την Αθήνα στα ασφυξιογόνα και τελικά να δολοφονήσει άλλους 4 ανθρώπους.

Πρόκειται για οργανωμένο σχέδιο τρομοκρατίας του λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος, με στόχο την εφαρμογή της πιο συντηρητικής πολιτικής που μπορεί να υπάρξει.

Είναι η ίδια πολιτική που στέλνει στον Περσικό έλληνας ναύτες, για να υπερασπιστούν τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα των αμερικανών στον πόλεμο της Τεχάσο, και της Mobil.

Είναι η ίδια πολιτική που πέρασε με τη διαδικασία του επειγόντος τον τρομονόμο, το αντιπεργιακό, το ασφαλιστικό, την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων.

Είναι η πολιτική της πιο σκληρής λιτότητας, που σπρώχνει στο περιθώριο και εξοντώνει μεγάλα κομμάτια νέων ανθρώπων και εργαζομένων.

Αυτή η πολιτική δεν προέκυψε ξαφνικά. Διαμορφώνεται μέσα από τη «συναίνεση» και την υποστήριξη που της είχαν δώσει μέσα από τη συγκυβέρνηση και την οικουμενική τα κόμματα της συμπολιτευόμενης αντιπολίτευσης. Η υποκρισία και τα κροκοδίλια δάκρυα δεν μπορούν να κρύψουν, ότι ήταν από την αρχή αντίθετος όλος ο επίσημος πολιτικός κόσμος με το κίνημα της νεολαίας. Ότι προσπάθησαν να το υπο-

νομεύσουν, γιατί στην πραγματικότητα υπάρχει μια ουσιαστικότερη πολιτική συμφωνία ανάμεσά τους, που έχει ως στόχο το τσάκισμα κάθε εργατικής ή νεολαιίστικης αντίδρασης.

Όμως δεν υπολόγισαν καλά. Οι συμφωνίες κορυφής δεν έχουν τη λαϊκή συναίνεση. Η πάλη της νεολαίας για να μην περάσουν τα αντιδραστικά σχέδια της κυβέρνησης για την εκπαίδευση, εκφράζει απ' τη μια την ανάγκη των εργαζομένων για μια ανοιχτή χωρίς ταξικούς φραγμούς εκπαίδευση και απ' την άλλη τη δίκαιη αγανάκτηση που έχει συσσωρευθεί τους τελευταίους 2 ιδιαίτερα μήνες διακυβέρνησης της Ν.Δ.

Η τρομοκρατία δεν θα περάσει. Οι αλλαγές υπουργών δε μας λένε τίποτα. Οι δολοφονίες δε μας τρομάζουν. Τα αποτελέσματα είναι αντίθετα από αυτά που περιμένει η κυβέρνηση: ο αγώνας μας πολιτικοποιείται, μαζικοποιείται, δυναμώνει.

• ΝΑ ΜΗΝ ΕΓΚΛΩΒΙΣΤΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΨΕΥΤΟΜΙΑΜΑΧΕΣ «ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ» ΑΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΩΝ, «ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ» ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ.

• ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ.

• ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ ΚΕΡΑΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.

ΑΡΙΣΤΕΡΕΣ
ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ
ΦΟΙΤΗΤΩΝ

11 Γενάρη 1991

ΑΘΗΝΑ

Η συνέντευξη
πάρθηκε στις
20-1-91.

- 1) Ποιές ήταν οι αιτίες και οι αφορμές που πυροδότησαν τις μαθητικές κινητοποιήσεις;
- 2) Είναι γνωστό, ότι επιλέξατε σαν κύρια μορφή πάλης την κατάληψη των σχολικών κτιρίων. Αυτό υποδηλώνει μια οξυμένη μορφή αντιπαράθεσης; Υπήρξε κάποιος ιδιαίτερος λόγος που σας οδήγησε στην επιλογή αυτής της μορφής αγώνα;
- 3) Τι νομίζετε, ότι άλλαξε μέσα σ' αυτές τις κινητοποιήσεις, στις σχέσεις σας με τον κοινωνικό περίγυρο, τους γονείς, τους καθηγητές, τους εργαζόμενους;
- 4) Η κυβέρνηση με την απόσυρση των Προεδρικών Διαταγμάτων και την αλλαγή του Κοντογιαννόπουλου προσπάθησε να κάνει ένα ελιγμό. Πως αντιμετωπίσατε αυτόν τον ελιγμό και τι αποτελέσματα είχε;
- 5) Πως αντιμετωπίσαν τις μαθητικές κινητοποιήσεις οι φορείς που σχετίζονται με την εκπαιδευτική διαδικασία και οι άλλοι εργαζόμενοι;
- 6) Θα θέλαμε μία αποτίμηση του αγώνα και τις προοπτικές του.

ΣΕΠΕΝΤΖΗ ΠΙΑΝΑ (ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ)

1) Η αφορμή εκείνη που οδήγησε τους μαθητές - φοιτητές σε μία μαχητική και γενικευμένη κινητοποίηση, όπως αυτή των καταλήψεων, ήταν δίχως άλλο τα προεδρικά διατάγματα και το περίφημο ΠΟΛΥΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ που έδωσε στη δημοσιότητα ο πρώην υπουργός παιδείας κ. Κοντογιαννόπουλος. Αυτό λοιπόν το πολυνομοσχέδιο ήταν η αιτία της θύελλας που ξέσπασε στο χώρο της παιδείας.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Μ. (5ο ΛΥΚΕΙΟ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ)

1) Η αφορμή ήταν το νέο κύμα πίεσης που ξεπήδησε μέσα από τα... πολυσυζητημένα πια Προεδρικά Διατάγματα, ειδικά μετά το νέο κανονισμό λειτουργίας των μαθητικών κοινοτήτων. Τουλάχιστον στο δικό μου σχολείο, εκτός από το θέμα των ανύπαρκτων, πλέον, αδικαιολόγητων απουσιών, οι μαθητές αντέδρασαν ειδικά στο νέο τρόπο διεξαγωγής των μαθητικών εκλογών και την απουσία γενικής συνέλευσης όλων των μαθητών του σχολείου. Όμως πριν αρχίσουμε την κατάληψη συζητήσαμε παρα πολύ και αφού πάρα και μελετήσαμε τις νέες διατάξεις - και τις φήμες και τις προτάσεις - του Πολυνομοσχεδίου καταλήξαμε να βάλουμε σε υψηλότερη βαθμίδα τον κίνδυνο της ίδρυσης Ιδιωτικών Πανεπιστημίων και της ανάπτυξης της Ιδιωτικής Παιδείας. Η συνείδησή μας ως συνειδητοποιημένοι και προβληματισμένοι "καταληψίες" είχε διαμορφωθεί πριν φθάσουμε στην κατάληψη.

Υπάρχουν τώρα άλλα σχολεία που εξωθήθηκαν στις καταλήψεις και λόγω τοπικών προβλημάτων (π.χ. έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής σε πολλά Τ.Ε.Α. και Τ.Ε.Σ., άθλιες κτιριακές εγκαταστάσεις κ.α....).

Σαφώς θα υπήρξαν και σχολεία που θα άρχισαν τις καταλήψεις λιγότερο προβληματισμένα, ειδικά πολλά Γυμνάσια, όμως στο δρόμο τα παιδιά "ξύπνησαν" και αυτό έχει μετράει.

ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ ΡΟΥΛΑ

1) Οι αφορμές είναι γνωστές. Τα Π.Α. που απαγόρευαν τις αδικαιολόγητες απουσίες και επέτρεπαν έναν αριθμό δικαιολογημένων απουσιών. Εβδομήντα πέντε από γονείς και εβδομήντα πέντε από γιατρούς. Τί σημαίνει αυτό; Ότι από τη μία κανείς από μας δεν είχε την ελευθερία της επιλογής να πάει ή να μην πάει κάποιες μέρες στο σχολείο του και από την άλλη η Πολιτεία έμμεσα προωθούσε μια διαφορετική ποιότητα σχέσεων ανάμεσα σε μας και στους γονείς μας.

Για κάθε απουσία θεωρείται απαραίτητη η υπογραφή του γονέα. Πράγμα που σημαίνει ότι ο γονιός πρέπει να ενημερώνεται, να "αστυνομεύει", να "παρακολουθεί", την κάθε ώρα και μέρα του 17χρονου αυριανού πολίτη.

Η Πολιτεία μας θεωρεί άριμους και ικανούς να αποφασίζουμε και να ψηφίζουμε, για τα κοινά, στα 18 μας, αλλά μας θεω-

ρεί ανώριμους για να αναλάβουμε τις ευθύνες των πράξεών μας. Ίδού, η αντίφαση σ'όλο της το μεγαλείο.

- Γινόμαστε μονάδες παιδαγωγικού ελέγχου.

Βρισκόμαστε δηλαδή, στο έλεος του υποκειμενικού κριτηρίου του καθηγητή, για το τί είναι σωστό και τι όχι. Εκεί λοιπόν που συζητούσαμε πως μπορούμε να μικρύνουμε τις αποστάσεις, ανάμεσα σε μας και τους καθηγητές μας έρχεται το υπουργείο και τους καλεί να παίξουν το ρόλο του μπαμπούλα.

- Φέτος αργήσαμε να κάμουμε εκλογές Μαθητικών Κοινοτήτων (Μ.Κ.), περιμένοντας να ανακοινώσει το υπουργείο τη συγκεκριμένη ημερομηνία. Ξαφνικά στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Νοέμβρη, φθάνει σε μας το καινούργιο καταστατικό λειτουργίας των Μ.Κ.

Κεραυνός έπεσε στα κεφάλια μας...

Κατάργηση των γενικών συνελεύσεων, όχι λοιπόν στις συλλογικές διαδικασίες, όχι στο δικαίωμα του λόγου, όχι στο δικαίωμα να ακούμε και την αντίθετη άποψη, όχι στο δικαίωμα του διαφορετικού επιχειρήματος.

Κατά την λογική του υπουργείου λοιπόν στο εξής θα αποφασίζουν οι λίγοι για τους πολλούς.

- Αύξηση των δαπανών για την παιδεία.

Δεν είναι δυνατόν στον προϋπολογισμό μιας χώρας, η οποία βεδίζει ολοταχώς προς το 2000 να μειώνονται συνεχώς οι δαπάνες για την Παιδεία.

Αυτές ήταν οι αφορμές. Οι αιτίες όμως που οδήγησαν στις καταλήψεις είναι άλλες.

Είναι αυτοί οι γκριζοί τσιμεντένιοι όγκοι, που ονομάζονται σχολεία, είναι η εξουσία του σχολείου, που άρχισε να επεκτείνεται και εκτός των τειχών του, είναι το άθλιο εκπαιδευτικό σύστημα, που δεν μας δίνει ουσιαστικά τίποτα, αλλά ζητά τα πάντα από μας, είναι η γερασμένη κοινωνία μας, που θέλει να κανονίζει τις πράξεις μας, βάζοντας σαν αφετηρία σκουριασμένα πρότυπα του παρελθόντος.

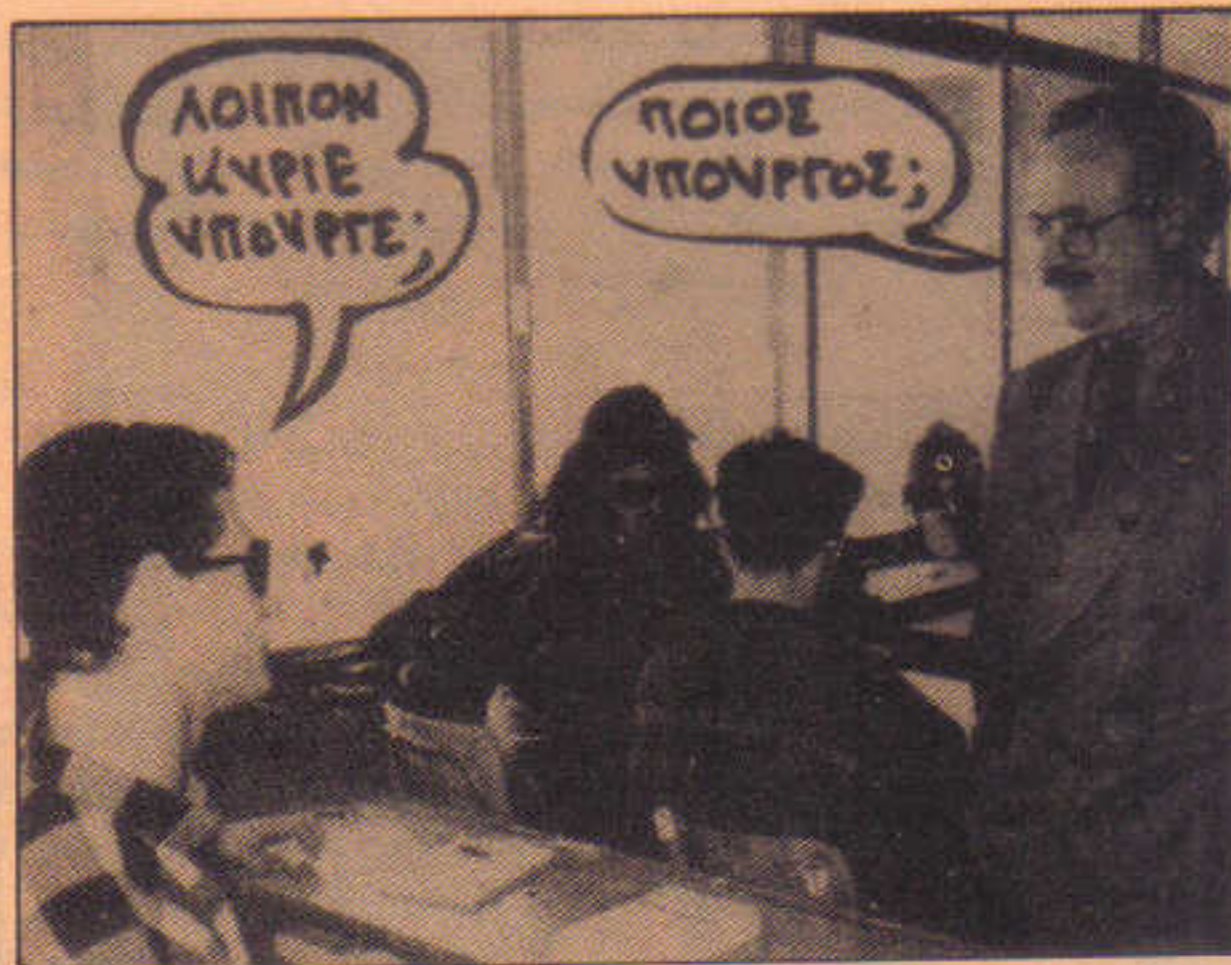
ΣΕΠΕΝΤΖΗ ΛΙΑΝΑ

2) Όπως τελικά αποδείχτηκε, έχοντας απέναντί μας έναν υπουργό αδιάλλακτο, ανίκανο ν'αφουγκραστεί έστω, τα μηνύματα που του έστελνε το νεολαιίστικο κίνημά μας, έναν υπουργό που έδινε διαφορετική ερμηνεία στη λέξη "διάλογο" και αγνοούσε τα αλληπάλληλα υπομνήματα που έστελναν καθημερινά μαθητές απ'όλη την Ελλάδα, η πιο ενδεδειγμένη κι ελπιδοφόρα μορφή αγώνα για τη διεκδίκηση των αιτημάτων μας ήταν οι καταλήψεις.

Οι μαθητές πήραν στα χέρια τους ζητήματα που τους αφορούσαν άμεσα, έκαναν αισθητή την παρουσία τους με την αγωνιστικότητά και την πρωτοτυπία τους και φυσικά πρότειναν λύσεις...

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Μ.

2) Επιλέξαμε αυτό το συγκεκριμένο αγώνα γιατί από την πείρα που έχουμε γνωρίζουμε πως είναι ο μόνος ίσως τρόπος να μας προσέξει ο κόσμος και η πολιτεία και ν'ασχοληθεί μαζί μας. Μιά ξεκάφωτη πορεία, όλοι κάνουν πως δεν τη βλέπουν. Τις γραπτές μας αναφορές και καταγγελίες τις πετούν στο καλάθι των

αχρήστων μια ζωή. Με την κατάληψη, που είναι ένα κάπως βίαιο μέσο αντίδρασης και δυναμικό, όλοι γύρισαν και μας είδαν και είπαν "εδώ κάτι δεν πάει καλά". Η κυβέρνηση πλέον δεν μπορούσε να ισχυριστεί ότι "τα σχολεία λειτουργούν ομαλά". Αποδείξαμε ότι τα σχολεία είναι δικά μας τελικά και όχι του διευθυντή ή του υπουργείου.

Επίσης, ήταν ένας τρόπος να κρατήσουμε τα παιδιά ενωμένα και δυναμωμένα.

ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ ΡΟΥΛΑ

2) Κατάληψη σημαίνει "καταλαμβάνω" τον χώρο εργασίας ή τέλος πάντων, το χώρο στον οποίο περνά κάποιες ώρες της ημέρας μου. Οι σχολικές καταλήψεις είναι πράξεις συμβολικές, ακριβώς γιατί αγαπάμε αυτόν τον χώρο και θέλουμε να τον αλλάξουμε, να τον κάνουμε καλλίτερο, πιο ζεστό, πιο ανθρώπινο, πιο "ανοιξιάτικο" και όχι "τοπία στην ομόχλη", όπως είναι τα περισσότερα σημερινά σχολεία.

ΣΕΠΕΝΤΖΗ ΛΙΑΝΑ

3) Αντίθετα με το διάφανο στόχο της κυβέρνησης να διασπάσει το κίνημά μας, εμείς ενωθήκαμε, συνεργαστήκαμε, διεκδικήσαμε το δικαίωμα του να έχουμε άποψη πάνω σε ζητήματα μείζονος σημασίας για μας και ταυτόχρονα αντιληφθήκαμε ότι η δύναμη μας είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτή που κάποιοι θέλανε να πιστεύουμε.

Όσον αφορά τις σχέσεις μας με την οικογένεια, προσωπικά, η ηθική όσο κι η υλική συμπαράσταση ήταν αμέριστη. Οι γονείς ευαισθητοποιήθηκαν απέναντι σ'ένα τόσο λεπτό ζήτημα, σαν αυτό της παιδείας, ένωσαν τη διαμερτυρία τους με τη δική μας.

Τέλος, παρ'όλες τις προσπάθειες του υπουργείου Παιδείας να σπείρει διχόνοιες μεταξύ μαθητών-καθηγητών, η πλειοψηφία των καθηγητών, μας συμπαράσταθη στο δίκαιο αγώνα μας, στάθηκε στο πλευρό μας και παράλληλα της δόθηκε η ευκαιρία ν'ακουστεί και η δική της φωνή, πάνω σε θέματα που αφορούν τον κλάδο της.

Αναμφισβήτητα, το κίνημα των μαθητών, εξέπληξε τους πάντες με την αγωνιστικότητα και την πρωτοτυπία του. Αποδείξαμε, ότι δεν είμαστε μια "χαμένη" γενιά, αλλά διαθέτουμε ωριμότητα - κρίση-αξίες-ιδανικά. Συγκρουστήκαμε, παλαίψαμε και νικήσαμε, γιατί ο αγώνας μας ήταν δίκαιος!

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Μ.

3) Οι καταλήψεις έδωσαν πρώτα, την ευκαιρία στον εαυτό μας, να φανεί υπεύθυνος, να κάνει θυσίες, να έρθει αντιμέτωπος ο καθένας με τη "βολή" του. Οι δεσμοί μεταξύ των μαθητών ισχυροποιήθηκαν και νιώσαμε δυνατοί, αξίοι.

Με τους καθηγητές, απλώς ξεχωρίσαμε τους εχθρούς μας από τους φίλους μας. Πάντως αποδείξαμε στην κοινωνία, όσο και στους καθηγητές μας, ότι δεν είμαστε η "γενιά του MTV και της Coca-Cola light", ότι έχουμε ιδανικά και μπορούμε να αγωνιζόμαστε. Για όλους το κατάλαβαν, αποδείξαμε ότι μπορούν να στηρίζονται στη νέα γενιά. Εμείς οι ίδιοι πια, έχουμε αρκετή αξιοπρέπεια, ώστε να μην οφείλουμε "σεβασμό" αλλά, πλέον, όποιος ζητά τον σεβασμό μας, πρέπει να αποδουκνύει, ότι τον αξίζει.

Όσον αφορά την οικογένεια, μερικοί από μας ήρθαν αντιμέτωποι με τις οικογένειες τους, αλλά τελικά οι σχέσεις τους άλλαξαν προς το καλύτερο και ενισχύθηκε η αλληλοεκτίμηση ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας, μερικοί απόκτησαν όμως περισσότερα προβλήματα.

Όπως και να έχει όμως, πιστεύω, πως όλοι μάθαμε να βασιζόμαστε στο εαυτό μας.

ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ ΡΟΥΛΑ

3) Σηματοδότησαν, μια νέα πιο ώριμη πορεία, τόσο στο ευρύτερο φάσμα των σχέσεων μας, όσο και στις εσωτερικές μας σχέσεις. Αυτό βέβαια, θα φανεί πιο καθαρά στο μέλλον, όταν όλα αυτά που ζήσαμε τον τελευταίο καιρό, θα έχουν κατασταλάξει και θα αρχίσουν να γίνονται πράξεις ζωής.

ΣΕΠΕΝΤΖΗ ΛΙΑΝΑ

4) Ο κ. Κοντογιαννόπουλος, με έναν άγαρμπο ελιγμό, μια βδομάδα πριν τα Χριστούγεννα πρόσφερε "διάλογο" και υποσχέσεις, ανέστειλε για ένα χρόνο τα πιο αντιεκπαιδευτικά διατάγματα για τους μαθητές (point-system, απουσίες, κ.τ.λ.) και έριξε το "δόλωμα" μιας κούφιας "ανωτατοποίησης για τους σπουδαστές των Τ.Ε.Ι.

Κι' αυτός ο ελιγμός όμως έπεσε στο κενό! Γιατί τίποτα δεν άλλαξε στον προϋπολογισμό της λιτότητας, τίποτα δεν άλλαξε στα σχέδια για διάλυση των Τ.Ε.Ι., η αναστολή του point-system στα σχολεία για ένα μόνο χρόνο είναι κοροϊδία, τίποτα δεν άλλαξε στην προοπτική για ένα πτυχίο ανεργίας (κατάργηση επτηρίδας).

Τίποτα λοιπόν δεν μας έδωσαν, οι ελιγμοί και ο "διάλογος" του κ. Κοντογιαννόπουλου. Το μόνο που φανέρωσαν είναι τον πανικό της κυβέρνησης μπροστά στην κλιμάκωση των καταλήψεων και στην αυξανόμενη συμπάρασταση που κέρδιζε ο αγώνας μας.

ΕΝΘΕΤΟ 30

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Μ.

4) Όπως είπα και στην αρχή, οι καταλήψεις δεν ήταν άσχετοι, είχαν συνείδηση. Μου έκανε εντύπωση, όταν ένας μαθητής σηκώθηκε και είπε: "Θέλω να σπουδάσω και θα δουλέψω για να ζήσω. Δεν θα τους αφήσω όμως να με κάνουν σερβιτόρο με πτυχίο Πολυτεχνείου. Ενώ τα Ιδιωτικά θα χαρίζουν πτυχία και θέσεις εργασίας..."

Τα Προεδρικά Διατάγματα ήταν η αφορμή του αγώνα, με πρωρχικά προβλήματα την απουσία Γενικών Συνελεύσεων, την Ιδιωτικοποίηση της Παιδείας και τα χαμηλά κονδύλια του Προϋπολογισμού. Ζητάγαμε -και ζητάμε- ουσιαστικές λύσεις και όχι "πασαλείμματα".

ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ ΡΟΥΛΑ

4) Είναι επιτακτική ανάγκη να συνεχιστεί ο αγώνας γιατί, από τη μία η απόσυρση των Προεδρικών Διαταγμάτων δεν μας δίνει και καμιά ελπίδα για το μέλλον και από την άλλη, η ανακοίνωση του Υπουργείου Παιδείας, ότι ο διάλογος θα αρχίσει από μηδενική βάση, δεν λέει και πολλά πράγματα. Φοβόμαστε, ότι θα αναλαθούμε σε συζητήσεις επι συζητήσεων και κάποια στιγμή - αυτό είναι φυσικό - να έρθει και η κούραση. Γι' αυτό, πρέπει όλοι μας, να βρισκόμαστε σε επαγρύπνηση, να παρακολουθούμε από κοντά τις εξελίξεις, ώστε να είμαστε έτοιμοι κάθε στιγμή για να δράσουμε, να δώσουμε νέα πνοή στον αγώνα.

ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΗΤΟΡΕΤΑ (ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΥ)

5) Πεποίθησή μας είναι, πως δίκαια οι καθηγητές ξεσηκώθηκαν μαζί μας, για να προσπίσουν τις κατόκτησεις του εκπαιδευτικού κόσμου, που αμφισβητήθηκε -και παραλίγο να καταργηθεί.

Βέβαια, η κυβέρνηση, δεν παρέλειψε να εφαρμόσει τις παλιές καλές "συνταγές", για τη συκοφάντηση του αγώνα μας. Και φυσικά οι καθηγητές κατηγορήθηκαν ως οι "κακοί" υποκινητές, που και το καλοκαίρι είχαν προσπαθήσει να χρησιμοποιήσουν τις εξετάσεις, για να "ανατρέψουν" -όπως ισχυρίζονται- την πολιτική της κυβέρνησης.

Συνάμα, ο πρωτοφανής αναβρασμός στο χώρο της παιδείας, ανάγκασε ακόμη και τις ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, και γενικά το εργατικό κίνημα, να κινητοποιηθούν και να συμπαρασταθούν στις φοιτητικές και μαθητικές καταλήψεις, για πρώτη φορά μετά από την μεταπολίτευση, (ούτε στις καταλήψεις του 1979-80, ούτε το 1987 είχε γίνει κάτι ανάλογο)

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Μ.

5) Είναι γνωστό, ότι οι καθηγητές, ήταν πολύ μωδιασμένοι απέναντί μας μέσα στο κλίμα της ανεξέλεγκτης λασπολογίας, που επικρατούσε και στις "θήμες", για ... "υποκινούμενες καταλήψεις", "κομματικοποίηση του αγώνα", "καθηγητές-εκμεταλλευτές" που "παρακινούσαν" τους μαθητές να κάνουν κατάληψη και μετά εκμεταλλεύονταν αυτές τις καταλήψεις, για την εξυπηρέτηση των ... σκοτεινών(!) οικονομικών τους συμφερόντων..."

Εστω και σργά, αποφάσισε επιτέλους η ΟΔΜΕ, να μας συμπαρασταθεί, έμμεσα, με τις κινητοποιήσεις της. Πάντως πιστεύουμε ότι δεν πρέπει οι ενέργειες των εκπαιδευτικών, να βασί-

ζονται στην "κοινή γνώμη", αλλά στις ιδέες τους, επίσης κρίνουμε ότι αν πράγματι, θέλουν να είναι "κοντά μας" θα πρέπει να μας συμπαραστήκονται ενεργά, στο σύνολο τους και πιο ουσιαστικά από 'δω και στο εξής.

ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ ΡΟΥΛΑ

5) Είναι, πολύ θετικό, για μας το γεγονός, ότι η συντριπτική πλειοψηφία, των καθηγητών συμπαρεστάθηκε στον αγώνα μας.

ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΝΤΟΡΕΤΑ

6) Πέρα από την ικανοποίηση πολλών από αιτήματά μας, την υποχώρηση του υπουργού Παιδείας και τα 15δς που ξαφνικά "ανακαλύψε" η κυβέρνηση για την παιδεία, οι μαθητές που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις, πήραν με το μέρος τους, ένα σημαντικό μέρος της κοινής γνώμης και απέδειξαν, ότι έχουν οράματα και ιδανικά.

Έτσι, γνωρίζοντας την προβληματική κοινωνία μέσα στην οποία ζούμε, αποκτήσαμε ωριμότητα, πολιτική συνείδηση και κύρος.

Συνειδητοποιήσαμε, ότι μόνο με αγώνες και θυσίες μπορούμε να διορθώσουμε τα "κακώς" κείμενα και πικραθήκαμε με την παράλογη αντίδραση αυτών που διαφωνούσαν και με τη δολοφονία του καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα. Καταλάβαμε, δηλαδή σε ποιά κοινωνία ζούμε κι αυτό ήταν αναμφισβήτητο σημαντικότατο "κέρδος".

Με όλο αυτό τα νέα δεδομένα άλλαξε και ο τρόπος που αντιμετωπίζουμε το σχολείο μας. Παρόλο που η παιδεία μας εξακολουθεί να νοσεί, γιατί τα προβλήματά της δεν λύνονται απ'τη μια στιγμή στην άλλη. Προσπαθούμε να δούμε το σχολείο μας σαν τόπο δημιουργίας, μέσα στον οποίο θ'αποκτήσουμε γνώσεις και θα ολοκληρώσουμε την προσωπικότητά μας. Αν και είναι δύσκολο γιατί οι ελλείψεις εξακολουθούν να 'ναι πάρα πολλές.

Πρέπει να τονιστεί όμως, ότι αν ο υπουργός αθετήσει τις υποσχέσεις του, θα βρεθούμε στη δυσάρεστη θέση να αρχίσουμε νέες κινητοποιήσεις, προκειμένου να επιτύχουμε τους αρχικούς μας στόχους...

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Μ.

8) Βασικά κερδίσαμε αυτό που δεν περιμέναμε, ενώ όσα ζητάγαμε παραμένουν στο σύνολό τους, μετέωρα.

Κερδίσαμε την αξιοπρέπειά μας και την εμπιστοσύνη στον εαυτό μας. Κερδίσαμε την εμπειρία του αγώνα και την γνώση των κινδύνων της "πολιτικής". Ενωθήκαμε και σχηματίσαμε δυναμικό μαθητικό Κίνημα. Οι δεσμοί μεταξύ μας συσφίχτηκαν. Επίσης, κατακτήσαμε τον σεβασμό του κόσμου, των απλών ανθρώπων και των συνδικαλιστικών φορέων. Δεν είμαστε πλέον, η "γενιά της Coca-Cola", αλλά οι νέοι της πορείας των "16 Ρίχτερ" - "20.000 μαθητών".

Όμως πέρα από τους πολιτικούς ελιγμούς της κυβέρνησης και την απόσυρση των Προεδρικών Διαταγμάτων, βλέπουμε με επιφύλαξη τώρα τον "Εθνικό Διαialogo από Μηδενική Βάση" που εξήγγειλε το Υπουργείο Παιδείας.

Ζητάγαμε και ζητάμε ουσιαστικές και ριζικές αλλαγές στην Παιδεία και αγωνιζόμαστε να μην περάσει η πρόταση του Υπουρ-

γείου για ίδρυση Ιδιωτικών Πανεπιστημίων και απελευθέρωση των Αναλυτικών Προγραμμάτων στα Ιδιωτικά...

Βλα αυτά δεν πιστεύουμε πως η κυβέρνηση έχει σκοπό να τα ικανοποιήσει. Πάντως, πιστεύω πως τώρα που το "νερό μπήκε στο αυλάκι", οι μαθητές δεν θα ξαναπέσουν σε... "χειμερία νάρκη". Οι καταλήψεις σηματοδότησαν το ΞΕΚΙΝΗΜΑ του αγώνα που θα είναι σκληρός και μακρόχρονος.

Τα θέλουμε όλα - δεν ζητάμε πολλά! Η νέα φάση θα μας βρει στο δρόμο και στην πόρτα του κ. Σουφλιά. Ένα πάντως πολύ σημαντικό ζήτημα είναι οι συμμαθητές μας που είναι ακόμα στην ασφάλεια, από την μέρα της αιματηρής πορείας (10 Γενάρη), ζήτημα που ούτε οι μαθητές ούτε οι εκπαιδευτικοί πρέπει να το αφήσουν να εκκρεμεί.

Όσο για το σχολείο... ένα πράγμα μπορούμε να πούμε πια: Είναι ΔΙΚΟ ΜΑΣ.

ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ ΡΟΥΛΑ

6) Πιστεύω, ότι για δύο λόγους κυρίως είναι ανεκτίμητο το κέρδος των όσων ζήσαμε τους δύο τελευταίους μήνες.

Πρώτα, γιατί είχαμε την εμπειρία της άμεσης παρέμβασης για όσα μας αφορούν. Και αυτή την εμπειρία πρέπει να την αξιοποιήσουμε στην ζωή μας και να γίνει οδηγός για την παραπέρα πορεία μας.

Επειτα, για πρώτη φορά ακούστηκε καθαρά, μαχητικά ένας μαθητικός, αυτόνομος λόγος.

Ο διάλογος από εδώ και μπρος θα γίνεται επί ίσους όρους και όχι από θέση ισχύος από την πλευρά της Πολιτείας όπως γινόταν μέχρι τώρα.

Θα ήταν μεγάλο σφάλμα μας, να γυρίσουμε στα θρανία και να ξεχαστούμε εκεί. Πρέπει να εκμεταλλευτούμε την εμπειρία που αποκτήσαμε και να οργανωθούμε καλλίτερα. Πρέπει να βγει επί τέλους ένα αυτόνομο πανελλήνιο συντονιστικό όργανο που θα κάνει προτάσεις, θα καταστρώσει σχέδια δράσης.

Με άλλα λόγια, να έχει την εποπτεία και την ευθύνη της οργάνωσης του αγώνα. Κάτι, που θα πρέπει να προσέξουμε, είναι ο κίνδυνος να παραισφύσουν άνθρωποι που μέχρι τώρα παρακολουθούσαν από μακριά τις εξελίξεις για να καρπωθούν τους αγώνες του μαθητικού κινήματος.

Ας στρέψουμε λοιπόν τα βλέμματά μας στο αύριο.

Γιατί τώρα γνωρίζουμε πως είναι στο δικό μας χέρι να διαμορφώσουμε το δικό μας αύριο.

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ, κυκλοφορεί ένα ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ έργο Αρχαίου Έλληνα Συγγραφέως που μπορείτε τώρα να το αποκτήσετε, στην προνομιακή τιμή των 1.500 δρχ. τον τόμο.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ 3 ΤΟΜΟΙ

Η Ρητορική, ως τέχνη του λόγου που κατακτά τον ακροατή, είναι γέννημα της Ελληνικής Αρχαιότητας. Ήδη στην Ομηρική κοινωνία οι κυριώτεροι ήρωες εμφανίζονται προικισμένοι με την αρετή του λόγου. Αυτός όμως που θεμελίωσε επιστημονικά την Ρητορική Τέχνη υπήρξε ο Αριστοτέλης.

Στο πρώτο βιβλίο αναλύει τα είδη της ρητορείας. Ο ρητωρ πρέπει να έχει αρετή ήθος, γνώση των παθών και δύναμη λογικής. Στο δεύτερο παρατρέπει ότι πρέπει να δημιουργεί κάποια εντύπωση για τον εαυτό του και να επηρεάζει συναισθηματικά τον κριτή. Στο τρίτο πρέπει να γνωρίζει πώς θα το πει. Είς το περί ποιητικής ο Αριστοτέλης αναφέρει ότι η έμφυτος τάση του ανθρώπου προς μίμηση είναι η πηγή μάθησής του.

Αποκτήστε τώρα την ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ στην προνομιακή τιμή των 1.500 δρχ. ο τόμος.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ:

ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΙ (7 τόμοι)
ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ (10 τόμοι)
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ ΣΤΟΒΑΙΟΥ (14 τόμοι)
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΟΥΚΑ (3 τόμοι)
ΧΡΟΝΙΚΟ Γ. ΦΡΑΝΤΖΗ (3 τόμοι)
ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ (2 τόμοι)
ΙΣΑΙΟΥ ΛΟΓΟΙ (2 τόμοι)
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑ (4 τόμοι)
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ (6 τόμοι)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΠΛΗΡΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ
ΑΠΑΝΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ του έργου:
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΤΕΧΝΗ
ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ
(ΤΟΜΟΙ 3)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Ταχ. Θυρίδα 3681
102 10 ΑΘΗΝΑ
Διεύθυνση: Ακαδημίας 85
ΕΠΩΝΥΜΟ:
ΟΝΟΜΑ:
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΤΗΛΕΦΩΝΟ:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 85,

ΤΗΛ. 36.36.231 - 36.28.295 FAX 36.28.295

ΕΛΜΕ ΑΧΑΪΑΣ

Το ιστορικό της στυγεράς πολιτικής δολοφονίας του συναδέλφου Νίκου Τεμπονέρα μαθηματικού στο 1ο Τ Ε Λ Πάτρας

Το Δ.Σ. της ΕΛΜΕ Αχαΐας, έχοντας συλλέξει και διασταυρώσει τα μέχρι στιγμής στοιχεία είναι σε θέση να περιγράψει το ιστορικό της στυγεράς δολοφονίας του Νίκου Τεμπονέρα.

Τα γνωστά στελέχη της ΟΝΝΕΔ Πάτρας :

- 1) Καλαμπόκας Γιάννης (πρόεδρος της τοπικής ΟΝΝΕΔ και εκλεγμένος δημοτικός σύμβουλος με το συνδυασμό του Νικολάπουλου),
 - 2) Μαραγκός Αλέκος, υπάλληλος Δήμου Αθηναίων,
 - 3) Σπίνας Σωκράτης και
 - 4) Γραμματικός Σπύρος (υπάλληλος ΔΕΗ),
- έχουν πλούσια τρομοκρατική δράση στην περιοχή μας, κατά τις προεκλογικές ιδιαίτερα περιόδους, από τις ευρωεκλογές του 1984 και δώθε. Έχουν σχηματιστεί αρκετές δικογραφίες εναντίον τους, οι οποίες δεν πήραν το δρόμο τους, γιατί οι ενάγοντες υποχαρούσαν μετά την αίτηση συγγνώμης από τους εν λόγω ΟΝΝΕΔΙΤΕΣ.

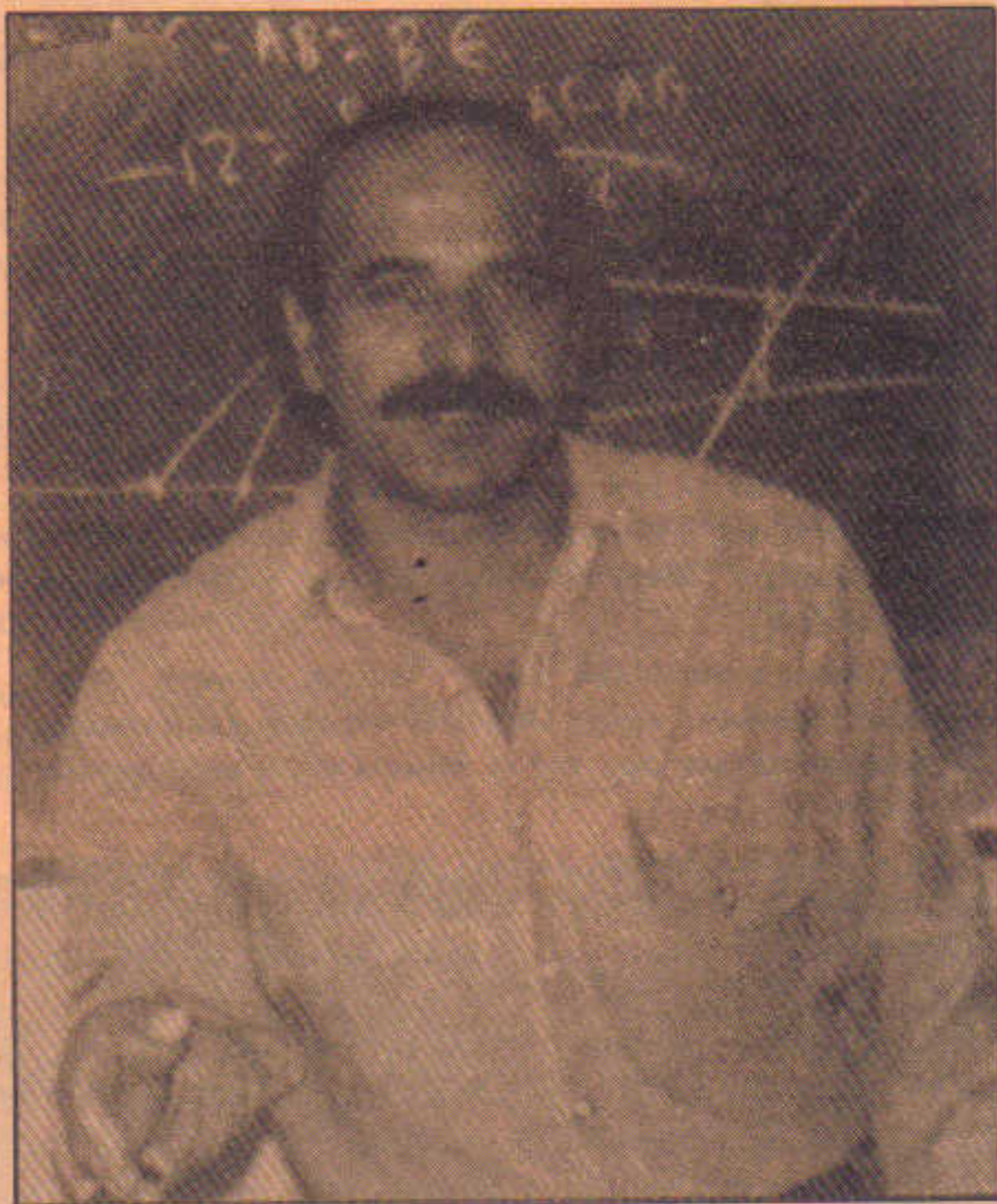
Στις 22-12-90 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη στο ξενοδοχείο "Αστέρης" υπό την αιγίδα του Μπεκίρη και προσκεκλημένους εκπαιδευτικούς της ΔΑΚΕ στην Α/βάθμια και Β/βάθμια Εκπ/ση. Παρόντες στην εν λόγω σύσκεψη ήταν ο βουλευτής της Ν.Δ. Νικολάπουλος Νίκος και Καλαμπόκας Γιάννης, ο οποίος σημειωτέον είναι υπάλληλος στην τράπεζα Κρήτης.

Στη σύσκεψη αυτή έγινε συζήτηση πάνω σε εκπ/κά θέματα, έγινε επίσης εκτίμηση της κατάστασης σε σχέση με τις καταλήψεις. Επικράτησε η άποψη, ότι οι καταλήψεις θα εκφυλλιστούν λόγω εορτών, ειπώθηκε όμως ότι σε περίπτωση μη εκφυλλισμού τους, θα έπρεπε να υπάρχει σχέδιο λειτουργίας των σχολείων. Στο σημείο αυτό τοποθετήθηκε ο Καλαμπόκας και ζήτησε να ενεργοποιηθεί ο γνωστός μηχανισμός της ΟΝΝΕΔ. Πήρε τη διαβεβαίωση του Μπεκίρη ότι μέσα στις γιορτές με άνεση χρόνου θα σχεδίαζαν από κοινού το πλάνο εισβολής και ανακατάληψης των σχολείων με όλες τις λεπτομέρειες.

Παραμονές των Θεσφαναίων έγινε και άλλη σύσκεψη, με τον υπουργό Εσωτερικών Κούβελα, το Νομάρχη Αχαΐας Τάγαρη, βουλευτές και στελέχη τοπικά της Ν.Δ. Στη σύσκεψη αυτή πάρθηκαν οι τελικές αποφάσεις για την επιχείρηση ανακατάληψης των σχολείων.

Τη Δευτέρα το πρωί, τα μέλη του ΔΣ της ΕΛΜΕ βρέθηκαν στα μεγάλα συγκροτήματα. Στο συγκρότημα Μαρούδα εμφανίστηκε ο βουλευτής Νικολάπουλος με μερικούς, από τους πιο πάνω τραμπούκους, δίνοντάς τους οδηγίες. Η παρουσία όμως γονιών, καθηγητών και αρριετών πολιτών δεν τους επέτρεψαν να υλοποιήσουν το σχέδιο.

Την Τρίτη 8-1-91 είχε γίνει πλέον ξεκάθαρο ότι το σχέδιο ανακατάληψης δεν πήγαινε καλά. Το απόγευμα, γύρω στις 7.15μ.μ.

Ο Νίκος Τεμπονέρας σπουδών του. Σαν φοιτητής γεννήθηκε το 1951 στους Αμπελόκηπους Ζακύνθου από φτωχή οικογένεια αγωνιστών της Αντίστασης.

Καθηγητής διητέλεσε στο Άργος, το Ναύπλιο, την Κόρινθο και μόνιμα στην Πάτρα.

Υπήρξε μέλος του ΚΚΕ ως το 1985 και μετά μέλος του Ε.Α.Μ, ενεργό στέλεχος του ΣΕΑΜ εκπαιδευτικών και επειδή η οικογένειά του ήταν φτωχή, ήταν και εργαζόμενος όλα τα χρόνια των θηγητών.

έγινε κι' άλλη σύσκεψη στη Νομαρχία με τοπικούς παράγοντες της Ν.Δ. και στις 8.30 μ.μ. κάλεσαν σύσκεψη Διευθυντών των Γυμνασίων και Λυκείων της περιοχής μας. Σημειώτερον ότι αρκετοί Διευθυντές ειδοποιούνταν τηλεφωνικά, ένα τέταρτο πριν την έναρξη της σύσκεψης.

Μερικοί από τους όντες μας ειδοποιήσαν και τους είπαμε να πάνε για να δουν τί τους ήθελαν και να μας ενημερώσουν. Γύρω στις 8.30 μ.μ. με 8.45 μ.μ. ένα ανώνυμο τηλεφώνημα στα γραφεία της ΕΔΜΕ, μας πληροφόρησε ότι ομάδα ΟΝΝΕΔΙΤΩΝ, μεταξύ των οποίων και οι προαναφερόμενοι, βγήκαν από τα γραφεία της ΟΝΝΕΔ.

Καταλάβαμε ότι κάπου θα κτυπούσαν και αναμέναμε.

Μετά από δέκα περίπου λεπτά η επιτροπή κατάληψης του Πολυκλαδικού της Πάτρας ήλθε στα γραφεία της ΕΔΜΕ (τα γραφεία μας βρίσκονται στο ίδιο κτίριο με το ΕΠΠ) και πανικόβλητοι μας είπαν ότι έφθασαν οι τραμπούκοι της ΟΝΝΕΔ, μας ανέφεραν μάλιστα τα ονόματα των επί κεφαλής (Καλαμπόκας, Μαραγκός, Σπίνος, Γραμματικός κ.λ.π.)

Τρέξαμε όλοι οι καθηγητές που είμασταν στα γραφεία και με την παρουσία μας αποτρέψαμε την επίθεση.

Οι τραμπούκοι ΟΝΝΕΔΙΤΕΣ αποχώρησαν και εμείς πήγαμε στα γραφεία της ΕΔΜΕ.

Λίγο μετά, ο συνάδελφος Βλάχος Χαρ. μας παίρνει τηλέφωνο και μας πληροφορεί ότι οι ΟΝΝΕΔΙΤΕΣ κτύπησαν στο συγκρότημα "Τεμπονέρα". Είχαν μπει από τα κάγκελα και είχαν εκδιώξει τους μαθητές καταλήψεις.

Εν τω μεταξύ ήλθαν και κάποιοι όντες και μας ενημέρωσαν για τις εντολές του Νομάρχη. Μεταξύ των άλλων τους είπε: "Η κατάληψη είναι παράνομη, ενώ η ανακατάληψη από πολίτες είναι νόμιμη."

Τότε συνηθετοποιήσαμε πλήρως το σχέδιο που εξυφάνθη και που βρισκόταν σε εξέλιξη. Βγήκαμε στις 10 μ.μ. σε ραδιοφωνικό σταθμό και καλέσαμε το Νομάρχη, το Δήμαρχο, τοπικές αρχές, δημοκρατικούς πολίτες να τρέξουν στο συγκρότημα "Τεμπονέρα" για να μην θρηνήσουμε θύματα. Είρεξαν βέβαια και οι συνάδελφοι καθηγητές που βρίσκονταν στα γραφεία της ΕΔΜΕ. Μεταξύ αυτών και ο αείμνηστος Νίκος Τεμπονέρας.

Κάποιοι μείναμε πίσω στα γραφεία για να ειδοποιήσουμε συναδέλφους μας και φορείς της πόλης. Γύρω στις 11 μ.μ. φύγαμε και οι υπόλοιποι για το εν λόγω συγκρότημα.

Φθάνοντας εκεί πληροφορηθήκαμε ότι ο Νίκος δολοφονήθηκε άγρια από τον Καλαμπόκα Γιάννη. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες των παρευρισκομένων, ο δήμαρχος της Πάτρας που κατέφθασε μετά από τηλεφώνημα γονέα, μπήκε στο προαύλιο του συγκροτήματος και παρακάλεσε τους ΟΝΝΕΔίτες να αποχωρήσουν ήρεμα, αντ' αυτού εξυβρίστηκε χυδαία από τον Μαραγκό.

Εν τω μεταξύ μαζεύτηκε πολύς κόσμος έξω από το συγκρότημα και κάποια στιγμή έπεσε το σύνθημα να εκδιωχθούν οι φασίστες από το σχολείο.

Ο Νίκος, μπροστάρης όπως πάντα στους αγώνες, διάβηκε πρώτος την ανοιχτή καγκελόπορτα του προαυλίου. Εκεί δέχτηκε πολλαπλά κτυπήματα στο κεφάλι από τον Καλαμπόκα Γιάννη με

"σκύλλα", σιδερένιο αντικείμενο συμπαγές και πολύ βαρύ, που χρησιμοποιείται για να βγάζουν τις μεγάλες βίδες από τα ξύλινα αντικείμενα. Μετά τα πρώτα κτυπήματα έπεσε κάτω, ο στυγερός φονιάς Καλαμπόκας δεν αρκέστηκε σ' αυτό, όπως ήταν συμβαμένος στο χύμα ο Νίκος του έδωσε και το τελευταίο κτυπήμα που προκάλεσε τραύμα στον εγκέφαλο με αποτέλεσμα να χυθεί εγκεφαλική ουσία στο μέρος του εγκλήματος.

Αυτόπτες μάρτυρες: Ντίνος Βγενόπουλος - δημοσιογράφος, Λάμπης Βεσδωροπούλος - υπάλληλος του Δήμου Πατρέων.

Για το ΟΣ
Η πρόεδρος

Ρένα Αντιανελλά

Αριθμ. λογύρισμα
Εθνικής Τράπεζας 225/953379-69
Αθήνα Τεμπονέρα, χήρα Νίκου Τεμπονέρα.

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΑΙΡΕΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΓΙΑ ΤΟ Κ.Υ.Σ.Δ.Ε.
Από το συνδυασμό: ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ Ενάντια στη ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ
τη ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ και τη ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Αρβανίτης Φοίβος του Νικολάου
Βαρβαρούκα Αναστασία του Νικολάου
Βαρελό-Κοσό Μαλάμη του Ευαγγέλου
Βλάχος Χαρίλαος του Γεωργίου
Γκόβας Νικόλαος του Αριστείδη
Ευσταθίου Διονύσιος του Γεωργίου
Καλαμπόκας Ευάγγελος του Νικολάου
Καλαράς Δημήτριος του Ιωάννη
Καμπούκος Γεώργιος του Παναγιώτη
Καραβήτας Παναγιώτης του Βασίλειου
Κύριος Φωτής του Σωτηρίου
Μπέλλος Μιχαήλ του Βασίλειου
Ντόβαρη Μαργαρίτα του Αναστασίου
Παπαδόπουλος Αναστάσιος του Κωνσταντίνου
Παπαπαναγιώτου Παναγιώτης του Γεωργίου
Πλατής Αθανάσιος του Ιωάννη
Πολυζωγόπουλος Δημήτριος του Μιλτιάδη
Σόρονγκο-Μακρίδη Μαρία του Χρήστου
Σόφης Γεώργιος του Χρήστου
Σταυρινάκης Στυλιανός του Ιωάννη
Ταφέκη Ευτυχία του Παναγιώτη
Τεμπονέρας Νικόλαος του Διονυσίου
Τετρόδη Ιωάννα του Διονυσίου
Τζιφής Απόστολος του Γεωργίου
Τσιριγώτης Αθανάσιος του Δημητρίου
Τσουκαλάς Χρήστος του Ιωάννη
Χαλικιάς Δημήτριος του Επαμεινώνδα
Χατζή Ζωή του Δημητρίου
Χατζηδημητρίου Μηνάς του Στυλιανού

ΝΙΚΟΣ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑΣ

Ένα μικρό Ιστορικό του στην Κορινθία

Ο αδικοχαμένος συνάδελφος Νίκος Τεμπονέρας, μαθηματικός και πατέρας δύο

ανήλικων παιδιών, τον Ιούλιο 1989 τοποθετείται στο 2ο Λύκειο Κορίνθου. Με την έναρξη των σχολείων το Σεπτέμβρη, έδει-

ξε τη μοναδική του διάθεση για άφογη συνεργασία με τους συναδέλφους και απροσμέτρητη αγάπη προς τους μαθητές του, που από την πρώτη κιόλας βδομάδα έγινε φανερή. Οι μαθητές άρχισαν να μιλούν για εξαιρετο μαθηματικό, για σωστό παιδαγωγό, για πραγματικό φίλο τους.

Με τις πρώτες συνδικαλιστικές δραστηριότητες αμέσως έδειξε την αγωνιστική του διάθεση με διορατικές τοποθετήσεις. Στη μεγάλη απεργία του καλοκαιριού μαχητικότερος αναλαμβάνει πρωταγωνιστι-

κό ρόλο, με τη συνεχή παρουσία του στις συνελεύσεις, στις πορείες, στα γραφεία της ΕΛΜΕ, στις απεργιακές επιτροπές, τις οποίες οργάνωσε. Και κατά τη διάρκεια

του «μαντρώματος» των καθηγητών στο Γ' γυμνάσιο Κορίνθου, ήταν αυτός που αναπτέρωνε το πεσμένο ηθικό των συναδέλφων.

Ο Νίκος Τεμπονέρας ήταν ένας ανεξάντλητος σε δραστηριότητες άνθρωπος, προικισμένος με φυσικές, πνευματικές και ηθικές δυνάμεις. Εκτός από τη βασική του απασχόληση, του καθηγητή, γέμιζε τις ώρες του με ένα σωρό άλλα ενδιαφέροντα.

Μηχανικός αυτοκινήτου, κυνηγός, λάτρης του υποβρύχιου ψαρέματος, διασκεδαστικός με τα μικρά παιδιά. Συμμετείχε σ' ό-

λες τις κοινωνικές δραστηριότητες του συλλόγου του σχολείου και της ΕΛΜΕ. Η μορφή του θα φιγουράρει πάντα, στις παραλίες του Κορινθιακού με τα παιδιά του

και τα ανήψια του, πάνω σε μια βάρκα, να απολαμβάνει την ελευθερία του στη θάλασσα και το ψάρεμα.

Αυτός ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ο ασυμβίβαστος, ο οπαδός της αλήθειας και της Δημοκρατίας δυστυχώς είχε αυτή την «τύχη».

Εμείς, οι καθηγητές της Κορινθίας, θα τον θυμόμαστε πάντα, με την υπόσχεση ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα του για καλύτερη Παιδεία.

Α' ΕΛΜΕ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Θεσσαλονίκη

Δημοσιεύουμε αποσπάσματα συνέντευξης που δόθηκε στις 14.12.90 από συνεργάτη των «αντιτετραδίων» στη Θεσσαλονίκη, στον εναλλακτικό σταθμό Ουτοπία και στο σταθμό των μαθητών που λειτουργήσει για μια βδομάδα στη συχνότητα 108,3 FM στον ΕΥΚΛΕΙΔΗ.

Πως σχολιάζετε τα σημερινά τεκταινόμενα στο χώρο της ΠΑΙΔΕΙΑΣ;

Οι μαθητές, αισθανόμενοι την όλο και μεγαλύτερη πίεση που ασκεί πάνω τους η κυβέρνηση αντιμετωπίζοντας μια αρνητική κατάσταση χρόνια τώρα που ολοένα χειροτερεύει, και διαβλέποντας το μέλλον τους να διαγράφεται ανασφαλές, με την ανεργία, την υποαπασχόληση και την εκμετάλλευση, αρνούνται να συναινέσουν. Το μ.κ. βγαίνει για πρώτη φορά τόσο ώριμο στο προσκήνιο και αρχίζει να διαμορφώνει τα χαρακτηριστικά του, σαν υπαρκτή δύναμη που ακόμη και το ΥΠΕ-ΠΘ την αναγνωρίζει, αφού «συζητά» με εκπροσώπους του.

Οι 5 τηλεοπτικές εκπομπές στην TV σχετικά με το πρόβλημα της ΠΑΙΔΕΙΑΣ, άσχετα από το χαρακτήρα τους, υπογραμμίζουν την ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΝ ΚΤΑΛΗΨΕΩΝ και τις ΚΑΤΑΞΙΩΝΟΥΝ.

Ποια είναι η γνώμη σας για τα Π.Δ.;

Τα Π.Δ. έρχονται να καλύψουν τις τρύπες που σκόπιμα άφησε ο Ν. 1566/85 του ΠΑΣΟΚ και τις αξιοποιεί με τον καλύτερο —γι' αυτήν— τρόπο η κυβέρνηση. Είναι απ' ό,τι φαίνεται —τα Π.Δ.— η καρδιά του ΝΟΜΟΥ. Σήμερα δικαιώνονται οι ζωντανές αριστερές δυνάμεις μέσα στους καθηγητές που τάχθηκαν και συνεχίζουν να τάσσονται ενάντια του, ζητώντας την κατάργησή του.

Α. Το Π.Δ. που ρυθμίζει το θέμα των απουσιών προφανώς έρχεται να αφαιρέσει το δικαίωμα του μαθητή να έχει τις προσωπικές του απουσίες, για τις οποίες θα παίρνει ο ίδιος την ευθύνη. Βέβαια, βαθύτερος στόχος είναι η αποτροπή των ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ.

Β. Το Π.Δ. που αναφέρεται στο Point system προβάλλεται σαν βελτίωση του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου για παιδαγωγικά αδικήματα. Όμως, η αλήθεια είναι διαφορετική, αφού προβλέπεται η αστυνόμευση της ζωής του μαθητή μέσα κι έξω απ' το σχολείο για την πειθαρχησή του, την υποταγή του, την ευθυγράμμιση του, με διαρκή τρόπο απ' τους καθηγητές του, που η μετατροπή τους σε παιδονόμους θα ενισχύεται απ' την δαμόκλειο σπάθη της «αξιολόγησής» τους. Αυτό που δεν έχει προσεχθεί είναι η κατοχύρωση —μέσα απ' το Π.Δ.— εκτός απ' τους αρνητικούς και των θετικών βαθμών, δηλ. «αποδεκτοί» είναι και οι αρχικά ανυπότακτοι μαθητές, αρκεί τελικά να υποταχθούν.

Φυσικά η σκόλευση του παραπάνω Π.Δ. δεν είναι οι χουλιγκάνοι μαθητές, που είναι γενικά αποδεκτοί απ' το σύστημα, όσο οι ριζοσπαστικοποιημένοι και αριστεροί μαθητές που έχοντας να διαλέξουν ανάμεσα στην ατομική στάση και την συλλογική δράση, προτιμούν τη δεύτερη και έτσι γίνονται κίνδυνος για οργανωμένες αμφισβητήσεις μέσα στο σχολείο τους.

Τι γνώμη έχετε για την ΠΑΡΑΤΑΣΗ του ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ που επισείει ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ;

Η παράταση του δ. ετ. σαν πρόθεση υπήρχε απ' την περίοδο διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και φυσικά συνέχισε να αποτελεί και πρόθεση της σημερινής κυβέρνησης για να ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ και ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΝΕΤΑΙ το όπλο πάλης: ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ χθες, ΑΠΟΧΕΣ και ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ μαθητών σήμερα. Όπως είναι γνωστό τα πάρα πάνω μέσα πάλης ΜΠΛΟΚΑΡΟΥΝ τον εκπαιδευτικό προγραμματισμό, αφού στενεύουν τα χρονικά περιθώρια που πρέπει να διδαχθεί συγκεκριμένη ύλη. Και εκεί βρίσκεται η δύναμή τους. Αποδοχή της ΠΑΡΑΤΑΣΗΣ σημαίνει υποβάθμιση μέχρι και αναίρεση της δράσης των παραπάνω μέσων πάλης. Άρα είμαστε ενάντια στην παράταση.

Και πέρα απ' αυτό, το Υπουργείο επισείοντας τον μπαμπούλα της παράτασης θέλει να δημιουργήσει διελκυστίνδα ανάμεσα σε μαθητές και καθηγητές, διαβλέποντας την ιδιόμορφη ενότητα που πραγματοποιείται, όσο ο χρόνος δουλεύει για το ξεπέρασμα της παθητικής στάσης που κρατούσε η μεγάλη μάζα των καθηγητών απέναντι στις ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ σε όφελος της ενότητας.

Τι γνώμη έχετε για τα λεφτά που φαίνεται ότι θα διαθέσει η σημερινή κυβέρνηση για την ΠΑΙΔΕΙΑ;

Η συρρόκνωση του ποσοστού για την παιδεία στον προϋπολογισμό του '91 στο 6,8%, υπογραμμίζει με κατηγορηματικό τρόπο τις επιλογές της κυβέρνησης, σε σχέση με τη δημόσια και την ιδιωτική εκπαίδευση. Η μεγιστοποίηση των προβλημάτων της δημόσιας εκπαίδευσης, που είναι συνάρτηση της φθίνουσας οικονομικής της τροφοδοσίας, αποτελεί από μόνη της συνειδητή υποστήριξη της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Έτσι ο δρόμος για το διαμοιρασμό του μαθητικού πληθυσμού στα δημόσια και ιδιωτικά σχολεία ανάλογα με την κοινωνική και ταξική προέλευση, είναι όχι μόνο αναπότρεπτος, αλλά και εννοείται απ' την κυβέρνηση. Τα περί ίσων ευκαιριών που διατυμπανίζονται, με αφορμή τις πανελλαδικές εξετάσεις, καταρρίπτονται, όταν διατρέξει κάποιος τα δημόσια και ιδιωτικά σχολεία, ας πούμε τον Ευκλείδη και τα Ανατόλια.

Και φυσικά το θέμα δεν είναι απλά η αύξηση των κονδυλίων για την παιδεία. Όχι πως την υποτιμάμε, αλλά γιατί πολλά ακούγονται για ποσά απ' το κονδύλι της Παιδείας που θα διατεθεί για έρευνες ελεγχόμενες από ιδιωτικά και ξένα κέντρα. Δηλ. για μας το ζήτημα είναι που θα διατεθούν τα λεφτά. Πάντως η είδηση ότι η στρατιωτικο-φασιστική χούντα της ΤΟΥΡΚΙΑΣ διαθέτει 17% για την ΠΑΙΔΕΙΑ, έσπασε πολλές καρδιές «εθνικοφρόνων»...

Όσο για τα λεφτά που δεν υπάρχουν, ρωτάμε που τα βρίσκει η κυβέρνηση όταν πρόκειται για τις αποτυχημένες φιέστες στυλ «Χρυσή Ολυμπιάδα '96» ή για ιμπεριαλιστικές εξορμήσεις τύπου Περσικού Κόλπου, που υλοποιούνται με αποστολές φρεγατών για τα συμφέροντα των Λάτσηδων και Βαρδινογιάννηδων;

Βιβλία και περιοδικά που λάβαμε

τασούρα βερδισιότη
ουραυία δαιμονία
κούρα βραυτη

**... στα
λύμειά
σας**

ύγιον / βιβλία

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που η κυβερνητική πολιτική στρέφεται όλο και περισσότερο ενάντια στα δικαιώματα και τις ανάγκες μας. Οι «νέες ιδέες» αποδείχτηκαν: λιτότητα για τους πολλούς (τη στιγμή που ξεδεύτηκαν εκατομμύρια για την αποστολή του Λήμνος), ανεργία και απολύσεις (Πειραιϊκή Πατραϊκή), καταστολή όπου υψώνεται φωνή αντίστασης (ΟΛΥΜΠΙΚ ΚΕΤΕΡΙΝΓΚ).

Απ' την άλλη μεριά η «υπεύθυνη» αντιπολίτευση κάθε άλλο παρά αντιστέκεται σε αυτήν τη λογική, όπως φάνηκε στις τελευταίες εργατικές απεργίες. Το ιδεολόγημα «όλοι φταίμε για την οικονομική κρίση, άρα όλοι θα πληρώσουμε», ακούγεται όλο και πιο συχνά, τη στιγμή που τα κέρδη των βιομηχάνων είχαν αύξηση 140%, ενώ οι απολαβές των εργαζομένων μείωση 40%.

Όπως ήταν φυσικό ο χώρος της ανώτατης εκπαίδευσης δεν θα μπορούσε να ξεφύγει της κυβερνητικής λογικής. Είναι αποκαλυπτικό το γεγονός ότι πρόθεση του υπουργείου Παιδείας είναι η σταδιακή μείωση του προϋπολογισμού κατά 30% στα επόμενα 3 χρόνια.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται το πολυνομοσχέδιο για την παιδεία, που απλά έρχεται να θεσμοποιήσει επιλογές και των προηγούμενων κυβερνήσεων που στον ένα ή στον άλλο βαθμό έχουν μπει στο δρόμο της υλοποίησής τους. Συγκεκριμένα ιδιωτικοποιούνται κοινωνικές λειτουργίες της Α.Ε., π.χ. έρευνα, ενώ μια σειρά σχολές βρίσκονται στα όρια οικονομικής ασφυξίας. Τα ΤΕΙ κλείνουν, τα ΑΕΙ υπολείπουν περιφερειακά ΑΕΙ (Ξάνθης, Αιγαίου) τείνουν να κλείσουν.

ΣΤΟΧΟΣ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΟΥ ΘΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕ ΙΔΙΩΤΙΚΟ - ΟΙΚΟΝΟΜΙ-

ΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΠΟΛΛΩΝ ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ.

* Καταστρατηγείται το πτυχίο ως επαγγελματικό προσόν, με την κατάργηση της επετηρίδας στις καθηγητικές σχολές, την υποβάθμιση των πτυχίων στο Πολυτεχνείο.

Περνούν αυταρχικοί εσωτερικοί κανονισμοί, πειθαρχικά, καταργείται το πανεπιστημιακό άσυλο.

Σ' αυτήν την κατάσταση, οι φοιτητικοί σύλλογοι του ΑΠΘ, μακριά από μικροκομματικές επιδιώξεις και κομματικές ταυτότητες, επειδή πιστεύουμε ότι η μόρφωση είναι κοινωνική ανάγκη και η δουλειά κοινωνικό δικαίωμα όλων, παλεύουμε για:

- ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΝΙΑΙΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ.
- ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
- ΝΑ ΜΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
- ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΒΕΤΟ ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ
- ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΑΣΥΛΟ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ ΛΑΟ
- ΟΧΙ ΣΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥ ΕΙΣΠΗΡΙΟΥ ΓΙΑ ΦΑΝΤΑΡΟΥΣ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Νομίζουμε ότι οι αγώνες μας για να είναι αποτελεσματικοί πρέπει να συναντηθούν με τους αγώνες μαθητών και εκπαιδευτικών, αλλά και όλους τους εργαζόμενους, για ένα ενιαίο κοινωνικό μέτωπο που θα απομονώνει τη δεξιά πολιτική.

16 ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ Α.Π.Θ.

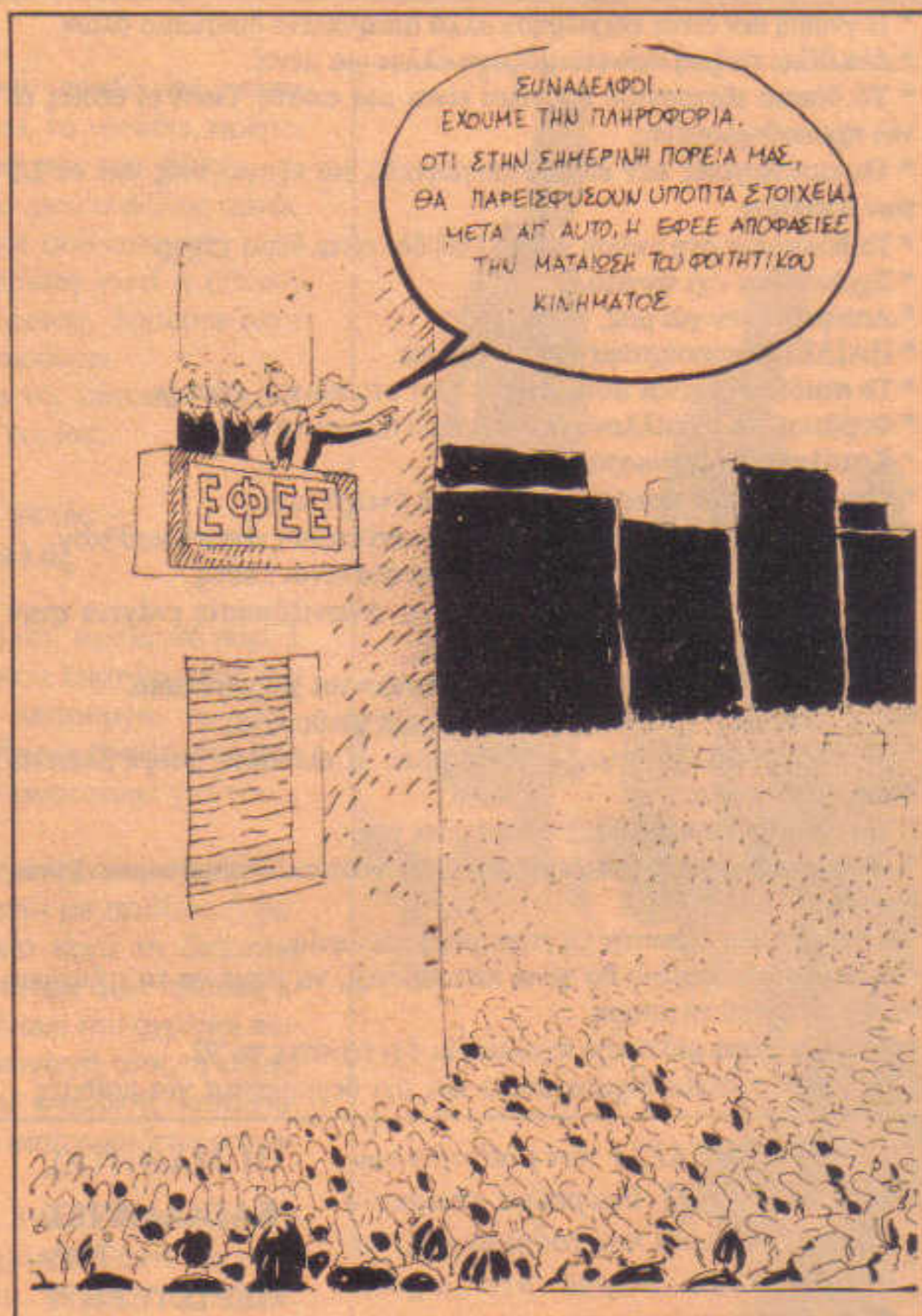
Διαβάσαμε κι ακούσαμε...
Γράψαμε και φωνάξαμε...

- * Αγώνας - αγώνας - αγώνας διαρκείας είναι η απάντηση στον υπουργό Παιδείας.
- * Ήρθε η ώρα να δώσουμε παρών - Όχι άλλα παιχνίδια στις πλάτες των παιδιών.
- * Λεφτά για την παιδεία - Δίνει περισσότερα, ακόμα κι η Τουρκία.
- * Δυο εικοσάρικα είναι το φαΐ μας, έλα υπουργέ να φας κι εσύ μαζί μας.
- * Έλα μάνα να με δεις τώρα που 'μαι μαθητής την παιδεία αγαπώ και στους δρόμους τριγυρνά. Η πορεία μας αυτή πρέπει να δικαιωθεί μια ζωή θα προσπαθώ, για να βρω το πιο καλό.
- * Το σπίτι μου το άφησα τη μάνα μου παράτησα και ήρθα εδώ ν' αγωνισθώ για την παιδεία που αγαπώ.
- * Το ποτάμι πίσω δε γυρνά. Με αγώνες και θυσία θα 'χουμε σωστή παιδεία (στο ρυθμό του γιούπι - για).
- * Μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών - Όχι στην Παιδεία των περικοπών.
- * Όχι στο ρουσφέτι - κομματική σφραγίδα, κάτω τα χέρια από την επετηρίδα.

- * Θέλουμε δουλειά και όχι ανεργία, τέρμα πια η κοροΐδια.
- * Στείλτε τα ΜΑΤ στον Περσικό, να φάνε και οι Αραβες λίγο χοιρινό.
- * Να γίνει η Βουλή φοιτητική εστία, να πάνε και οι μπάτσοι στα μαγειρεία.
- * Οι μπάτσοι πουλάνε ναρκωτικά, κλέβουν κασετόφωνα και καίνε μαγαζιά.
- * Εμείς ζητάμε καλύτερη Παιδεία κι όχι πετροπόλεμο με την Αστυνομία.
- * Μπάτσοι, γουρούνια στο χθεσινό γιουρούσι, εκάψατε ανθρώπους στον "Κάπα Μαρούση".
- * ΟΝΝΕΔ - ΟΝΝΕΔ Πρωτοπορία. Στις δολοφονίες και την τρομοκρατία.
- * Τι τα θέλετε τα ΜΑΤ, αφού έχετε τη ΔΑΠ.
- * Εδώ, εδώ στο κτίριο αυτό, σκοτώσανε οι μπάτσοι τον κόσμο τον απλό.
- * Τέσσερις νεκροί είναι αρκετοί, κάτω η κυβέρνηση που δολοφονεί.
- * Προσοχή, προσοχή, δολοφόνοι με στολή.
- * Είμαστε οι νέοι, είμαστε πολλοί, εμείς θα σταματήσουμε την καταστολή.
- * Όχι λιτότητα, πόλεμο, αυταρχισμό, κίνημα αυτόνομο μαζικό.
- * Αλήτη Μητσotάκη, δεν μας σταματάς, εμείς θα τα διαλύουμε τα ΜΑΤ της Δεξιάς.
- * Οι νέες ιδέες δολοφονούν, εδώ και τώρα να τσακιστούν.
- * Σκοτώσατε τον Νίκο, σκοτώσατε και χθες, τραμπούκοι, δολοφόνοι, βασανιστές.

- * Το '63 σκοτώναν βουλευτές, σήμερα σκοτώνουν τους καθηγητές.
- * Κάτω τα χέρια απ' την Παιδεία, να μην ξαναγυρίσουμε στο '73.
- * Λαέ, λαέ, μη σκίβεις το κεφάλι, ο μόνος δρόμος είναι αντίσταση και πάλη.
- * Αλήτες είναι τα ΜΑΤ και οι ΟΝΝΕΔίτες.
- * Ετούτη η πορεία είναι η αρχή, έρχεται εξέγερση πανεργατική.
- * Μαθητές - σπουδαστές - εκπαιδευτικοί, ενάντια στην πολιτική που δολοφονεί.
- * Αυτή η πολιτική η δολοφονική δεν παίρνει διορθώσεις, αλλά ανατροπή.
- * Τα ΜΑΤ καίνε και δολοφονούν - Εδώ και τώρα να διαλυθούν.
- * Σκοτώσατε τους 5 - θα το βρείτε από μας, φασίστες - δολοφόνοι της Δεξιάς.
- * Εμείς δεν πάμε στον Περσικό, να πάει ο Μπους με τον Πρωθυπουργό.
- * Αίμα - Βία - Τρομοκρατία, αυτή είναι η Νέα Δημοκρατία.
- * Δολοφονίες - Λιτότητα και βία, κάτω η Νέα Τρομοκρατία.
- * Αυτό το υπουργείο δεν είναι της Παιδείας, είναι της βίας και της τρομοκρατίας.
- * Δώστε λεπτά για την παιδεία και όχι για φρεγάτες στην Αραβία.
- * Με ΜΑΤ και βία δε γίνεται Παιδεία.
- * Εμείς αγωνιζόμαστε για την Παιδεία κι αυτοί μας απαντάνε με δολοφονία.
- * Ζει - ζει, ο Τεμπονέρας ζει, με Πέτρούλα - Λαμπράκη μας οδηγεί.
- * Οι καθηγητές δεν σκίβουν το κεφάλι, μαζί με το λαό αντίσταση και πάλη.
- * Ο Κοντογιαννόπουλος είναι η αρχή, αυτή η πολιτική θα ανατραπεί.
- * Σουφλιά - Σουφλιά για πρόσεξε καλά, με τον Κοντογιαννόπουλο θα κάνεις συντροφιά.
- * Αγώνας μαζικός - αγώνας λαϊκός είναι η απάντηση από 'δω και μπρος.
- * Ο φασισμός δεν θα περάσει, του λαού η πάλη θα τον σπάσει.
- * Με τραμπουκισμούς και τρομοκρατία δε μας σταματά η εξουσία.
- * Αίσχος - Ντροπή - Υπάρχουν νεκροί.
- * Στην Πάτρα σκοτώσαν την Παιδεία, όχι άλλο πια τρομοκρατία.
- * Πενθούμε - αντέχουμε - αντιστεκόμαστε.
- * Είμαστε δυο, είμαστε τρεις, είμαστε χίλιοι δεκατρείς, οι μαθητές είναι εδώ για να τιμήσουν το νεκρό.
- * Νίκο ζεις, εσύ μας οδηγείς.
- * Το αίμα μας ενώνει - ποτέ δε μας σκοτώνει.
- * ΟΝΝΕΔ - ΟΝΝΕΔ πρωτοπορία, βαράτε για να κάνουμε καλύτερη Παιδεία.
- * Αυτοί μιλάνε για ζημιές - κι εμείς μιλάμε για ζωές.
- * Μ' αγώνες και θυσία θα 'χουμε καλή Παιδεία.
- * Δόξα και τιμή στον καθηγητή.
- * Τιμή και δόξα στο Νίκο Τεμπονέρα.
- * Δε μας τρομάζουν (ρυθμικά με παλαμάκια).
- * Ένας στο χώμα, χιλιάδες στον αγώνα.
- * Μ' αγώνες τιμάμε τους νεκρούς μας.
- * Ο λαός δεν ξεχνά - τους αγωνιστές τιμά, ενώνεται - παλεύει και νικά.
- * Αυτή η πολιτική θα ανατραπεί, η νεολαία θα εκδικηθεί.
- * Θέλουν Παιδεία ΜΑΤ-ωμένη, θέλουμε Παιδεία ανθισμένη.
- * Κάτω το κράτος των δολοφόνων.
- * Εκείνοι που σκοτώνουν καθηγητές κι εργάτες είναι οι μόνοι τρομοκράτες.
- * Λαέ δε φτάνει μόνο να τους βρίζεις, την τρομοκρατία με πάλη την τσακίζεις.
- * Αυτός ο υπουργός δεν είναι ο παλιός, είναι ο καινούργιος, είναι και κουφός.
- * Το βράδυ θα πουν για μια μειοψηφία, κοιτάξτε - κοιτάξτε - κοιτάξτε την πορεία.

- * Τραμπούκοι - φασίστες - δολοφόνοι.
- * Φασίστες - δολοφόνοι παραιτηθείτε.
- * Όταν το αίμα χύνεται στους δρόμους οι νέοι φτιάχνουν τους δικούς τους νόμους.
- * Το αίμα που κυλάει στην Παιδεία εξέγερση θα φέρει στην κοινωνία.
- * Το αίμα κυλάει - δικαίωση ζητάει.
- * Βάψατε τα χέρια σας στο αίμα του λαού, έρχεται η ώρα τ' αναθεματισμού.
- * Ο λαός δεν ξεχνά, τους φασίστες τους κρεμά.
- * Οι τραμπούκοι χτυπούν - δολοφονούν κι οι κίτρινες φυλλάδες τους χειροκροτούν.
- * Το αίμα του Νίκου που έπεσε για μας, θα σβήσει το κράτος της Δεξιάς.
- * Αγώνας μαζικός - αγώνας διαρκείας, κάτω η κυβέρνηση της τρομοκρατίας.
- * Αν ο πόλεμος είναι παιχνιδάκι, να πάει στον Κόλπο ο γιος του Μητσοτάκη.
- * Η Ελλάδα δεν είναι των ΗΠΑ το τσιράκι, να πάει στον Περσικό ο γιος του Μητσοτάκη.
- * Δε ζητάμε πολλά. Τα θέλουμε όλα.
- * Τα όνειρά μας να γίνουν εφιάλτες τους.
- * Αν όχι εμείς, τότε ποιοί; Αν όχι τώρα, Πότε;
- * Η συνείδησή μας δεν μας επιτρέπει να δεχόμαστε αδιαμαρτύρητα το "αποφασίζουμε" και "διατάζουμε".
- * Η γνώση δεν είναι υλικό που σκοπεύει στο κέρδος.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ Μαθητικές Καταλήψεις

- * Η γνώση δεν είναι επιχείρηση αλλά απαραίτητο δικαίωμα όλων.
- * Δεν θέλω τη ζωή που ετοιμάζουν άλλοι για μένα.
- * Τό δίκαιο εξεταστικό σύστημα είναι μια απάτη. Γιατί οι θέσεις είναι προκαθορισμένες.
- * Οι εισαγωγικές δεν είναι εισαγωγικές, μα εξαγωγικές για τα 2/3 των μαθητών.
- * Το δικαίωμα στη γνώση και τη ζωή δεν είναι θέμα τύχης.
- * Σχολεία και όχι ψυγεία.
- * Αποφασίζουν για μας, χωρίς εμάς.
- * ΠΑΙΔΕΙΑ: προσέχουμε για να έχουμε.
- * Τα παιδιά δεν είναι αυτοκίνητα. Όχι στο πόιντ - σύστημ.
- * Φοβάμαι για το μέλλον, γι' αυτό παλεύω για το παρόν.
- * Κατάληψη στην εγκατάλειψη.
- * Όχι σε όλα που κουρέλια κάνουν τα όνειρά μου.
- * Όταν η αδικία γίνεται νόμος, τότε η αντίσταση γίνεται καθήκον.
- * Το σύστημα δεν κάνει λάθος. Το σύστημα είναι λάθος.
- * Δεν αγωνιζόμαστε για τις απουσίες. Αγωνιζόμαστε ενάντια στην απουσία σύγχρονης ανοιχτής Παιδείας.
- * Η ζωή μας και το μέλλον μας δε χρειάζονται χωροφύλακα.
- * Όχι στην παιδεία του χρήματος και της πειθαρχίας.
- * Το υπουργείο Παιδείας προειδοποιεί: Η ελεύθερη σκέψη βλάπτει σοβαρά την υγεία.
- * Ήθελε καλύτερη Παιδεία - Σκοτώστε τον.
- * Οι αγώνες για την Παιδεία δεν είναι νόμιμοι ή παράνομοι. Είναι δίκαιοι.
- * Κανένα έλεος σ' αυτήν τη γερασμένη κοινωνία.
- * Αυτό το νομοσχέδιο θα γίνει πατσαβούρι, να πάμε να το τρίψουμε στον υπουργού τη μούρη.
- * Εδώ και τώρα καλύτερο σχολείο, κι όχι εργάτες το '92.
- * Θέλουμε σχολεία δημοκρατικά και όχι θερμοκήπια για μαθητές -

Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ των μαθητών του ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ θεωρούμε επιτακτική ανάγκη, αλλά και καθήκον μας, να αντιδράσουμε ενεργά στο ισχύον Προεδρικό Διάταγμα και στο προτεινόμενο πολυνομοσχέδιο για την ΠΑΙΔΕΙΑ.

Η κυβέρνηση προσπαθεί και έχει σαν στόχο της να φιμώσει το στόμα των μαθητών και να καθυποτάξει τη συνείδησή μας, με αναχρονιστικούς νόμους και μεθόδους.

Η αντίδρασή μας έχει ήδη εκφραστεί με τις καταλήψεις ΟΛΩΝ των λυκείων του Δήμου μας και θα συνεχιστεί με:

1) ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΡΕΙΑ ΜΑΣ

2) ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ ΜΑΣ

3) ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΗ ΚΑΘΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 17/12/90 και ώρα 11 π.μ. στην ΟΜΟΝΟΙΑ

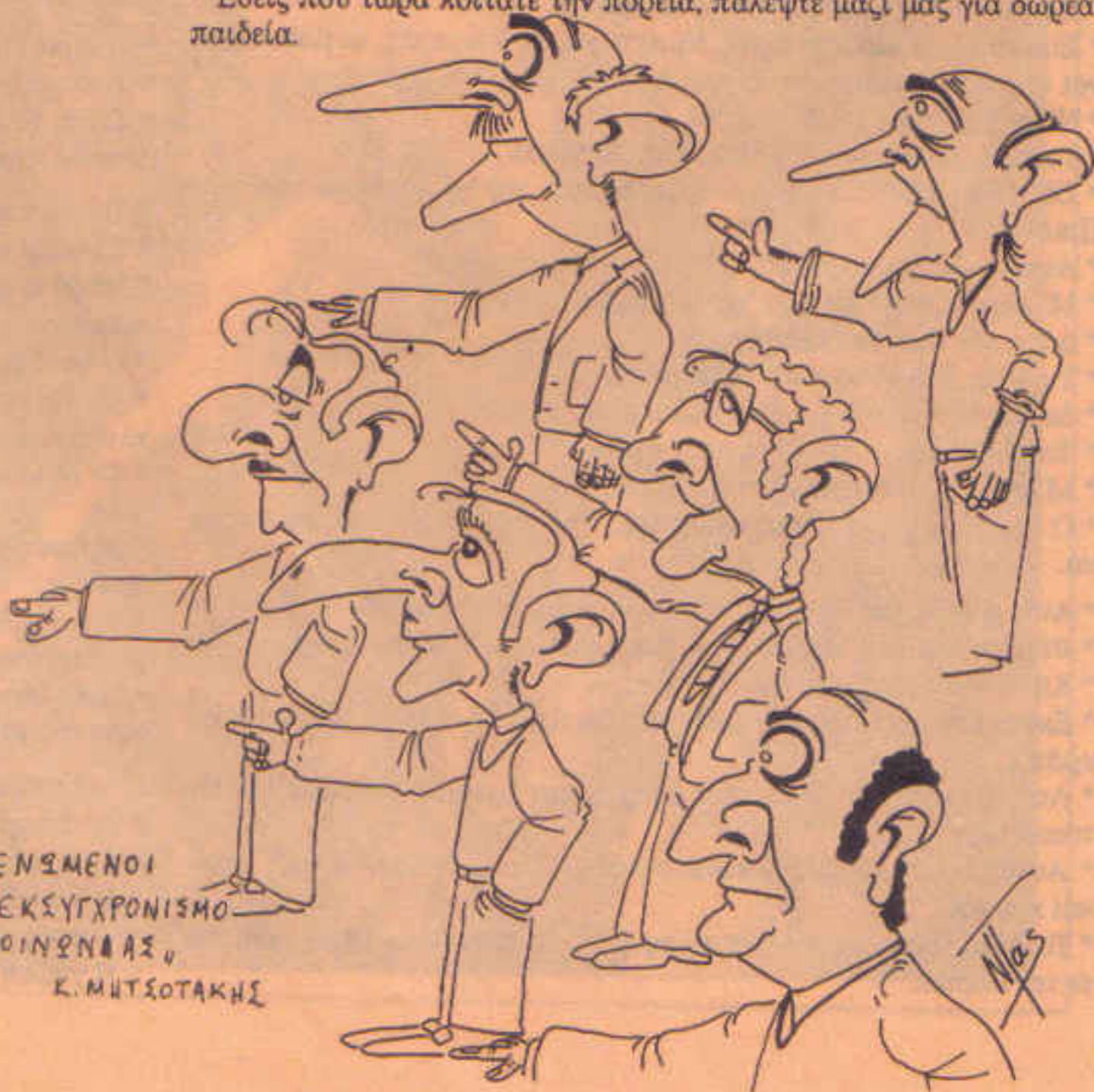
4) Με συναυλία στις 22.12.90 το ΣΑΒΒΑΤΟ ΣΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΗΜΑΡΧΕΙΑΣ

ΕΝΘΕΤΟ 40

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

φυτά.

- * Ο υπουργός Παιδείας να φύγει από 'δω, να πάει πεζοναύτης στον Περσικό.
- * Ας γίνουμε φραγμός στο παρελθόν, γιατί είμαστε το μέλλον και το παρόν.
- * Η τρομοκρατία δεν θα περάσει, τις καταλήψεις δεν θα (τις) σπάσει.
- * Όταν στο σπίτι θα μπαίνει ο Τσεβάζ, εσύ στο χαζοκούτι ANTENNA θα κοιτάς.
- * TELE - CITY ΚΑΙ ANTENNA, δυο μπουρδέλα ενωμένα.
- * Αυτό το υπουργείο δεν είναι της Παιδείας, είναι των ΜΑΤ και της τρομοκρατίας.
- * Είμαστε λουλούδια - δεν θα γίνουμε φυτά.
- * Όταν τα βρίσκουν στο βήμα της Βουλής, η μόνη αντιπολίτευση είμαστε εμείς.
- * Όχι Παιδεία για λίγους κι εκλεκτούς - Αγώνας ενάντια στους ταξικούς φραγμούς.
- * Ποτέ - ποτέ - ποτέ - ποτέ (ρυθμικά με παλαμάκια).
- * Δεν θα περάσει (ρυθμικά με παλαμάκια).
- * Η Δεξιά δεν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά.
- * Εκοίτος ο χειμώνας θα 'ναι πολύ θερμός, όλα τα (νομο)σχέδιά σας θα γίνουνε καπνός.
- * Τίποτε, τίποτε δε μας σταματά, αυτό το νομοσχέδιο θα μείνει στα χαρτιά (θα πέσει στη φωτιά).
- * Ίδιοι είναι οι υπουργοί, δεξιοί και αριστεροί.
- * Ο αγώνας στα χέρια των μαθητών. Όχι στα καπέλα των γραφειοκρατών.
- * Να φύγει η Μπουρδάρα από εδώ, να πάει νοσοκόμα στον Ερυθρό Σταυρό.
- * Λίγοι στην Παιδεία. Πολλοί στα εργοστάσια και την ανεργία.
- * Προσευχή - Απουσίες - Διαγωγή. Όχι στο σχολείο φυλακή.
- * Δε μας τρομάζει ο εισαγγελέας, ζήτω ο αγώνας της νεολαίας.
- * Ελλάδα - Γαλλία - Ιταλία, οι μαθητές παλεύουν για δωρεάν παιδεία.
- * Κίνημα ενωμένο - Ποτέ κατελωμένο.
- * Λαέ κοντά μας για τα αιτήματά μας.
- * Εσείς που τώρα κοιτάτε την πορεία, παλέψτε μαζί μας για δωρεάν παιδεία.

ΟΛΟΙ ΕΝΣΗΜΕΝΟΙ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
Κ. ΜΙΛΤΣΟΤΑΚΗΣ

Αφορμές και αιτίες μιας εξέγερσης

Γιατί να διαβάζω;

Δηλαδή, άμα γίνω «κοράκι» για δώδεκα χρόνια, σαν εκείνη με το Δεκαεννέα και τρία, τι θα κερδίσω;

Όχι, πες μου σε παρακαλώ γιατί να διαβάζω;

Να πετύχω στο Φυσικό, στη Νομική, στο Πολυτεχνείο, στην Πάντειο;

Και μετά, τι γίνεται μετά;

Ναι, είναι και οι Ιατρικές, καλή φάση δε λέω, μα έλα που εμένα δεν μου πάει...

Είναι και εκείνες οι σχολές κομπιούτερ Ηρακλείου και Πάτρας. Αυτές εντάξει, αλλά γιατί, μόνο τριακόσιους «ήρωες» χρειάζεστε;

Στην εποχή του Λεωνίδα βρισκόμαστε;

Τώρα παραμονές του 2000, εν όψει της ανάπτυξης, δεν θάπρεπε ν' ανοίξει λιγάκι η πόρτα για την εισαγωγή μας στα ΑΕΙ;

Ως τότε θα συνεχίζετε να λέτε πως αρκετοί απ' τους υπόλοιπους (όσοι τάχουν ή όσοι σκοτώνονται να τα βρουν) μπορούν να πάνε εις τας Ευρώπας και κυρίως στις βουλγαρίες, γιουγκοσλαβίες, ρουμανίες, ιδιαίτερα εκεί πούναι πιο συμμαζεμένα τα πράγματα. Τάδαμε όλοι εκείνα τα... ασυμμάζεута.

Ως τότε θα συνεχίζετε να στέλνετε τους πολλούς από εμάς στον... Καιάδα. Να τρέξουν για το ρουσφέτι, αφού πρώτα γίνουν «δικά μας παιδιά»;

Τι θα πει δεν έχει θέρμανση;

Τρέχω για σπίτι απ' τα γαλλικά και η μαμά μου έχει ζεστό το μπάνιο, το φαΐ και τις πυτζάμες.

Όταν τελειώσω τα αγγλικά και πριν αρχίσω τις «κατ' οίκον εργασίες» για το σχολείο, δοκιμάζω την άσκηση του πιάνου.

Έτσι για να ξεδώσω. Αργότερα, ξέρεις, θα βιαστώ για το φροντιστήριο 8-11. Τότε στις έξι θα στείλω τον μπαμπά για την καινούρια σοκολάτα.

Δεν μου αρνείται και μεταξύ μας... επειδή καμιά φορά αργεί, το νοιώθω, πρέπει να βλέπει τη δουλειά και σαν βόλτα.

Και σούρχεται, δικέ μου ο άλλος αυτός ο «Λυκο» - άρχης και σου απαντά:

«Δεν έχουμε θέρμανση γιατί η Εθνική Οικονομία είναι σε κρίση, φορέστε κάτι πιο ζεστό, θα σας περάσει».

Δηλαδή αυτό είναι της σπιτικής και όχι της Εθνικής Οικο - νομίας;

Εντός - εκτός - Εναλλάξ

Αντιγράφω από το υπ' αριθμ. 26 παρ. 1 άρθρο του Προεδρικού Διατάγματος για την Οργάνωση και λειτουργία των Λυκείων, η οποία διάταξη παρακαλώ δεν έχει αποσυρθεί ούτε καν ανασταλεί για του... χρόνου:

«Η εν γένει συμπεριφορά των μαθητών όπως αυτή εκδηλώνεται με πράξεις ή παραλείψεις στο σχολείο κατά τη διάρκεια σχολικών δραστηριοτήτων ή με πράξεις εκτός σχολείου που θίγουν την σχολική κοινότητα, συνιστά τη διαγωγή τους, η οποία αποτελεί στοιχείο της σχολικής κατάστασης των μαθητών και καταχωρίζεται στα οικεία βιβλία».

Με πράξεις (μόνο...) εκτός σχολείου και «εν γένει συμπεριφορά» και άντε να αποδείξει πως δεν είσαι... ελέφαντας εκτός σχολείου.

Κύριε Κοντογιαννόπουλε εντάξει

Δεν μπορείς ή δεν θέλεις να ανοίξεις τις πόρτες των Πανεπιστημίων...

Δεν πρόκανες, παρότι ήθελες, να φτιάξεις τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, λόγω λένε αντισυνταγματικότητας...

Εντάξει, μας κοστολογείς στα 6,8% στον προϋπολογισμό για δαπάνες...

Αλλά να μας τη βγεις και από πάνω με εκείνο το «εντός - εκτός» τι τόθελες;

Μια ζεστό - μια κρύο, εναλλάξ που θέλεις να το παίζεις με το ΠΑΣΟΚ, πάει πολύ.

Όχι δεν ψάχνουμε σαν τον Συνασπισμό για εναλλακτική πρόταση.

Για μένα ψάχνομαι. Για τα όνειρά μας που θα γίνουν εφιάλτες σας.

Φοβάμαι ακόμα για όσα αποφασίζεις για μένα χωρίς εμένα.

Όχι δεν κάνω επανάσταση, το ξέρω την έχω μέσα μου.

Και χαίρομαι που δεν είμαι φυτό, είμαι —το ξέρεις— λουλούδι.

Φιλάκια

Και που είσαι... Τα μαθήματα θα γίνουν «κανονικά», έστω και με έναν «υπουργό»... Μη χάνεις την ψυχραιμία σου με εκείνες τις... κλειδαριές, λίγο χιούμορ δεν βλάπτει.

Και κάτι άλλο: Κερδίζουμε ή χάνεις, για σένα το ίδιο κάνει... μια άλλη καρέκλα θα σε περιμένει.

Άρης Κυριαζής
(που επιμένει δάσκαλος)

Γιάννενα 6.1.91

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

* ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ - ΤΑΞΙΚΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ!

* ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΝΤΙΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ!

* ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΟΥΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΕΡΑ ΤΗΝ ΠΙΟ ΒΑΣΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥΣ!

* ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΤΑΓΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ ΚΥΚΛΩΝ!

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ

Είμαστε συνάδελφοι, που μας ξέρετε από τη μικρή ή μεγαλύτερη δράση μας στους χώρους δουλειάς στις αγωνιστικές κινητοποιήσεις, στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Δεν το κρύβουμε ότι ανήκαμε ή και ανήκουμε σε διαφορετικές συνδικαλιστικές κινήσεις, με κοινό όμως σημείο αναφοράς τις προσπάθειές μας για τη συγκρότηση ενός μαχητικού - ριζοσπαστικού σ.κ., αυθεντικά πολιτικοποιημένου και ταξικά αυτόνομου.

Ενός σ.κ. που θα τείνει να υπερβεί την αποσπασματικότητα στην τακτική του, επειδή θα θέλει να συμβάλει συνειδητά στη διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής. Μιας στρατηγικής αναγκαίας στην ασυμφιλίωτη αντιπαράθεση των εργαζομένων με τους κυρίαρχους κύκλους στην οικονομία και την πολιτική.

ΓΙΑΤΙ ΕΜΦΑΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

Ο λόγος που μας οδήγησε να κάνουμε ένα ενιαίο καινούριο ξεκίνημα — με αφορμή τις εκλογές των αιρετών — είναι η κοινή πλέον διαπίστωση ότι οι συνθήκες όχι μόνο για μας τους εκπαιδευτικούς, αλλά για τους εργαζομένους συνολικά, χειροτερεύουν καθημερινά και με ραγδαίους ρυθμούς. Είναι ανάγκη — όσο ποτέ άλλοτε — να δυναμώσει η αγωνιστική, ταξική κατεύθυνση στο σ.κ., προϋπόθεση άλλωστε για να υπάρξει οποιαδήποτε συνεπής αντισυντηρητική αντίσταση. Σ' αυτόν το δρόμο φιλοδοξούμε να συμβάλλουμε, αξιοποιώντας τη θετική και την αρνητική μας πείρα.

Έχουμε πάντοτε στο μυαλό μας, ότι σύμμαχοί μας είναι οι εργαζόμενοι και αντίπαλοί μας αυτοί που θεσμοθετούν τη λιτότητα και μεθοδεύουν την ακρίβεια, την ανεργία, την αυθαιρεσία και τον αυταρχισμό.

Παρεμβαίνουμε στις διαδικασίες των εκλογών για τους αιρετούς όχι με κάποια στείρα λογική καταμέτρησης ψήφων και συνδικαλιστικών οριοθετήσεων. Αντίθετα παρεμβαίνουμε, γιατί πιστεύουμε ότι σε όλες τις διαδικασίες συμμετοχής και ενεργοποίη-

σης των συναδέλφων πρέπει να ενισχύσουμε μια άλλη διαφορετική αντίληψη, από την αντίληψη που κυριαρχεί στις συνδικαλιστικές κορυφές σαν προέκταση της κυριαρχίας της στην κεντρική πολιτική σκηνή της χώρας μας.

Αυτή η κυριαρχούσα αντίληψη, που τείνει να διαμορφώσει σήμερα το συνδικαλισμό της ήττας και της υποταγής προσδιορίζεται από μια βασική κεντρική κατεύθυνση: Αποδέχεται ουσιαστικά τη λογική της σημερινής επιθετικής πολιτικής των κυρίαρχων κύκλων, παρόλο που επιδεινώνει σοβαρότητα τους όρους ζωής των εργαζομένων. Από κει και πέρα διαπραγματεύεται απλά και μόνο — στο όνομα δήθεν του ρεαλισμού — τους ρυθμούς και τους όρους εφαρμογής της.

Αυτή η αντίληψη είναι εκ των προτέρων χρεοκοπημένη, αλλά και επικίνδυνη. Πράγματι είδαμε τελικά τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ στην περίφημη πρόταση «εθνικής συμφωνίας» για το ασφαλιστικό να δέχονται να καλύψουν οι εργαζόμενοι τα ελλείμματα των Ταμείων που χρόνια καταλήστευε το κράτος και η μεγαλοεργοδοσία.

Τους είχαμε δει νωρίτερα να αποδέχονται τη θεσμοθέτηση επιβαρύνσεων σχέσεων εργασίας, όπως η μερική απασχόληση και να αντιπροτείνουν απλά ποσοτώσεις και κοινωνικοασφαλιστική (;) κάλυψη για τους σύγχρονους «εργαζόμενους - άθλιους». Αντίθετα η διαφορετική αντίληψη, που εμείς σας ζητάμε να ενισχύσετε και να ενστερνιστείτε προϋποθέτει την συνολική αμφισβήτηση και την απόρριψη της λογικής που συγκροτούν η πολιτική και τα μέτρα των κυρίαρχων κύκλων, που εφαρμόζει σήμερα με αξιοσημείωτη βαρβαρότητα η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Αυτή η διαφορετική αντίληψη αποτελεί κατά τη γνώμη μας και τη μόνη ρεαλιστική δυνατότητα, όχι μόνο για την ακύρωση και ανατροπή της νεοσυντηρητικής προοπτικής, αλλά και άμεσα για την πρόκληση ρωγμών και την άμβλυση επομένως των συνεπειών της πάνω στους εργαζόμενους.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Η ίδια η εσωτερική ανάγκη ανάπτυξης της οικονομίας και της

πολιτικής των ισχυρών του χρήματος επιβάλλει τώρα την ολομέτωπη επίθεση στα δικαιώματα και τις επιμέρους κατακτήσεις των εργαζομένων στη χώρα μας. Τέρμα πια οι μικροπαραχωρήσεις. Κάθε διεκδίκηση είναι απειλή για τις αναγκαίες προτεραιότητες του συστήματος!

Γι' αυτό και η ωμή βία, η ποινικοποίηση των απεργιών, η επιλεκτική επιστράτευση, η εκστρατεία ψεύδους και συκοφάντησης του σ.κ., οι διώξεις, ο προετοιμαζόμενος δραστικός περιορισμός του δικαιώματος της απεργίας. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια πρωτοφανή και βίαιη απόπειρα ραγδαίας ανατροπής των εργασιακών, των οικονομικών, των κοινωνικών και των πολιτικών δεδομένων που θα μεταβάλλει δραματικά και για 10ετίες, ίσως τους όρους ζωής των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων. Ήδη έχει θεσμοθετηθεί με νόμο η μερική και ελαστική απασχόληση. Απελευθερώθηκε το ωράριο των εμποροϋπαλλήλων. Βρίσκεται επί θύραις η άρση της μονιμότητας των Δ.Υ. Απολύονται χιλιάδες έκτακτοι υπάλληλοι του δημοσίου με παράλληλες τις ρουσφετολογικές προσλήψεις. Οι προβληματικές παραδίδονται βιώσιμες και κερδοφόρες αντί πινακίου φακής στην ιδιωτ. κερδοσκοπία, αφού πρώτα ξεχρεώθηκαν με χρήματα ουσιαστικά των εργαζομένων μέσω του κρατικού προϋπολογισμού. Τα ασφαλιστικά ταμεία, αφού καταληστεύθηκαν από το κράτος και τη μεγαλοεργοδοσία οδηγούνται — με τον περιβόητο ασφαλιστικό νόμο — στην βαθμιαία αποδυνάμωση. Με το πρόσχημα της αξιοποίησής τους τα αποθεματικά τους χρησιμοποιούνται για να στηρίζουν τις λειτουργίες του χρηματιστηρίου (ίδρυση αμοιβαίων κεφαλαίων). Παράλληλα η περίθαλψη και οι προϋποθέσεις, συνταξιοδότησης χειροτερεύουν σημαντικά.

Μειώνεται η σύνταξη ενώ αντίθετα αυξάνονται οι ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων.

Τεράστια μεταφορά εισοδήματος σε βάρος των εργαζομένων και υπέρ των ισχυρών του χρήματος πραγματοποιείται καθημερινά. Ακόμη και η ΑΤΑ - κοροϊδία γίνεται άπιαστο όνειρο! Ήδη εξαγγέλλουν αυξήσεις 10% για ολόκληρο το 1991.

Η απελευθέρωση των τιμών, το μεγαλύτερο κύμα ακρίβειας της τελευταίας 20ετίας, σαρώνει τα λαϊκά εισοδήματα. Ο πληθωρισμός προσεγγίζει ήδη το 30%. Οργανώνεται ταυτόχρονα μια δεύτερη ληστεία του λαϊκού εισοδήματος με την ένταση της φορολόγησής του, την ίδια ώρα που φοροαπαλλάσσεται σκανδαλωδώς το μεγάλο κεφάλαιο και κατεξοχήν το εφοπλιστικό.

Στο χώρο της εκπ/σης είναι γνωστοί οι τρεις βασικοί στόχοι που προωθούνται: α) Επιβολή σκληρής λιτότητας στη δημόσια εκπ/ση, προϋπόθεση για την κυριαρχία της Ιδιωτικής. β) Ιδεολογική πειθάρχηση και χειραγώγηση των εκπ/κών, αλλά και των μαθητών (βλέπε νέα Π.Δ. και όσα «διαρρέουν» για το εκπ/κό πολυνομοσχέδιο). γ) Προσαρμογή των εκπ/κών προγραμμάτων στις κατευθύνσεις που χαράζει το Διευθυντήριο των Βρυξελλών στη συντηρητικότερη εκδοχή τους.

Οι συγκεκριμένες ΕΟΚικές οδηγίες (ντιρεκτίβες) έχουν διάφανο πλέον στόχο τη δημιουργία συμπληρωματικών - περιφερειακών σχολείων υποταγμένων στις άμεσες ανάγκες των μεγάλων επιχειρήσεων με σκοπό την παραγωγή μονόπλευρα μισοειδικευμένου, φτηνού και εύκολα μετακινούμενου εργατικού δυναμικού υπό το βάρος επισφαλών εργασιακών σχέσεων.

Διαμορφώνονται επίσης για την επιβολή ενός σύγχρονου αναλφαβητισμού πάνω στην συντριπτική πλειοψηφία των νέων με τη διάσπαση της εκπ/σης σε δύο βασικές ταχύτητες,

υψηλής στάθμης και τεχνοκρατικού χαρακτήρα εκπ/ση για μια κοινωνική ελίτ, κατακερματισμένη και υποβαθμισμένη γνώση για τα παιδιά από τα ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα.

Οι κυρίαρχοι κύκλοι ΤΑ ΘΕΛΟΥΝ ΟΛΑ και ΤΑ ΘΕΛΟΥΝ ΤΩΡΑ έχοντας εξασφαλίσει μια σχετική πολιτική σταθεροποίηση

Με δυο λόγια

ΜΑΝΤΟΥΔΙ - ΠΥΡΚΑΛ - ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΠΑΤΡΑΪΚΗ

Στους δρόμους για μια θέση εργασίας, όλοι μαζί, μια συντεχνία.

Μια ήρεμη ακόμα δύναμη.

* * *

«Λαϊκή κυριαρχία αλλά και πρόοδο μπορούμε να έχουμε μόνον αν τις πολλές αποφάσεις τις παίρνει ο Έλληνας πολίτης και όχι οι προνομιούχοι κρατικοί εξουσιαστές... Κέντρο του κόσμου μας δεν είναι μια απρόσωπη κρατική μηχανή, αλλά άνθρωποι. Άνθρωποι ελεύθεροι, που ανεμπόδιστα οραματίζονται, επιλέγουν, αποφασίζουν και δημιουργούν».

Από το ιδεολογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας.

Αφιερωμένο εξαιρετικά σε όσους... κατά καιρούς... ή μόνιμα... αντιλαμβάνεστε...

* * *

Είμαστε συντεχνία, είπε ο πρωθυπουργός. Αλήθεια είναι, μόνο που δεν συνειδητοποιήσαμε, ακόμα, τη δύναμή μας. Δεν ντρεπόμαστε για το πρώτο, για το δεύτερο πρέπει να ντρεπόμαστε.

* * *

Ορισμένοι στον κλάδο θέλουν να τα 'χουν καλά με το Θεό, χωρίς να θίξουν το διάβολο... Γίνεται;

* * *

Ο πολύς Μπαμπινιώτης υπόσχεται επιστροφή των Αρχαίων και πλείστων άλλων νέων ιδεών.

Εμείς θυμηθήκαμε τον Παλαμά στα «Σωτηρικά Γυμνάσματα»: «Να το ρουσφέτι, να η Ελληνικούρα τ' άρματά τους. Μ' εκείνα μας «χάλασαν».

* * *

Όσο αξίζει ένα πραγματικό βήμα του κινήματός μας δεν αξίζουν μια ντουζίνα θέσεις στα όργανα.

(Απόσταγμα εκπαιδ. πείρας).

* * *

Οι μάλιστα κενοί και βάρος έχοντας άνθρωποι θράσος έχουν και σχήμα και βάδισμα και πρόσωπον υπεροψίας και ολιγωρίας μεστών, αρχόμενοι δε πληρούσθαι και συλλέγειν καρπόν, ώστε στάχυες, από των λόγων το σοβαρόν και φλοιώδες αποτίθενται.

Μη διστάσετε καταψηφίστε τους

όπως και αν λέγονται, όπου κι αν βρίσκονται.

* * *

Αφιερωμένο στις εκλογικές φιέστες.

«Κι οι Αλεξανδρινοί έτρεχαν παι στην εορτή κι ενθουσιάζονταν κι επευφημούσαν ελληνικά ή αιγυπτιακά (και κάποιοι εβραϊκά) γοητευμένοι με τ' ωραίο θέαμα μ' όλο που βέβαια ήξεραν τι άξιζαν αυτά»

Κ. Καβάφης

* * *

Νέα σχολική χρονιά. Ελλείψεις, κενά, υποσχέσεις...

Μήπως είδατε πουθενά την ΑΣΓΜΕ;

Μιλάμε για την ολιγομελή ομάδα που κατά κομματική εντολή προσπάθησε, αναρριχώμενη στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και στις τηλεοπτικές εκπομπές, να δώσει χτυπήματα κάτω από τη ζώνη στους καθηγητές.

Επαναλαμβάνουμε, μήπως είδε κανείς την ΑΣΓΜΕ, εκτός από την ανοιχτή υποστήριξη που έδωσε στα ΠΔ;

* * *

με επικεφαλής την κυβέρνηση της Ν.Δ. και με την υποστήριξη ή ανοχή της συμπολιτευόμενης, δηλ. ουσιαστικά ανύπαρκτης, πολιτικής αντιπολίτευσης.

Μοναδική ουσιαστική μορφή αντίστασης την περίοδο αυτή είναι οι κοινωνικοί αγώνες, οι αγώνες μας.

Οι εκπ/κοί μαζί με όλους τους εργαζόμενους έχουν μια και μοναδική επιλογή: τους αποφασιστικούς τους αγώνες για πραγματικές κατακτήσεις.

Αγώνες στους οποίους θα πρέπει να διαμορφώνονται και να διεκδικούνται αιτήματα για πραγματικές αυξήσεις, για μείωση του εργάσιμου χρόνου, για διεύρυνση των κοινωνικών, πολιτιστικών και δημοκρατικών κατακτήσεών μας.

ΑΠΕΡΓΙΑ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1990:

Οι μαχητές δεν μπορούν και δεν πρέπει να ελαιοολογούν τη μοίρα τους, επειδή πάλεψαν όχι γιατί τους εξανάγκασε κανείς, αλλά γιατί το θέλησαν οι ίδιοι συνειδητά (Αντ. Γκράμσι).

Εκπ/κά πολυνομοσχέδια, άρση μονιμότητας, κατάργηση οργαν. θέσης, αξιολόγηση, ανατροπή εργασιακών σχέσεων, διώξεις, απολύσεις και —Κύριος οίδε— τι άλλο ετοιμάζεται, δεν περνούν μόνο με αυταρχισμό και καταστολή, με ΜΑΤ και κυνηγητό στους δρόμους. Χρειάζεται και το χτύπημα των σωματείων, η δυσφήμιση του συνδικαλισμού, της συνδικαλιστικής ιδιότητας και δράσης.

Αυτοί που συναινούν στις κορυφές, που ενώνουν και συντονίζουν τις δικές τους δυνάμεις, ξέρουν πως οι άνθρωποι χτυπιούνται καλύτερα και πιο αποτελεσματικά ένας - ένας, ξέρουν πως οι εργαζόμενοι μπορούν να εξοντωθούν καλύτερα όταν απομονωμένοι, φοβισμένοι και αμίλητοι μένουν στο σπίτι ή ψάχνουν «χαρτί από γιατρό». Έτσι εξαπολύουν διάφορους «έγκυρους παράγοντες» και «αγανακτισμένους πολίτες» να φωνάζουν για την «τρομοκρατία των συνδικαλιστών και των συνδικάτων» για «εκβίασμό της κοινωνίας». Έτσι ο πρωθυπουργός ανάμεσα στα ταξίδια και τις εμφανίσεις του στη Βουλή, θυμάται και... ανησυχεί για «τους 5000 συνδικαλιστές του δημοσίου που δε δουλεύουν». Όλη αυτή η φασαρία δε γίνεται μόνο για να μην ακούμε τη φασαρία της τρομοκρατίας των ΜΑΤ, για να μη βλέπουμε τον εκβίασμό και τις ταλαιπωρίες των εργαζομένων και για να μη μάθουμε ποτέ ότι οι 5.000 είναι τελικά 39 άνθρωποι, συνδικαλιστές - μέλη τριτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων οργανώσεων που έχουν συνδικαλιστική άδεια στη διάρκεια της θητείας τους. Η φασαρία γίνεται κύρια για να απογοητευτούμε ακόμη πιο πολύ, για να χάσουμε την εμπιστοσύνη μας στα σωματεία, για να απομακρυνθούμε από τα σωματεία.

Στην υπηρεσία αυτού του στόχου εκμεταλλεύονται και χρησιμοποιούν —άλλοτε άγαρμπα και άλλοτε κομψά— πραγματικά προβλήματα, αδυναμίες και κουσούρια που υπάρχουν στη δομή και τη λειτουργία των σωματείων, στο λόγο και στη δράση —ή και στην αδράνεια— των συνδικαλιστών. Βάζουν μπροστά αυτά τα προβλήματα για να κάνουν ελκυστική και να δικαιώσουν στα μάτια και τα μυαλά των εργαζομένων την ιδιώτευση, για να γοητεύσουν με την ιδέα της «ελεύθερης επιλογής» του ήσυχου πολίτη που κοιτάει τη δουλειά του και δεν «γυρεύει φασαρίες».

Αυτή ακριβώς την πεπονόφλουδα δεν πρέπει να την πατήσουμε. Εμείς λέμε συνάδελφοι, ότι το μόνο θετικό και ελπιδοφόρο πράγμα που υπάρχει αυτή τη στιγμή είναι το σωματείο, η συνδικαλιστική οργάνωση και δράση, η θεσμοθετημένη δυνατότητα συλλογικής αντιμετώπισης και διεκδίκησης. Η στροφή, η συσπείρωση στα σωματεία πρέπει να είναι η κατ' αρχήν απάντηση στην επίθεση που δεχόμαστε.

Τα άλλα προβλήματα, αδυναμίες, χρόνιες και πρόσφατες αρ-

«1. Η συμπεριφορά των μαθητών, όπως αυτή εκδηλώνεται μέσα και έξω από το σχολείο, με πράξεις ή παραλείψεις, συνιστά τη διαγωγή τους, η οποία αποτελεί στοιχείο της σχολικής κατάστασης των μαθητών και καταχωρίζεται στα οικεία βιβλία, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του προεδρικού διατάγματος.

2. Η προσήκουσα διαγωγή των μαθητών νοείται ως έμπρακτη συμμόρφωση προς τους κανόνες που διέπουν τη σχολική ζωή και προς τις αρχές του κοινωνικού περιβάλλοντος.

Κάθε παρέκκλισή τους αποτελεί αντικείμενο παιδαγωγικής αντιμετώπισης και σε σοβαρές περιπτώσεις ελέγχονται με σχολικές κυρώσεις που αντιστοιχούν σε «βαθμούς παρέκκλισης» σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του προεδρικού διατάγματος».

Από το πρώτο σχέδιο των πρόσφατων ΠΔ για την εκπαίδευση. Ο έλεγχος του κράτους επεκτείνεται και έξω από τα σύνορα του σχολείου.

Ύστερα σου λένε πως βρισκόμαστε στην εποχή του «ελάχιστου κράτους».

Νέες ιδέες...

* * *

Ιδιωτική κυβέρνηση με δημόσιο χρήμα (ακούστηκε).

* * *

Συμπολίτες!! Συγκρατείστε προγράμματα των υποψήφιων δημάρχων, πολιτικών, πολιτικάντηδων. Στις δύσκολες μέρες, το απλό ξεφύλισμά τους δημιουργεί όμορφες ψευδαισθήσεις.

* * *

Ο ΣΕΒ προτείνει η κυβέρνηση εφαρμόζει. Ίσως θα ήταν χρήσιμο να επαναζετάσουμε το διαχωρισμό των εξουσιών. Οι παρακάτω τρεις, δηλαδή η εξουσία του κεφαλαίου.

Ένα κείμενο - πρόταση του ΣΕΒ για διάλογο και προβληματισμό, για την οργάνωση, το ρόλο και την αποστολή του δημοσίου τομέα της χώρας:

«3. Είναι αδύνατο η διοίκηση να λειτουργήσει σωστά και αποδοτικά όταν τα στελέχη που την ασκούν δεν έχουν αντίστοιχα κίνητρα. Τέτοια κίνητρα είναι η πρόοδος στην υπηρεσιακή ιεραρχία (δικαιοδοσίες - ευθύνες) και οι προοπτικές βελτίωσης των αμοιβών. Σήμερα επικρατούν ρυθμίσεις που είναι ισοπεδωτικές τόσο σε σχέση με την ιεράρχική εξέλιξη, όσο και σε σχέση με τη βελτίωση του εισοδήματος. Ουσιαστικά κίνητρα για την πρόοδο, για βελτίωση της αποδοτικότητας, δεν υπάρχουν και το σύστημα στηρίζεται στην αστυνόμευση και την επιβολή. Αυτά με τη σειρά τους εκτρέφουν τη νοοτροπία ηγεμονισμού. Είναι συνεπώς ανάγκη να καταρτισθεί ένα σχέδιο που θα αναβαθμίσει τα στελέχη της διοίκησης, δημιουργώντας κίνητρα».

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Εκεί που
το δικαίωμα
του καθηγητή
γίνεται
εξυπηρέτηση

Τι σημαίνει το ΠΥΣΔΕ και το ΚΥΣΔΕ για κάθε συνάδελφο; Μέχρι τώρα για τους πολλούς σημαίνει απόσπαση, μετάθεση, τοποθέτηση σε συγκεκριμένο σχολείο, ενώ για τους πολύ λίγους σημαίνει αποφάσεις για πειθαρχικά παραπτώματα.

ρώστιες είναι προβλήματα που οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε εμείς, στο εσωτερικό του σ.κ. Η αντιμετώπιση της γραφειοκρατίας, της ρουτίνας, των αναποτελεσματικών δομών, του στείου λόγου δεν είναι δουλειά και υπόθεση αυτών που έχουν ανάγκη σε επιστήμη και καριέρα «το ρουσφέτι», την «ατομική περίπτωση» το «διάδρομο» και τις διευκολύνσεις «εξυπηρετήσεις Α.Ε.». Πολύ περισσότερο δεν είναι δουλειά και υπόθεση αυτών που έχουν χρησιμοποιήσει —και χρησιμοποιούν— τη συνδικαλιστική ιδιότητα και δράση για να αναρριχηθούν σε βουλευτικές, νομαρχιακές, διευθυντικές, δημαρχιακές και άλλες θέσεις. Είναι προβλήματα σοβαρά που πρέπει να συζητήσουμε και να αντιμετωπίσουμε εμείς οι ίδιοι, μέσα στα σωματεία.

ΑΥΤΟΙ: ΣΑΡΩΣΤΕ ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ! ΕΜΕΙΣ;

(ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΟΣΟ ΠΟΤΕ Η ΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ Η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ
ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ)

Οι τελευταίες χαμένες τουφεκίες των απεργιακών κινητοποιήσεων στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα το Σεπτέμβρη, το χτύπημα του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος που βιώνουμε αυτόν τον καιρό, ξαναφέρνουν στην επικαιρότητα της καθημερινής ζωής και της βιοπάλης την υπόθεση της τελευταίας δικής μας απεργίας και υπογραμμίζουν άλλη μια φορά τούτη τη διαπίστωση: Οι σημερινές εξελίξεις δικαιώνουν - αλλά με τι οδυνηρό τρόπο! - την απεργία των καθηγητών τον Ιούλιο. Αυτοί που πίστεψαν στις χειρονομίες καλής θέλησως, στις περιόδους χάριτος και στις καλοπροαίρετες αναμονές διαπιστώνουν σήμερα με πικρία ότι στους εργαζόμενους δε δίνεται περίοδος χάριτος ούτε καν για να συνέλθουν από το προηγούμενο χτύπημα να φάνε το επόμενο.

Και καλά αυτοί. Που βρίσκονται όμως και τι κάνουν σήμερα όλοι εκείνοι οι «εκβιασμένοι» και «παγιδευμένοι» από τους «αεροπειρατές καθηγητές»; Που βρίσκονται και τι κάνουν αυτοί που ανησυχούσαν έως θανάτου για «το μέλλον των παιδιών»; Που βρίσκεται εκείνη η ΑΣΓΜΕ; Που βρίσκονται οι μνηστήρες της ΑΣΓΜΕ;

Εμείς ξέρουμε που βρίσκονται και τι κάνουν μερικοί απ' αυτούς: Φροντίζουν να καταχωνιαστεί όσο γίνεται βαθύτερα η υπόθεση της απεργίας, καλλιεργούν την απογοήτευση, υπονομεύουν τα όργανα και την εμπιστοσύνη των συναδέλφων σ' αυτά, οικοδομούν κλίμα ανυποληψίας και αφερεγγυότητας της ΟΛΜΕ. Τα επεισόδια στην τελευταία μετασυνεδριακή γενική συνέλευση του κλάδου με την αποχώρηση 17 προέδρων ΕΛΜΕ δείχνουν πολύ εύγλωτα πόσο επείγονται να αποικοδομήσουν το συσχετισμό εκείνο που οδήγησε στην απεργία, το συσχετισμό εκείνο που υποστήριξε την υπόθεση και την παρακαταθήκη της απεργίας (στην τελευταία εισήγηση του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ για την μετασυνεδριακή γ.σ.). Δείχνουν ακόμη πόσο επείγονται να στοιχίσουν και τη δική μας ομοσπονδία στην ουρά της συναίνεσης και της υποταγής που έχουν επιβάλλει σε άλλους εργασιακούς χώρους.

Η υπεράσπιση της απεργίας δεν είναι συναισθηματική υπόθεση, συνάδελφοι. Επιβάλλεται να ξανασυζητηθεί για να βγάλουμε συμπεράσματα, για να μάθουμε —βλέποντας τις αδυναμίες και τις αρνητικές πλευρές της— πότε, που και πως πρέπει να υποχωρούμε, να κάνουμε ανταρτοπόλεμο, να ανασυντασσόμαστε. Επιβάλλεται να ξανασυζητηθεί για να ξαναθυμηθούμε ότι οπωσδήποτε πρέπει να ξεκινάμε αγώνες «πριν να ξεχειλίσει το ποτήρι» για να μη ξεχάσουμε το ρόλο που έπαιξαν άλλη μια φορά τα κόμματα και να το θυμόμαστε την επόμενη φορά για να επαληθεύσουμε ότι η απεργία του Ιουλίου —όχι μόνο δεν ήταν πρόωρη και ανεπίκαιρη αλλά - ίσα ίσα και παρά την έκβασή της— αποτελεί πολύτιμη παρακαταθήκη για την αντιμετώπιση των σκληρών και άγριων ημερών που έρχονται.

Είναι γεγονός, ότι η μετάθεση και η απόσπαση είναι πολύ σημαντικά ζητήματα για τον οικογενειακό προγραμματισμό του εκπαιδευτικού. Γι' αυτό και είναι πολύ σημαντική κατάκτηση του συνδικαλιστικού κινήματος των εκπαιδευτικών, η μοριοποίησή τους με αντικειμενικά κριτήρια. Γιατί, πέρα από τα άλλα, διασφαλίζει το κυριότερο: **την αξιοπρέπεια του εκπαιδευτικού.**

Με αυτούς τους όρους, ο ρόλος του αιρετού είναι κυρίως η παρακολούθηση των αποφάσεων των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, η ενημέρωση των συναδέλφων και προπάντων η συνεργασία με τα συνδικαλιστικά όργανα, που η δραστηριοποίησή τους είναι η μόνη εγγύηση για την υπεράσπιση των συμφερόντων των καθηγητών.

Δυστυχώς, η μέχρι τώρα εμπειρία της δράσης των αιρετών δείχνει τον αφομοιωτικό χαρακτήρα του θεσμού και με το ότι στις περισσότερες περιπτώσεις αυτοί λειτουργούν σαν «παράγοντες», που **μετατρέπουν το δικαίωμα του εκπαιδευτικού σε εξυπηρέτηση.** Σ' αυτό βοηθάει η ανυπαρξία αντικειμενικών κριτηρίων, είτε για τις αποσπάσεις —είτε για την κάλυψη Διευθυντικών θέσεων, που βέβαια έχει να κάνει με τη θέληση όλων των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων να ελέγχουν αυτές τις διαδικασίες για πελατειακούς - ψηφοθηρικούς λόγους και για τους λόγους πειθαναγκασμού και χειραγώγησης των εκπαιδευτικών.

Συνάδελφε, αυτά γίνονται μέχρι σήμερα.

Από δω και μπρος, ο ρόλος των Υπηρεσιακών Συμβουλίων «αναβαθμίζεται». Πέρα από το ότι ήδη αρχίζει να αμφισβητείται η οργανικότητα της θέσης, κύρια καθήκοντα των ΠΥΣΔΕ - ΚΥΣΔΕ θα είναι η επεξεργασία των αξιολογικών στοιχείων για τον κάθε καθηγητή (βλέπε προσπάθεια για θεσμοθέτηση της αξιολόγησης), που, από ότι τολμούν να διακηρύσσουν, θα συνδέεται άμεσα με την μισθολογική και βαθμολογική του εξέλιξη.

Παράλληλα, θα αναβαθμιστεί ο πειθαρχικός ρόλος του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, μια και οι νέες εργασιακές σχέσεις που μας ετοιμάζουν, όπως και οι «νέες ιδέες» για την εκπαίδευση, μόνο με πολιτική πυγμής μπορούν να εφαρμοστούν (γι' αυτό και ο διορισμός δικαστικού ως προέδρου του Συμβουλίου, θέλοντας έτσι να προσδώσουν και εξωεκπαιδευτικό «κύρος» στις αποφάσεις του, καθώς και μια ντε φάκτο νομιμότητα).

Κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις, ποιός πρέπει να είναι ο ρόλος των αιρετών του κλάδου; Δεν πρέπει να έχουμε την παραμικρή αυταπάτη ότι θα μπορούν οι αιρετοί, με τη στάση τους στα Συμβούλια να εμποδίζουν τη ληψή των όποιων αποφάσεων. **Το μόνο που μπορεί να αντισταθεί στις αυθαιρεσίες της διοίκησης είναι το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα, που η δύναμή του είναι η ενότητα των εργαζομένων.**

Η συμβολή του αιρετού θα έχει ουσιαστικό χαρακτήρα στο βαθμό που από τη μια μεριά θα ενημερώνει τον καθηγητή για τα δικαιώματά του και συγχρόνως θα τα υπερασπίζεται στο Συμβούλιο και από την άλλη μεριά θα βρίσκεται σε συνεχή επαφή με τις ΕΛΜΕ και την ΟΛΜΕ αλλά και απευθείας με τον κλάδο, για την αποκάλυψη των παρανομιών και αυθαιρεσιών της διοίκησης. Ακόμη και αυτό όμως, από ό,τι φαίνεται, δεν θα είναι «εύκολη δουλειά» από δω και πέρα. Σε διάφορες περιοχές γίνονται «υποδείξεις» στους αιρετούς, ότι η δημοσιοποίηση των συνεδριάσεων είναι παράνομη και προβλέπονται κυρώσεις.

Συνάδελφε, Συναδέλφισσα,

Διεκδικούμε την ψήφο σου, πιστεύοντας ότι η ανάδειξή μας στη θέση του αιρετού θα ανταποκριθεί στη θέλησή σου:

— να μην αφομοιωθούμε από τη λογική της διοίκησης και τη «γοητεία» της εξουσίας

Διώξεις, Πειθάρχηση και Καταστολή

«Για τα πειθαρχικά αδικήματα τα οποία φέρεται ότι διέπραξα και για τα οποία κατηγορούμαι, έχω να απολογηθώ σε συνέχεια της με ημερομηνία 13.7.1990 κλήσεως σας, τα ακόλουθα:

— Πράγματι συμμετείχα στις απεργίες της ΑΔΕΔΥ - ΟΛΜΕ τον Ιούλιο του 1990. Τα αιτήματα της απεργίας μας αυτής απαντούσαν στις πραγματικές ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης και σημειωτέον είχαν κριθεί ως δίκαια από όλο το πολιτικό φάσμα και μάλιστα από την ίδια την Κυβέρνηση δια στόματος Πρωθυπουργού και του Υπουργείου Παιδείας.

Η ικανοποίηση δίκαιων αιτημάτων λοιπόν ήταν η αιτία της απεργίας μας η οποία κηρύχθηκε μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες, με συντριπτικές εκάστοτε πλειοψηφίες και με πρωτοφανή συμμετοχή των συναδέλφων μας στις γενικές συνελεύσεις.

Συμμετείχα στις απεργίες πειθαρχώντας στις νόμιμες αποφάσεις του συνδικαλιστικού μας οργάνου και υπακούοντας στην φωνή της συνείδησης μου που το υπαγόρευε, στο δίλημμα που μου τέθηκε, να ακολουθήσω την οδό της ηθικής τάξης και όχι της νομιμοφανούς συμμόρφωσης.

Πιστεύω ότι η μη συμμετοχή μου στην απεργία θα σήμαινε κατάργηση στην πράξη του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος στην απεργία.

Πιστεύω ακόμη ότι η κλήση μου σε απολογία αποτελεί προσπάθεια καθυπόταξης του φρονήματος των καθηγητών για να τους εξαναγκάσει σε δηλώσεις νομιμοφροσύνης γεγονός που θα μας δημιουργήσει νέο έντονο συνειδησιακό πρόβλημα».

(Από «απολογία» εκπαιδευτικού).

Με τον παραπάνω τρόπο, όρθιοι και ορθούμενοι, απάντησαν οι καθηγητές στην νέα πρόκληση του ΥΠΕΠΘ που ονομάζεται διώξεις και ανακρίσεις γιατί συμμετείχαν στην απεργία του Ιούλη.

Ακρατος ρεβανσισμός από την κυβερνητική πλευρά, μεμονωμένες ενέργειες με σκοπό τον φρονηματισμό των απειθαρχων καθηγητών, προσπάθεια φρονηματισμού των υπολοίπων;

Νομίζουμε κάτι πολύ περισσότερο! Την ίδια ώρα που η κυβερνητική πυγμή σηκώνεται απειλητική προς το εκπαιδευτικό κίνημα το αστυνομικό ρόπαλο ανεβοκατεβαίνει στα κεφάλια των υπαλλήλων και νέων ανθρώπων. Το κράτος είναι ο αστυνομικός δήλωνε ίσως με μια δόση υπερβολής ο κ. Μητσοτάκης αλλά το μήνυμα είναι σαφές.

Περνάμε με γοργούς ρυθμούς από τον αστερισμό της συναίνεσης και της ενσωμάτωσης στην περίοδο της οξυτάτης καταστολής, της αντικοινωνικής βίας της με κάθε μέσον υποταγής του μόνου παράγοντα που μπορεί σήμερα να μπει φρένο στην συντηρητική επέλαση.

Του κόσμου τηλεργασίας!!

Με τις διώξεις των εκπαιδευτικών «επειδή δεν συμμορφώθηκαν προς τας υποδείξεις» προστίθεται ένα ακόμα στοιχείο στο νέο πολιτικό και κοινωνικό πίνακα που αντικρύζουμε αυτές τις μέρες.

Τα όρια της ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

(Αξίζει να βάζει κανείς το κεφάλι του στο στόμα του λύκου;)

Αν κρίνουμε από τα ποσοστά συμμετοχής στις στάσεις αλληλεγγύης οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στην Δυτ. Αττικής και Πειραιά για το ζήτημα των διώξεων θα πρέπει να είμαστε πολλά πλά ικανοποιημένοι. Δεν ήταν μόνο το ποσοτικό στοιχείο, φάνηκε κυρίως η αλληλεγγύη και η συναδελφικότητα, στοιχεία τα οποία επιδιώκει να εξαφανίσει σήμερα το κράτος και η κυβέρνηση, δεν έχουν απωλεσθεί.

Αξίζει ν' ανοιχτεί το κεφάλαιο ποινικοποίηση των αγώνων και η στάση του σ.κ. όταν μάλιστα γίνεται όλο και πιο φανερό η πρόθεση της κυβέρνησης αφ' ενός να περάσει τώρα τον απεργοκτόνο νόμο, αφ' ετέρου να παραπέμψει το σύνολο των προβλημά-

— το κάθε φορά πρόβλημά σου, που εμπλέκεται στις διαδικασίες των Υπηρεσιακών Συμβουλίων από ατομικό να το μετατρέψουμε σε συλλογικό

— να σπάσει το «άβατο» που καθιέρωσαν για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια οι κυρίαρχες και εκάστοτε φιλοκυβερνητικές παρατάξεις, που χρόνια ταλανίζουν τον κλάδο και τις συνειδήσεις μας

— να μη νομιμοποιούμε κανένα αντεκπαιδευτικό μέτρο, να καταργούμε στην πράξη το απόρρητο και να δημοσιοποιούμε τα πάντα, πάντοτε

— να μη γίνεται ο αιρετός γρανάζι στον αυταρχικό μηχανισμό της Δημόσιας διοίκησης και άλλοθι για τη συγκάλυψη της πολιτικής του Υπουργείου Παιδείας.

* Για τη Διαφάνεια, για να δημοσιοποιούνται τα πάντα και πάντοτε, για να καταργηθεί στην πράξη το απόρρητο!

* Για να μη γίνεται ο αιρετός γρανάζι στον αυταρχικό μηχανισμό της διοίκησης και άλλοθι για τη συγκάλυψη της πολιτικής του Υπουργείου Παιδείας!

των της ταξικής πάλης στις αίθουσες των δικαστηρίων.

Με την αλληλεγγύη στους διωκόμενους, το σ.κ. δεν καταδειχνει απλά και μόνο τα όρια της αντοχής και ευαισθησίας του υπογραμμίζει με τον καλύτερο τρόπο ότι αξίζει ν' αγωνιστεί κανείς γι' αυτό που νομίζει δίκαιο, ότι αν όλοι οι αγώνες δεν φέρνουν αποτέλεσμα κανένα αποτέλεσμα δεν ήρθε χωρίς αγώνα, ότι το εκπαιδευτικό κίνημα είναι εδώ!!

ΟΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η υποτίμηση όμως των κυβερνητικών επιδιώξεων θα σήμαινε πρακτική υποτίμηση της νοημοσύνης μας. Την ίδια στιγμή που οι διώξεις επικρέμονται ως δαμόκλειος σπάθη πάνω από τα κεφάλια των καθηγητών η κυβερνητική πολιτική σχεδιάζει την κατάργηση της επιτηρίδας για τους νεοδιοριζόμενους, με τα ιδεολογήματα περί αξιοκρατίας, την με κάθε τρόπο υπονόμηση της μονιμότητας των Δ.Υ., την ψήφιση (μέχρι το τέλος του χρόνου) του εκπαιδευτικού πολυνομοσχεδίου, το οποίο θα έχει σαν βασικό πυρήνα του τη σύνδεση μισθού - βαθμού και την σκληρή υπηρεσιακή κρίση.

Μπροστά στο 1991 και στις νέες ανάγκες της, η κυρίαρχη τάξη θέλει ένα δημόσιο σχολείο δεύτερης κατηγορίας με πολλές ταχύτητες, ένα υποταγμένο και ευέλικτο εργατικό δυναμικό, αλλαγή των εργασιακών σχέσεων προς όφελός της, ελαχιστοποίηση του μισθού, του μεροκάματου, της σύνταξης, της ασφάλισης.

Ιδιαίτερα μετά τη σύγκρουση του Μάη - Ιούλη, χωρίς ουσιαστικά καμιά πολιτική αντιπολίτευση, η κυβερνητική και το ΥΠΕΠΘ θεωρεί πως άνοιξε ο δρόμος για τη συνολική στροφή.

Είχε προετοιμάσει καλά το ιδεολογικό έδαφος, με τις θεωρίες περί «ισοπεδωτισμού», περί «αξιοκρατίας» και ό,τι άλλο αποκύημα της φαντασίας πλάσσασαν οι γνωστοί έμμισθοι κονδυλοφόροι, για ν' αναμασήσουν καλοπροαίρετα (;) «φίλοι» των εργαζομένων.

Θα περάσει «αβρόχοις ποσίν» η συντηρητική ανασυγκρότηση; Θα αναπροσαρμοστεί το σχολείο και ο κόσμος του (μαθητές - καθηγητές) σ' ένα τρίπτυχο λιτότητας, καταστολής, υποταγής;

Η απάντηση, το στοίχημα όπως λένε ορισμένοι, δεν είναι δεδομένη.

Η πείρα, οι ανάγκες μας, οι σχεδιασμοί και πρωτίστως η ενότητα και ταξική ανασυγκρότηση του πιο ζωντανού και φερέγγυου κομματιού του εκπαιδευτικού κινήματος θα δώσουν την τελική λύση.

Βιβλιοπωλείο ΓΡΗΓΟΡΗ

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΚΑΛΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΣΟΛΩΝΟΣ 71 ΑΘΗΝΑ ☎ 362 9684

ΚΛΑΣΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ	ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ	ΘΕΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ
ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑ	ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ
ΙΣΤΟΡΙΑ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ	ΔΟΚΙΜΙΑ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ	ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ	ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ ΟΞΦΟΡΔΗΣ	ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ	ΜΕΛΕΤΕΣ
BELLES LETTRES	ΣΧΟΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ	ΝΕΟΕΛ. ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ-ΠΑΤΕΡΙΚΑ	ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ	ΚΛΑΣΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ
ΘΕΟΛΟΓΙΑ	ΤΕΧΝΗ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ	ΧΟΜΠΥ-ΣΠΟΡ	ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Β Β
Ι Ι
Β Β
Λ Λ
Ι Ι
Α Α

Για το νηπιαγωγείο.

Για το δημοτικό.

Για το γυμνάσιο.

Για το λύκειο.

Για όλες τις δέσμες.

Για το μαθητή, το σπουδαστή,
το δάσκαλο, τον καθηγητή.

Η υπεύθυνη
πληροφόρηση
Η πλούσια
Βιβλιογραφία και
Θεματολογία
Οι καλές τιμές μας
Εγγυώνται
την καλύτερη
αξιοποίηση
του επιδόματός σας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΗ

35 ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑ
ΣΤΟ ΚΑΛΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ
ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

«ΑΝΤΙΤΕΤΡΑΔΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ»

Θέλουν να είναι ο λαός
φοβερός και τρομερός
κι υπάκουος στη μοίρα του

Τρόμος και Αθλιότητα στο Γ' Ραίχ

- * Όταν η λογοκρισία ελέγχει πλέον την κάθε σκέψη και οι σκέψεις ετοιμάζονται σ' αυτήν να υποταχτούν εθελούσια.
- * Όταν οι ιδεολόγοι εξαγοράζουν ύστερα από διαγωνισμό τις θέσεις τους και εύκολα στρατεύονται στα νέα αφεντικά αλλά και οι εκδότες φλερτάρουν με το δημόσιο χρήμα και οι φιλόσοφοι θεμελιώνουν ένα νέο Μεσαίωνα.
- * Όταν οι εργάτες και η συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού αναγκάζονται ν' ακούν το ψέμα, αλλά δεν επιτρέπεται να λένε την αλήθεια.
- * Όταν η εκμετάλευση ανθρώπου από άνθρωπο ξαναβαφτίζεται ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά η συλλογική πρωτοβουλία και αλληλεγγύη δημόσια εκτελείται.
- * Όταν χτίζονται νέες φυλακές αντί για νέα σχολεία και τα σχολεία παραμένουν φυλακές.
- * Όταν οι διανοούμενοι ανακαλύπτουν τον Άνταμ Σμιθ και την Αμερική σαν νέοι... Κολόμβοι.
- * Όταν τα αφεντικά ξέρουν χίλιες λέξεις, οι εργάτες ίσα που συλλαβίζουν, οι δάσκαλοι ψευδίζουν και η εφηβική δράση μετιέται με πόντους.
- * Όταν οι αγύρτες συνασπίζονται, οι απατεώνες πληθύνονται, οι λαθρέμποροι των ιδεών και οι αργυρώνητοι αδελφοποιούνται.
- * Όταν η δικαιοσύνη καυχιέται για την ανεξαρτησία της... τότε τα θύματα ξέρουν πως και πάλι οι δήμιοι θα τους δικάσουν.
- * Όταν γίνονται συνήθεια «οι συνήθεις ύποπτοι» και το κράτος φανερά μας υποψιάζεται ενώ τ' αντίθετο δεν συμβαίνει.
- * Όταν η ανοχή γίνεται προτέρημα και η αντίδραση βλακεία ή αδικημα.
- * Όταν μία κρατική και «νόμιμη» Μαφία στ' όνομα του συνόλου αυθαιρετεί.
- * Όταν μεγαλώνουν εκρηκτικά οι ανάγκες και απαιτήσεις τους ενώ μικραίνουν οι δικές μας.
- * Όταν η γραφειοκρατία ρευστοποιεί τους αγώνες και η «πρωτοπορία» θρηνεί και οδύρεται όχι μόνο για όσα δεν έπραξε, αλλά και για όσα έπραξε...
- * Όταν οι αστυνομικοί ταυτίζονται με το κράτος και το δεύτερο με τη μαζική εξαθλίωση των πολιτών.
- * Όταν αυτό που πάλιωσε πετιέται για να φορεθεί κάτι ακόμα παλιότερο.
- * Όταν οι έμποροι των εθνών και των ονείρων σαν Μεσίες παρουσιάζονται και η αντιπολίτευση επί γονάτων αγωνίζεται.
- * Όταν οι ψευδόστομοι ρήτορες σβήνουν τις λέξεις, που ΕΜΕΙΣ λάθος γράψαμε, επιζητώντας να λησμονήσουμε το παρελθόν για να μην έχουμε παρόν.
- * ΟΤΑΝ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΠΕΡΓΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΑΠΕΡΓΗΣΟΥΝ και το δικαίωμα στην εργασία είναι ιερό μόνο την ώρα της απεργίας.
- * Όταν όλο και λιγότερο η ανθρώπινη ύπαρξη αλλά και η δουλειά της αξίζει.
- * Όταν οι μάσκες της ειρηνοφιλίας αλλάζουν πρόσωπα και ά-

κοπα αλλά όχι άσκοπα οι ισχυροί επιβάλλουν την κουλτούρα τους.

* Όταν δεν υπάρχει τίποτα πια για ξεμασκάρεμα αφού η εκμετάλευση σε Δύση και Ανατολή καυχιέται γι' αυτό που είναι.

* Όταν περισσεύουν λεφτά για εκστρατείες και ο άδικος πόλεμος βαφτίζεται αρετή.

* Όταν τα κέρδη των κερδοφάγων - κερδοσκόπων αυξάνονται ενώ μειώνονται τα έσοδα των κερδοφόρων.

* Όταν η αιμοβορία των παπάδων γίνεται πλέον αντιληπτή και τα βήματά μας μένουν μετέωρα.

* Όταν κανείς δεν ακούει τις παλιές ιστορίες, γιατί ξεκουφάθηκε από τις φρέσκες των νεοφιλελευθέρων ορνέων.

* Όταν το δημόσιο χρήμα υπηρετεί μία κυβέρνηση ιδιωτών.

* Όταν οι λέξεις και οι έννοιες δεν έχουν σχεδόν καμιά σχέση πια με τα πράγματα, τη δράση, τις συνθήκες που προσδιορίζουν, έτσι, που να μπορεί κανείς να αλλάξει αυτά τα τελευταία χωρίς ν' αλλάξει τις σχετικές μ' αυτά λέξεις ή να μπορεί ν' αλλάξει τις λέξεις αφήνοντας τα πράγματα, τις ενέργειες, τις συνθήκες στην παλιά τους κατάσταση.

* Όταν το προνόμιο της καταγωγής γίνεται μέσο για νέα προνόμια.

* Όταν οι άρχοντες, ντόπιοι και ξένοι, όλο και περισσότερο συμπεριφέρονται σαν τέτοιοι, ενώ οι αρχόμενοι διστάζουν να συμπεριφερθούν όπως θ' άρμοζε.

* Όταν οι «ιδεολόγοι» πουλάνε με το κομμάτι τη σκέψη τους και οι μαχητές ελεεινολογούν τον εαυτό τους γιατί τάχα «χαράμισαν» τα καλύτερά τους χρόνια και δίνουν εξετάσεις δεξιά και αριστερά και κυρίως δεξιά.

* Όταν οι αγώνες δεν είναι πλέον δίκαιοι αλλά «νόμιμοι» ή «παράνομοι».

* Όταν η επίκληση της ευαισθησίας μας γίνεται από την τάξη των αναληθών.

* Όταν είναι γνωστό πως γελάει καλύτερα αυτός που δεν κλαίει καθόλου (ή πως η αποφασιστικότητα της τάξης είναι το αναγκαίο συμπλήρωμα της ευαισθησίας της).

ΤΟΤΕ

Τι άλλο απομένει από το να οργανώσει ο λαός τη δική του αντίσταση απέναντι στο συρφετό των κρατικών και των κρατούντων;

Τι άλλο απομένει από το ν' αναλάβει ο λαός την οικονομία, την πολιτική και την κουλτούρα στα χέρια του;

Τι άλλο απομένει από το ν' αρνηθεί τους διανοούμενους που αγοράζουν μισοτιμής ιδέες για να πουληθούν οι ίδιοι τζάμπα αργότερα.

Από το να αναγνωρίσει την πραγματικότητα και τις λέξεις της χωρίς να γίνεται πολιτικός ανεμοδείχτης. Από το αν επιστρέψει τα κοινωνικά συμβόλαια που αφού βρήκαν ψευδώνυμους συγγραφείς αναζητούν λαό να τα υλοποιήσει. Από το να αρνηθεί το θεωρητικό παρασκεύασμα που λέει πως δεν γίνεται τίποτα, ενώ γίνονται πολλά και μπορούν να γίνουν ακόμα περισσότερα. Από το να βγάλει στην ανεργία τους κατασκευαστές της.

* Όταν όλα είναι εκκρεμή... τότε... συγκρατηθείτε.

* Όταν οι ίσκιοι τους φαίνονται μεγάλοι, τότε και το σούρουπό τους φαίνεται κοντά.

* Όταν οι χάρτινες τίγρεις επιτίθενται, τότε πρέπει να τις υπολογίσουμε και να τις περιφρονήσουμε.

... Και όμως κινείται!!! Η ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΕΡΙ ΜΑΣ.

* Το ένθετο αφιέρωμα επιμελήθηκαν : Γιώργος Καββαδίας, Μαρίνα Παντελέων, Θανάσης Τσιριγώτης, Αγγελική Φατούρου, Μηνάς Χατζηδημητρίου